

Onsdag den 22. februar 2017 (D)

1

61. møde

Onsdag den 22. februar 2017 kl. 13.00

Dagsorden

1) Besvarelse af oversendte spørgsmål til ministre (spørgetid).

1) Til justitsministeren af:

Peter Hummelgaard Thomsen (S)

Mener ministeren, at den stramning af våbenbekendtgørelsen, som blev gennemført sidste år, er hensigtsmæssig, når SAS har set sig nødsaget til at fyre 10 personer med baggrund i denne?

(Spm. nr. S 719, skr. begr.).

2) Til justitsministeren af:

Peter Hummelgaard Thomsen (S)

Mener ministeren, at det er rimeligt, at borgeres retssikkerhed tilsidesættes, når de med baggrund i en ny vejledning udformet af politiet kan miste deres job?

(Spm. nr. S 720, skr. begr.).

3) Til justitsministeren af:

Rasmus Prehn (S)

Hvordan forsvarer og forklarer ministeren, at antallet af indbrud på det nærmeste er eksploderet i Vendsysselområdet igen efter en periode, hvor antallet var blevet bragt betragteligt ned, og hvilke tiltag påtænker ministeren for at afhjælpe situationen, jf. artiklen i Nordjyske den 4. februar 2017 »Ekspllosion i indbrud i Vendsyssel«, hvor det fremgår, at der i Frederikshavn, Hjørring og Brønderslev var hele 129 indbrud sammenlignet med 46 indbrud sidste år?

(Spm. nr. S 770).

4) Til finansministeren af:

Benny Engelbrecht (S)

Ifølge de seneste udmeldinger fra regeringen har den udskudt at tage stilling til en række bebudede politiske initiativer til efteråret eller senere, eksempelvis Jobreform 2, senere tilbagetrækningsalder og en SU-reform, forventer ministeren på den baggrund, at regeringens bebudede 2025-plan også udsættes til efteråret eller senere?

(Spm. nr. S 708 (omtrykt)).

5) Til erhvervsministeren af:

Henrik Brodersen (DF)

Vil ministeren sikre, at danske pengesedler forsynes med en bedre mærkning, som gør det let for blinde og svagtseende at skelne imellem de forskellige sedler, uanset disse har været i omløb i længere tid og dermed er slidte?

(Spm. nr. S 731 (omtrykt)).

6) Til udlændinge- og integrationsministeren af:

Marlene Harpsøe (DF)

Hvilken holdning har ministeren til, at Hørsholm Kommune køber dyre villaer for at boligplacere flygtninge, og hvilke signaler mener ministeren at det sender ude i verden, at man kan få en dyr villa at bo i, hvis man blot tager til Danmark?

(Spm. nr. S 729).

7) Til udlændinge- og integrationsministeren af:

Christian Langballe (DF)

På et samråd i Udlændinge- og Integrationsudvalget den 1. oktober 2015 gav ministeren løfte om at ville ændre statsløsekonventionen, og hvordan går det så med det?

(Spm. nr. S 737).

8) Til udlændinge- og integrationsministeren af:

Christian Langballe (DF)

Hvad vil ministeren gøre for at sikre en ordentlig lægefaglig standard i lægeerklæringerne, så der ikke gives statsborgerskab på et falsk grundlag, i lyset af at man den 7. februar 2017 i BT kunne læse, at en psykiater havde lavet meget mangelfulde og ubegrundede lægeerklæringer, som er blevet brugt af personer i et forsøg på at opnå statsborgerskab gennem dispensation fra bl.a. sprogkrav?

(Spm. nr. S 739, skr. begr.).

9) Til udlændinge- og integrationsministeren af:

Pia Adelsteen (DF)

Hvad er ministerens holdning til, at alle, der søger asyl, og som siger, at de er mindreårige, skal alderstestes for at stoppe den omfattende svindel med asylansøgere alder?

(Spm. nr. S 741, skr. begr.).

10) Til udlændinge- og integrationsministeren af:

Lars Aslan Rasmussen (S)

Er ministeren enig med regeringens eneste støtteparti i, at det at være dansk kræver, at man holder kristne højtider og går i kirke juleaften?

(Spm. nr. S 768).

11) Til økonomi- og indenrigsministeren af:

Troels Ravn (S)

Hvordan forholder ministeren sig til en ansøgning fra lokaludvalget på Mandø omkring støtte til godstransport på 110.000 kr. årligt, og kan ministeren tilslutte sig, at Mandø i lighed med andre danske øer bør få del i puljen til støtte til godstransport?

(Spm. nr. S 771).

12) Til sundhedsministeren af:

Julie Skovsby (S)

Hvad mener ministeren, at det fortæller om den præhospitale indsats i Danmarks landdistrikter, at Tønders nu forhenværende borgmester, Laurids Rudebeck, på tragisk vis tilsyneladende ikke fik den bedst mulige hjælp, da han i maj sidste år døde af hjertestop, fordi den nærmeste akutbil i Skærbæk var ude af drift, og har ministeren no-

gen planer om at tage initiativer til at styrke den præhospitale indsats i Danmarks landdistrikter?
(Spm. nr. S 746).

13) Til sundhedsministeren af:

Troels Ravn (S)

Hvad er ministerens kommentar til artiklen »Få hjælp af naboen« i Ekstra Bladet den 16. februar 2017, der afslører et forringet akutberedskab i Region Syddanmark, og hvad agter ministeren at gøre, så beredskaberne er intakte og antallet af beredskaber er tilstrækkelige, så responstiderne bliver acceptable og borgerne får den tryghed, de har krav på?

(Spm. nr. S 752 (omtrykt)).

14) Til sundhedsministeren af:

Yildiz Akdogan (S)

Vil ministeren redegøre for, hvad ministeren mener at der skal til for at forhindre sager som den, hvor en mor 3 dage efter at være udskrevet fra psykiatrisk afdeling slår sin 9-årige datter ihjel?

(Spm. nr. S 756).

15) Til undervisningsministeren af:

Annette Lind (S)

Er ministerens seneste rammeforsøg udtryk for, at ministeren stadig ikke ønsker, at variation, bevægelse, lektiehjælp og samarbejde med fritids- og foreningsliv skal være en del af folkeskolen?

(Spm. nr. S 751. Medspørger: Morten Bødskov (S)).

16) Til undervisningsministeren af:

Annette Lind (S)

Mener ministeren, at en skoledag, hvor der ikke er plads til variation, bevægelse, lektiehjælp og samarbejde med fritids- og foreningsliv, vil være til gavn for de mindre bogligt stærke elever?

(Spm. nr. S 753. Medspørger: Morten Bødskov (S)).

17) Til undervisningsministeren af:

Morten Bødskov (S)

Mener ministeren stadig, at folkeskolen er kastet ud i »århundredets største projektmageri«, som ministeren skrev på Facebook i marts 2015?

(Spm. nr. S 754. Medspørger: Annette Lind (S)).

18) Til undervisningsministeren af:

Morten Bødskov (S)

Mener ministeren stadig, at folkeskolereformen »gør ondt på eleverne«, som ministeren tidligere har udtalt?

(Spm. nr. S 755. Medspørger: Annette Lind (S)).

19) Til kulturministeren af:

Daniel Toft Jakobsen (S)

Hvilke muligheder og potentialer ser ministeren i et øget samspil mellem skole og kulturliv, og hvordan agter ministeren at følge op på efterårets høring i Kulturudvalget og Undervisningsudvalget om kultur i den åbne skole?

(Spm. nr. S 760).

20) Til transport-, bygnings- og boligministeren af:

Kaare Dybvad (S)

Hvad er ministerens holdning til, at de almene boligforeninger i landområderne i stigende grad slås med tomme lejligheder og huse, og hvor de tilbageværende lejere kan ende med dyrere husleje, som DR har beskrevet i artiklen »Tomme lejligheder truer boligforeninger på landet«?

(Spm. nr. S 699 (omtrykt)).

21) Til transport-, bygnings- og boligministeren af:

Kaare Dybvad (S)

Mener ministeren, at det er problematisk, at der ifølge en ny opgørelse fra Københavns Kommune er 2.700 boliger i kommunen uden bopælspligt, når der samtidig opleves stor boligmangel i hovedstaden?

(Spm. nr. S 700 (omtrykt)).

22) Til transport-, bygnings- og boligministeren af:

Marlene Harpsøe (DF)

Hvilke initiativer agter ministeren at tage for at få Kystbanen til at køre rettidigt?

(Spm. nr. S 728).

23) Til transport-, bygnings- og boligministeren af:

Rasmus Prehn (S)

Hvordan forsvare ministeren, at der er blevet indkøbt et helt nyt signalsystem til S-tog, som tilsyneladende ikke kan tåle frost?

(Spm. nr. S 764).

24) Til ældreministeren af:

Henrik Brodersen (DF)

Hvad er ministerens definition på en værdig ældrepleje?

(Spm. nr. S 732).

25) Til ældreministeren af:

Astrid Krag (S)

Mener ministeren i forlængelse af ministerens besvarelse af spørgsmål nr. S 591 den 25. januar 2017 i Folketingssalen, at ledelserne på plejehjem i Danmark har tilstrækkeligt fokus på medicin håndtering?

(Spm. nr. S 761. Medspørger: Erik Christensen (S)).

26) Til ældreministeren af:

Astrid Krag (S)

Mener ministeren i forlængelse af ministerens besvarelse af spørgsmål nr. S 591 den 25. januar 2017 i Folketingssalen, at der er behov for øget kompetenceudvikling af medarbejdere på landets plejehjem i forhold til medicin håndtering?

(Spm. nr. S 762. Medspørger: Erik Christensen (S)).

27) Til ældreministeren af:

Erik Christensen (S)

Mener ministeren, at opgaven med at håndtere de ældres medicin korrekt er blevet mere eller mindre kompleks for de ansatte på plejehjem og i hjemmeplejen i løbet af de sidste 10 år?

(Spm. nr. S 763. Medspørger: Astrid Krag (S)).

28) Til ældreministeren af:

Erik Christensen (S)

Vil ministeren tage nye initiativer til, at de ansatte på landets plejehjem bliver bedre til at forebygge sygehusindlæggelser af ældre på grund af forkert medicin?

(Spm. nr. S 765. Medspørger: Astrid Krag (S)).

Kl. 13:00

Meddelelser fra formanden

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Mødet er åbnet.

I dag er der følgende anmeldelser:

Økonomi- og indenrigsministeren (Simon Emil Ammitzbøll):

Lovforslag nr. L 136 (Forslag til lov om ændring af lov om et analyse- og forskningsinstitut for kommuner og regioner. (Oprettelse af Det Nationale Forsknings- og Analysecenter for Velfærd)).

Skatteministeren (Karsten Lauritzen):

Lovforslag nr. L 137 (Forslag til lov om ændring af lov om inddrivelse af gæld til det offentlige og forskellige andre love. (Forenkling af regler om inddrivelse af gæld til det offentlige m.v.)).

Uddannelses- og forskningsministeren (Søren Pind):

Lovforslag nr. L 138 (Forslag til lov om ændring af universitetsloven, lov om erhvervsakademiuddannelser og professionsbacheloruddannelser, lov om videregående kunstneriske uddannelsesinstitutioner, lov om maritime uddannelser og SU-loven. (Lønnede projektorienterede forløb i visse lande og mulighed for erkendtlighed under ulønnede projektorienterede forløb, praktik og studieophold)).

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Lovforslag nr. L 139 (Forslag til lov om ændring af straffeloven og våbenloven. (Skærpelse af straffen for ulovlig besiddelse af skydevåben m.v. og ændring af forbuddet mod transport af våben m.v. mellem visse andre lande end Danmark)).

Beskæftigelsesministeren (Troels Lund Poulsen):

Lovforslag nr. L 140 (Forslag til lov om ændring af lov om arbejdsmiljø i Grønland og lov om arbejdsskadesikring i Grønland. (Betalning for tilsyn med råstof- og vandkraftaktiviteter og indsamling og videregivelse af oplysninger om arbejdsulykker og erhvervssygdomme m.v.)).

Transport-, bygnings- og boligministeren (Ole Birk Olesen):

Lovforslag nr. L 141 (Forslag til lov om ændring af færdselsloven. (Tidsbegrænset parkering, oprettelse af klagenævn, vejmyndighedens mulighed for at overtage parkeringskontrollen m.v.)),

Lovforslag nr. L 142 (Forslag til lov om ændring af færdselsloven. (Ændring af sanktioner for kørsel i THC-påvirket tilstand og af regler om alkoholase)) og

Lovforslag nr. L 143 (Forslag til lov om ændring af lov om almene boliger m.v., lov om friplejeboliger, lov om leje af almene boliger, lov om tvungen administration af udlejningsejendomme og lov om ejerlejligheder. (Medfinansiering af Center for Boligsocial Udvikling, mulighed for afskæring af klageadgang og ejerlejlighedsopdeling)).

Sofie Carsten Nielsen (RV), Johanne Schmidt-Nielsen (EL), Josephine Fock (ALT) og Jacob Mark (SF):

Forespørgsel nr. F 43 (Mener regeringen, at det er uforeneligt med at være »danser« at være indvandrere eller efterkommer af indvandrere fra et ikkevestligt land, som en vedtagelse i Folketinget lod forstå?).

Christian Poll (ALT), Jens Joel (S), Maria Reumert Gjerding (EL), Ida Auken (RV) og Pia Olsen Dyhr (SF):

Forespørgsel nr. F 44 (Hvad kan ministeren oplyse om regeringens planer for at søge indflydelse internationalt med henblik på at sikre, at temperaturstigningerne holdes godt under 2 grader og helst ikke

over 1,5 grader, som aftalt i Parisaftalen, og hvad vil Danmark herunder gøre for at sikre, at EU og andre lande skærper deres klimamål i forbindelse med det første review af den globale indsats, der finder sted i 2018?).

Titler på de anmeldte sager vil fremgå af www.folketingstidende.dk (jf. ovenfor).

Det eneste punkt på dagsordenen er:

1) Besvarelse af oversendte spørgsmål til ministre (spørgetid).
Kl. 13:02

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Det første spørgsmål er til justitsministeren af hr. Peter Hummelgaard Thomsen, Socialdemokratiet.

Kl. 13:02

Spm. nr. S 719

1) Til justitsministeren af:

Peter Hummelgaard Thomsen (S):

Mener ministeren, at den stramning af våbenbekendtgørelsen, som blev gennemført sidste år, er hensigtsmæssig, når SAS har set sig nødsaget til at fyre 10 personer med baggrund i denne?

Skriftlig begrundelse

Der henvises til artiklen af 1. februar 2017 »Nye regler for våbenhåndtering koster SAS-ansatte jobbet« på www.fagbladet3f.dk.

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo for oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 13:02

Peter Hummelgaard Thomsen (S):

Tak for det. Mener ministeren, at den stramning af våbenbekendtgørelsen, som blev gennemført sidste år, er hensigtsmæssig, når flyselskabet SAS har set sig nødsaget til at fyre ti personer med baggrund i denne?

Kl. 13:02

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Ministeren.

Kl. 13:02

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Tak for det. Den artikel, som spørgeren henviser til, har desværre givet anledning til en del misforståelser. Og derfor vil jeg indlede med at fastslå, at den våbenbekendtgørelse, som trådte i kraft den 1. januar 2017, ikke har medført nogen stramninger. Vandelskravet i våbenbekendtgørelsen har været det samme i mere end 15 år. Den nye bekendtgørelse har heller ikke givet anledning til, at politiet har udformet en ny vejledning, der strammer kravene til vandelsgodkendelsen.

Jeg er bekendt med, at politiet har holdt et møde med SAS og 3F om sagen. Politiet har også i den forbindelse forklaret, at der ikke er sket en ændring af reglerne ved den nye bekendtgørelses ikrafttræden den 1. januar 2017.

Kl. 13:03

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til spørgeren.

Kl. 13:03

Kl. 13:06

Peter Hummelgaard Thomsen (S):

Tak for det svar, tror jeg. Men vil ministeren ikke give mig ret i, at der jo om ikke andet er sket en ny form for håndhævelse af de regler, som ministeren så siger har været de samme? Det samme gælder bekendtgørelsen, som også har været den samme, altså vandelskravet i bekendtgørelsen, al den stund at man jo ikke tidligere har været i en situation, hvor medarbejdere, der først er blevet godkendt af PET – det er i det hele taget et krav for overhovedet at få et lufthavnskort og få adgang til lufthavnens område, særlig ovre på airsidedelen – nu er i den situation, at de er blevet fyret alene med henvisning til bekendtgørelsen og fortolkningen af vandelskravet, og det er ti medarbejdere og måske endda flere. Vil ministeren ikke give mig ret i, at der jo er sket et eller andet nyt i håndhævelsen af de her regler? Og hvad mener ministeren om det?

Kl. 13:04

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo, ministeren.

Kl. 13:04

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Jeg er nødt til at henholde mig til, at det er der ikke. Det er derfor, at jeg siger, det er udtryk for en misforståelse. Jeg tror, at man skal have den her dialog med den virksomhed, som der her henvises til. For der findes ikke nyt, der gør, at reglerne er blevet anderledes. Hvordan en virksomhed så vælger at agere i en situation, kan jeg af gode grunde ikke svare på. Men der er intet nyt i bekendtgørelsen, og det har politiet også holdt et møde med de to parter om og har gjort helt klart. Der er nogle, der har tolket det sådan, men der er ingen ændringer sket.

Kl. 13:04

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Spørgeren, værsgo.

Kl. 13:04

Peter Hummelgaard Thomsen (S):

Det synes jeg på alle mulige måder er et interessant svar. Flyselskabet SAS siger, at de sådan set ikke gør det så meget andet end at forholde sig til, om de får godkendt deres medarbejdere, når de i henhold til vandelskravet sender det til godkendelse hos politiet. De får så pludselig en masse svar tilbage fra politiet om medarbejdere, der ikke kan godkendes på grund af gamle forseelser, på trods af at de er PET-godkendte. Så ministeren har ret i, at det må man selvfølgelig tage op med flyselskabet SAS.

Kl. 13:05

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo, ministeren.

Kl. 13:05

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Jeg tror, at det ville være godt for alle parter at få det her udrett. Vi kan jo ikke have, at der er misforståelser om det. Det er bare vigtigt for mig som den ansvarlige minister på området at sige meget klart og tydeligt, at hvis der er en opfattelse af, at bekendtgørelsen er ændret, er det vigtigt at få sagt, at det er den ikke. Hvor misforståelsen så ligger, må man så undersøge nærmere. Nu er det jo et mundtligt spørgsmål, så der har ikke rigtig været mulighed for at lave de store undersøgelser med baggrund i spørgsmålet. Men jeg kan bare sige, at vandelskravet i bekendtgørelsen har været det samme i mere end 15 år, og det er det, jeg må forholde mig til.

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 13:06

Peter Hummelgaard Thomsen (S):

Tak til ministeren. Det er jo helt afgjort noget, vi kommer til at vende tilbage til. Det kunne måske bare til allersidst være interessant at høre: Hvis nu det beror på misforståelser eller uklarheder, eller det er flyselskabet SAS, der tolker tingene på en anden måde, end de bør gøre, kunne ministeren så være interesseret i sammen med mig og andre i Folketinget at kigge på en præcisering af bekendtgørelsen, sådan at vi ikke har en masse medarbejdere, der kommer i klemme?

Kl. 13:06

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Den sidste besvarelse fra ministeren. Værsgo.

Kl. 13:06

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Tak. Jeg har kun en interesse, og det er, at folk er klar over, hvad bekendtgørelsen går ud på. Nu er situationen lidt svær for mig lige her, men vi må drøfte det efterfølgende. Det egner sig nok ikke til en mundtlig spørgerunde. Men når nu bekendtgørelsen ikke har været ændret, giver det jo god mening at se på, hvad det her egentlig har givet anledning til. Og så synes jeg da, at det er vigtigt at tage en drøftelse af det, og hvis der er nogle misforståelser, får vi dem rettet, og politiet får det meldt ud, eller jeg får det meldt ud, alt efter hvor misforståelsen er opstået. Men jeg tror, at en dag som i dag, hvor det er mundtlige spørgsmål, kommer vi ikke meget længere, end at jeg må sige, at vi ikke har ændret bekendtgørelsen. Men hvis der findes misforståelser, så lad os da få dem ryddet af vejen. Det har vi jo en fælles interesse i.

Kl. 13:07

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak for det.

Så er der et nyt spørgsmål til justitsministeren af hr. Peter Hummelgaard Thomsen, Socialdemokratiet.

Kl. 13:07

Spm. nr. S 720

2) Til justitsministeren af:

Peter Hummelgaard Thomsen (S):

Mener ministeren, at det er rimeligt, at borgeres retssikkerhed tilsidesættes, når de med baggrund i en ny vejledning udformet af politiet kan miste deres job?

Skriftlig begrundelse

Der henvises til artiklen af 1. februar 2017 »Nye regler for våbenhåndtering koster SAS-ansatte jobbet« på www.fagbladet3f.dk.

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo for oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 13:07

Peter Hummelgaard Thomsen (S):

Tak, formand. Mener ministeren, at det er rimeligt, at borgeres retssikkerhed tilsidesættes, når de med baggrund i en ny vejledning udformet af politiet kan miste deres job?

Kl. 13:07

Kl. 13:10

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo til ministeren.

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Spørgeren.

Kl. 13:07

Kl. 13:10

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Det er jo et mere generelt spørgsmål, men alligevel relaterer det sig nok til det spørgsmål, vi lige har haft. Som jeg nævnte før, har bl.a. våbenbekendtgørelsen, der trådte i kraft den 17. januar 2017, ikke strammet kravene til vandelsgodkendelser, og der er heller ikke udstedt en ny vejledning fra politiet. Når politiet laver en vandelsgodkendelse, foretager de jo en meget grundig vurdering af personens tilknytning til eventuelle kriminelle miljøer, tidligere strafbare forhold og eventuelle efterforskninger, hvor personen indgår. Og det er jo altid en konkret vurdering, som bliver foretaget med baggrund i den restriktive våbenlovgivning, som vi har i Danmark, og som jeg også mener vi skal have, og når en person ikke kan vandelsgodkendes, er det altså ikke et spørgsmål om manglende retssikkerhed, men derimod et udtryk for rettidig omhu, og det er medvirkende til at bevare et trykt og sikkert samfund, og det tror jeg spørgeren og jeg kan blive enige om ret hurtigt.

Kl. 13:08

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Spørgeren, værsgo.

Kl. 13:08

Peter Hummelgaard Thomsen (S):

Vi er meget enige om, at vi skal have et trykt og sikkert samfund – det er der ikke nogen tvivl om. Vi var også inde på nogle af spørgsmålene i besvarelsen af mit andet spørgsmål, og derfor behøver vi heller ikke at trække det i langdrag.

Der er alligevel bare nogle enkelte ting, som jeg lige vil understrege en ekstra gang, som undrer mig. Det er jo, at på den ene side skal medarbejdere, der bliver ansat ude i lufthavnen, godkendes af PET. Derudover – i henhold til vandelskravet og i forhold til personer, der skal håndtere våben, hvilke der jo ret beset er ret få af, selv om der da i dag er danskere, men det er ikke særlig mange, der tager på jagt i udlandet – så skal politiet ind igen og foretage en ny konkret vurdering, som handler om tilknytning til rocker- og bikermiljøer, og om man har været i besiddelse af euforiserende stoffer osv.

Hvorfor er det ikke sådan, at man bare kobler det til den vurdering, som PET har foretaget af, om man udgør nogen sikkerhedsrisiko i lufthavnen?

Kl. 13:09

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo, ministeren.

Kl. 13:09

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Jeg kan ikke her redegøre for hele processen og for hvem, der gør hvad på hvilket tidspunkt – det vil kræve, at jeg lige får lov til at få det helt present, altså hvordan det sker. Jeg har det sådan set bare sådan, at uanset om man gør det på den ene eller på den anden måde, skal vi bare sikre, at folk, der vurderes til ikke at måtte have bare noget, der minder om omgang med skydevåben, eller ikke må komme i nærheden af dem, ikke skal kunne det. Gør vi tingene på en ikke så lige og uregelmæssig måde, har vi da kun en fælles interesse i at gøre det bedre og mere strømlinet; men jeg er ikke i stand til på stående fod at svare på, om det er en uhensigtsmæssig måde, vi gør det på i dag. Jeg er ikke bekendt med det, men jeg vil gerne diskutere det.

Peter Hummelgaard Thomsen (S):

Derfor kommer vi, som også sagt før, selvfølgelig til at følge op på det, og jeg er sådan set også glad for og vil kvittere for ministerens villighed til at diskutere det her. Men hvorfor jeg alligevel også har holdt fast i det andet spørgsmål omkring retssikkerhed er jo, at jeg synes, at der er et grundlæggende problem i, at PET på den ene side sikkerhedsgodkender folk til at arbejde i lufthavnen i nærheden af flyvere, mens politiet på den anden side vurderer folk ud fra nogle helt andre kriterier.

Altså, jeg er jo selv født og opvokset ude på Amager, også helt ude i nærheden af lufthavnen, og der er jo, om man vil det eller ej, ret mange, som man vokser op sammen med, som havner i nogle uheldige miljøer. Jeg ville være ked af, hvis jeg – eller andre, jeg kender – ville blive vurderet som en sikkerhedsrisiko, fordi vi har gået i skoleklasse med nogle eller har barndomsvenner, som er havnet i et ikke så godt miljø. Og derfor er det jeg synes, at der er nogle betydelige retssikkerhedsmæssige problemer for de her mennesker, der arbejder i SAS, og som nu har mistet deres job.

Kl. 13:11

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo.

Kl. 13:11

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Men spørgeren og jeg ved ikke præcist, hvad det grundlag er, for når jeg til det forrige spørgsmål sagde, at der intet er ændret, så kan der være sket noget andet, som jeg i hvert fald ikke ved noget om, og det skal jeg ikke have bevæget mig ud i. Der må man så tage en drøftelse omkring det med dem, der har med det at gøre.

Men jeg håber også, at spørgeren er enig med mig i, at det hverken er spørgeren eller mig, der skal vurdere, hvem der skal arbejde disse steder eller have omgang med våben. Det overlader jeg meget, meget trykt til politiet, for jeg tror det ville være uhensigtsmæssigt, hvis vi skulle begynde at lade andre vurdere det.

Hvad det så er rimeligt, der skal vurderes, er politiets opgave at afgøre. Jeg mener ikke, man skal tage chancer. Altså, vi har rigeligt med skydevåben i forvejen, som man kæmper med at få væk fra vores samfund – jeg synes ikke, at vi skal have flere våben ud i det.

Kl. 13:11

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo til spørgeren.

Kl. 13:11

Peter Hummelgaard Thomsen (S):

Jeg er fuldstændig enig i, at hverken ministeren eller jeg skal vurdere det, og jeg er også enig i, at man ikke skal tage nogen chancer med noget som helst, men jeg vil jo mene, at det vel ret beset er eller i hvert fald bør være PET, der har den strengeste vurdering af, hvorvidt mennesker eller ansatte i lufthavne kan udgøre nogen som helst form for sikkerhedsrisiko.

Men derudover vil jeg bare til sidst – fordi vi behøver heller ikke at gå videre – kvittere for ministerens svar, men også fremadrettede samarbejde om det her spørgsmål, for jeg tror og håber, at vi er enige om, at der kan findes en eller anden form for løsning på det her.

Kl. 13:12

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Ministeren.

Kl. 13:12

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Ja, gerne. Det kan også give anledning til, at der måske kan gives et lidt mere udførligt svar skriftligt, hvis det er sådan noget, der ønskes for, at vi kan komme lidt mere rundt om det. Men det er vigtigt for mig at sige, at hvis der er misforståelser omkring regelgrundlaget, skal vi i hvert fald have dem af vejen.

Kl. 13:12

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak for det.

Så er det et nyt spørgsmål til justitsministeren, og det er af hr. Rasmus Prehn, Socialdemokratiet.

Kl. 13:12

Spm. nr. S 770

3) Til justitsministeren af:

Rasmus Prehn (S):

Hvordan forsvarer og forklarer ministeren, at antallet af indbrud på det nærmeste er eksploderet i Vendsysselområdet igen efter en periode, hvor antallet var blevet bragt betragteligt ned, og hvilke tiltag påtænker ministeren for at afhjælpe situationen, jf. artiklen i Nordjyske den 4. februar 2017 »Ekspllosion i indbrud i Vendsyssel«, hvor det fremgår, at der i Frederikshavn, Hjørring og Brønderslev var hele 129 indbrud sammenlignet med 46 indbrud sidste år?

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 13:12

Rasmus Prehn (S):

Jeg skal læse spørgsmålet op. Hvordan forsvarer og forklarer ministeren, at antallet af indbrud på det nærmeste er eksploderet i Vendsysselområdet igen efter en periode, hvor antallet var blevet bragt betragteligt ned, og hvilke tiltag påtænker ministeren for at afhjælpe situationen, jf. artiklen i Nordjyske den 4. februar 2017?

Kl. 13:13

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til ministeren.

Kl. 13:13

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Tak. Det har jeg sandelig heller ikke tænkt mig at forsvare. Nu er det jo et mundtligt spørgsmål, vi er ude i her, så det er begrænset, hvad man kan nå at indhente af oplysninger. Jeg har ikke noget nærmere kendskab til de oplysninger om aktuelle indbrudstal fra Vendsyssel, som fremgår af den artikel i Nordjyske, der er henvist til af spørgeren. Men jeg vil gerne understrege, at indbrudskriminalitet er et alvorligt indgreb i vores privatliv og vores tryghedsfølelse, og hvis indbrud finder sted, mens man er hjemme, sætter det dybe spor hos ofrene.

I mandags offentliggjorde jeg tre tiltag, som har til formål yderligere at styrke indsatsen mod indbrud. For det første indsættes der en ny indbrudsparagraf i straffeloven. Det er krænkende og ødelæggende for enhver at blive udsat for indbrud, og det skal afspejles i straffeloven. For det andet skal der slås hårdere ned på kriminelle, der med fuldt overlæg vælger at begå indbrud, mens der er nogen hjemme. Derfor foreslår jeg en straffeskærpelse, så vi lægger en tredjedel oven i straffen. På den måde sender vi et klart signal til indbrudstyverne. Og for det tredje skal disse to initiativer understøttes af en særlig fokus hos politiet på indbrud og på omrejsende kriminelle.

Indbrud er og skal fortsat være et prioriteret fokusområde hos politiet. Rigspolitiet er derfor ved at udarbejde en strategi for indsatsen mod indbrud i private hjem, og målet er, at strategien skal nedbringe

antallet af indbrud i private boliger yderligere, og naturligvis at sager om indbrud opklares. Det er også en stor udfordring.

Så skal vi sætte ind over for de omrejsende kriminelle, som spekulerer i at rejse til Danmark for at begå kriminalitet og skabe utryghed. Derfor er Rigspolitiet ved at udarbejde en strategi for indsatsen mod de omrejsende kriminelle grupper, der bl.a. begår indbrudskriminalitet. Derudover er der i politiet pr. 1. januar 2017 etableret to nye særlige efterforskningsfællesskaber i det østlige og det vestlige Danmark, Særlig Efterforskning Øst og Særlig Efterforskning Vest – dem forventer jeg mig rigtig meget af; det er afløserne for de gamle Task Force Indbrud-centre – der kan være med til at styrke indsatsen mod den særlig komplicerede kredsoverskridende kriminalitet, herunder den organiserede indbrudskriminalitet. Men indbrudstal vil altid variere – det tror jeg vi må erkende.

Kl. 13:15

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til spørgeren.

Kl. 13:15

Rasmus Prehn (S):

Tak til ministeren. Det er jo en flot tale, vi får her, og vi har også noteret os, at der er kommet et udspil. Så tak for det til ministeren.

Det er jo en kendt sag, at justitsministeren, også før han blev udnævnt til justitsminister, virkelig har slået hårdt på, at det med bekæmpelse af indbrud var noget af det vigtigste. Det var også sådan, at ministeren, da han blev formand for Det Konservative Folkeparti, gjorde det til en absolut mærkesag. Vi noterede os også, da justitsministeren overtog ministeriet fra hr. Søren Pind, at det var fremme, at hr. Søren Pind ville have overleveret en sherifstjerne til ministeren, men det blev så til en stav i stedet for, fordi det var tryghedsministeren, der nu blev udnævnt. Så justitsministeren har valgt at iscenesætte sig selv som tryghedsminister.

Der synes jeg at det er lidt foruroligende, at man taler så meget om det, man gør det til sit partis mærkesag. Man bliver justitsminister og ikke nok med det, så bliver man også tryghedsminister – og så ser vi alligevel, at tallene eksploderer. Det er jo ikke bare noget med, at antallet af indbrud varierer lidt. Det er jo ret betydeligt, hvad der sker i Vendsysselområdet. Hvis man tager tallene fra Frederikshavn, Hjørring og Brønderslev under et, så havde man altså hele 129 indbrud i perioden, og det skal sammenlignes med 46 indbrud sidste år i samme periode. Så det er jo ret voldsomt, som det stiger.

Der synes jeg det kommer lidt bag på mig at høre justitsministeren sige: Nåh, men jeg har ikke nogen helt specifik forklaring på, hvad det er, der sker i Vendsyssel. Jeg går da ud fra, at det er sådan, når man har det fokus på indbrud, som tryghedsministeren giver udtryk for at han har, at lige så snart der så sker et eller andet voldsomt, er der en lampe i Justitsministeriet, der blinker, eller en medarbejder, der kommer og gør opmærksom på, at der sker noget underligt her. For det generelle billede er jo ellers, at vi får færre indbrud. Men i Vendsyssel er der så noget, der stiger. Så man bør gøre noget ved det og lave en særlig indsats i Vendsyssel, for det kan jo ikke være sådan, at fordi man har valgt at bo i Vendsyssel, skal man være særlig udsat for indbrud.

Kan ministeren ikke prøve at forklare lidt mere, hvad det er, der er gået galt her?

Kl. 13:18

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til ministeren.

Kl. 13:18

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Nu håber jeg, vi kan blive enige om, at det ikke er mig, der begår indbruddene eller opfordrer til, at de skal begås. Det er jo en udfor-

dring, vi har, at vi har set, at omrejsende kriminelle bander har udvalgt sig nogle områder, og så har de virkelig en overgang taget ved. Jeg kan ikke sige, præcis hvordan det er her, for det ved vi ikke endnu. Men jeg vil godt sige, at det ikke er til diskussion, at vi skal bekæmpe det.

Spørgerens eget parti og mit eget parti er jo med i en fælles aftale om politiet, hvor vi i fællesskab i 4-årsaftalen afsatte ekstra midler til at bekæmpe indbrudskriminaliteten. Jeg har også forstået det sådan på politiet i Nordjylland, at man er opmærksom på den her sag, og at man sætter ind over for det. Men der findes jo bare ikke sådan et knips, hvor man siger, at nu kan vi bare løse det, for vi skal jo pågribe dem. Men der er en særlig indsats på området, og den melding er jo også givet i Nordjylland, nemlig at der skal en særlig indsats til for at løse det her, for det er selvfølgelig uacceptabelt. Det er klart.

Kl. 13:19

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Så er det spørgeren, hr. Rasmus Prehn, igen.

Kl. 13:19

Rasmus Prehn (S):

Jeg er glad for, at ministeren er enig i, at det er fuldstændig uacceptabelt, at der sker den voldsomme stigning i Vendsyssel, og jeg er også glad for, at ministeren er enig med Socialdemokratiet i at prioritere ressourcer på det her område, så vi får bekæmpet den her indbrudskriminalitet. Kan ministeren gøre lidt mere ud af at forklare, hvad vi gør for at sikre, at indbrudstyper, hvis de bliver sat på fri fod igen, så ikke begynder at begå indbrud de samme steder, som de har gjort tidligere, og at man, hvis der er tale om bander, som sådan er på turné igennem landsdelen, så får sporet dem og sat ind? Kan ministeren komme lidt nærmere ind på det, sådan at det måske kunne være nogle af de metoder, der kunne hjælpe i Vendsyssel?

Kl. 13:19

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Værsgo, ministeren.

Kl. 13:19

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Det er jo bl.a. et led i noget af det, som Særlige Efterforskningscenter Vest og Øst laver, altså dem, der førhen var Task Force Indbrud Vest og Øst, og det er også det, som hele den nye analyseplatform hos politiet, det nye it-system, skal kunne gøre, hvor man prøver at koble nogle mønstre og kigger på: Hvordan er det, de gør? Har de f.eks. nogle bestemte rejsemønstre? Og man ser på, om der er nogle gengangere, som man holder særlig øje med, og det bruger man mange kræfter på. Så ved spørgeren lige så godt som jeg, at vi i nogle år her har haft et meget, meget presset politi, fordi vi jo mildest talt også har givet dem andre opgaver af nødvendighedens grund, sådan at de er meget presset, og de gør alt, hvad de kan. Men der bliver jo gjort meget for at kigge på bl.a. de her rejsemønstre.

Kl. 13:20

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til hr. Rasmus Prehn.

Kl. 13:20

Rasmus Prehn (S):

Tak til ministeren for en god besvarelse her. I forhold til politiets ressourcer har vi haft en situation, hvor vi det seneste år eller halvandet har adresseret den problemstilling, der var i Nordjylland, og ved hjælp af den tidligere justitsminister, hr. Søren Pind, har vi så også fået sat ekstra ind med ressourcer i Nordjylland. Er der nogle nye oplysninger? Er der nogle nye udfordringer med ressourcerne hos politiet i Nordjylland, som kan være med til at forklare det, der er

sket her? Har man været i en situation, hvor man var nødt til at fratage Nordjylland nogle flere betjente igen, eller er der noget andet, der er opstået, som kan forklare det her? For det er jo påfaldende med en stigning fra 46 indbrud til hele 129 i det her område.

Kl. 13:21

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ministeren.

Kl. 13:21

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Ja, det er meget påfaldende, og det kan også være udtryk for – lad os nu sige det ærligt – at der er en gruppe kriminelle, der er på rundrejse i området; det må vi jo være ærlige og sige. Så skulle vi bare helst fange dem og putte dem i spjældet, det var sådan set det, der var ideen. Så det kan være en af grundene til det. Det har jo ikke nødvendigvis noget at gøre med et nyt ressourcespørgsmål, men jeg synes, det er et godt spørgsmål, om der er sket nogle nylige forandringer i Nordjyllands Politi. Det vil jeg rigtig gerne kunne svare på skriftligt, det kan jeg ikke svare på her, for det ved jeg ikke. Men jeg vil gerne svare på det.

Kl. 13:21

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak for det.

Der er et spørgsmål til finansministeren af hr. Benny Engelbrecht, Socialdemokratiet.

Kl. 13:21

Spm. nr. S 708 (omtrykt)

4) Til finansministeren af:

Benny Engelbrecht (S):

Ifølge de seneste udmeldinger fra regeringen har den udskudt at tage stilling til en række bebudede politiske initiativer til efteråret eller senere, eksempelvis Jobreform 2, senere tilbagetrækningsalder og en SU-reform, forventer ministeren på den baggrund, at regeringens bebudede 2025-plan også udsættes til efteråret eller senere?

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 13:22

Benny Engelbrecht (S):

Jeg læser spørgsmålet op: Ifølge de seneste udmeldinger fra regeringen har den udskudt at tage stilling til en række bebudede politiske initiativer til efteråret eller senere, eksempelvis Jobreform 2, senere tilbagetrækningsalder og en SU-reform – forventer ministeren på den baggrund, at regeringens bebudede 2025-plan også udsættes til efteråret eller senere?

Kl. 13:22

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til ministeren.

Kl. 13:22

Finansministeren (Kristian Jensen):

Det korte svar er nej, for vi ønsker at fremlægge en opdateret 2025-plan her i løbet af foråret, præcis som der står i regeringsgrundlaget, og præcis som statsministeren i øvrigt også har bekræftet det her for nylig.

Men nu, hvor jeg har 1 minut og 45 sekunders taletid tilbage efter at have svaret, vil jeg sige, at de økonomiske planer, der har årstal efter sig, har faktisk lige i de her måneder 20-årsjubilæum, for det var i april måned 1997, at den daværende socialdemokratisk ledede regering kom med den første 2005-plan, som satte rammerne for, hvordan dansk økonomi skulle udvikle sig, for at man havde et hold-

bart sigte – så man kunne skabe vækst og holde dansk økonomi på sporet.

Siden hen har vi haft en 2010-, 2015- og 2020-plan og også V-regeringens bud på en 2025-plan. Af alle dem var V-regeringens plan den eneste, der var koblet op på en lang række konkrete samtidige politiske initiativer. Hvis man tager 2010-planen, som jeg selv husker tydeligt – den blev præsenteret af den daværende finansminister fru Pia Gjellerup i 2001 – vil man se, at der kun var en ramme og ikke nogen konkrete initiativer. Derfor er det så at sige det seneste forsøg på at lave en plan, altså V-regeringens helhedsplan, der er anderledes end de andre.

Så vi går jo tilbage til den tradition, der har været: at man lægger en ramme, der så efterfølgende bliver fyldt ud med nogle initiativer, bl.a. en jobreform 2, hvor vi ønsker at sætte skatten ned, så det bedre kan betale sig at arbejde, så det bedre kan betale sig at komme ind på arbejdsmarkedet og lægge sin arbejdsindsats der, og også, som det blev nævnt, en SU-reform, hvor vi gerne vil ændre det til stadig væk at være et meget, meget lukrativt og stadig væk verdens mest lukrative SU-system, men lidt mindre lukrativt end i dag, for til gengæld at bruge de penge på at øge kompetenceudviklingen i Danmark. Og den slags initiativer vil så komme og udfylde de rammer, som en 2025-plan vil sætte for dansk økonomi.

Kl. 13:24

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Spørgeren, værsgo.

Kl. 13:24

Benny Engelbrecht (S):

Tak til ministeren for den indledende besvarelse. Det er altid godt en gang imellem at kunne stille spørgsmål af den type, som en af vores færøske kollegaer, hr. Sjúrdur Skaale, vist kalder for hvordan synes du selv det går-spørgsmål – og det er ikke for at bruge direkte tiltale, men for at citere hr. Sjúrdur Skaale i den forbindelse – for der er jo ganske mange ting, der er udsat, og det tror jeg også at ministeren godt selv ved, og derfor er det selvfølgelig relevant.

Som det seneste kan vi forstå, at hvor Folketinget holdt op med have vinterferie i mandags, så er regeringen åbenbart stadig væk på vinterferie, al den stund at der endnu ikke er fremsat et finansieringsforslag til en kommende boligskattereform. Så må vi jo se, hvornår vinterferien slutter for regeringen – det vil vi imødesee med spænding.

Grunden til, at jeg er lidt interesseret i spørgsmålet om, hvorvidt der kommer en samlet 2025-plan i dette forår – så kan vi jo se på den og komme ind i nogle mere dybdegående drøftelser, hvilket vi vil se frem til – er, at der bl.a. har været udsagn fra finansministerens regeringskollega, skatteministeren, om, at man ville dele sådan en 2025-plan op i mindre bidder og lancere dem enkeltvis. Det har faktisk været lidt uklart, hvad regeringen mente på det punkt – der er blevet sagt noget andet fra Venstres politiske ordfører undervejs – men senest i DR's politiske magasin, Slotsholmen, sagde Venstre-medlem hr. Jakob Engel-Schmidt, at han forventede, at 2025-planen ville blive delt op i små ostehapser, som ville blive serveret til oppositionen, som man ville gøre det til spædbørn.

Så jeg skal sådan set bare høre, om finansministeren forventer, at det er måden at gøre det på i forhold til en 2025-plan.

Kl. 13:26

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Finansministeren.

Kl. 13:26

Finansministeren (Kristian Jensen):

Nu er jeg endnu mere glad for mit oprindelige svar, hvor jeg nævnte, at V-regeringens helhedsplan er anderledes end planerne for f.eks.

2015 og 2020 traditionelt har været, og at det, vi vender tilbage til, er en mere normal pakke, nemlig at en 2025-plan vil være en ramme, en økonomisk fremskrivning af, hvordan dansk økonomi skal holdes på sporet, herunder også nogle målsætninger for vækst og ekstra arbejdsudbud, som løbende vil blive udmøntet undervejs.

Jeg skal ikke gøre mig klog på at give karakterer for andre folks udtalelser, men jeg ville nok næppe have brugt de samme ord, som lige er blevet gentaget her, om det. Men det vil være sådan, at der vil blive lagt en ramme frem, og den ramme vil gradvist blive udfyldt med en række forskellige initiativer.

Kl. 13:27

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Spørgeren, værsgo.

Kl. 13:27

Benny Engelbrecht (S):

Spændende, spændende. Det, vi kan konstatere, er altså, at vi vil blive mødt med en række enkeltelementer, som vil blive dryppet ud over årene, kan jeg forstå. Er der andre ting, som finansministeren forventer at regeringen ikke når at blive færdig med i det her forår, som også skal udsættes til efteråret?

Kl. 13:27

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo, ministeren.

Kl. 13:27

Finansministeren (Kristian Jensen):

Jeg vil bare sige, at hvis man tager regeringsgrundlaget – og det er jo en ny regering, der tiltrådte i november måned sidste år – ser man, at regeringsgrundlaget er klokkeklart. Der vil komme en 2025-plan i foråret 2017. Det leverer vi fuldstændig. Det er det, vi har sat en tidsramme for i den nye regering. Derfor er det også det, vi lægger op til. Hvordan den udmøntes undervejs, vil komme i en række forskellige trin. Som jeg har nævnt, forventer jeg, at der vil komme et udspil om en omlægning, så vi fokuserer mindre på forsørgelse og mere på kvalitet i uddannelse, i løbet af 2018.

Kl. 13:28

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Spørgeren.

Kl. 13:28

Benny Engelbrecht (S):

Det vil sige, at ministeren kan bekræfte, at det faktisk er sådan, at en række af de initiativer, som oprindeligt var planlagt til at falde i løbet af det her forår, er udsat til efteråret? I forlængelse af det kan jeg ikke undlade at undre mig en lille smule over, at finansministeren også klart har tilkendegivet, at der er nogle steder, hvor der er udfordringer eksempelvis i form af flaskehalse. Hvis det er sådan, at en række af de politiske initiativer, der i givet fald skal imødegå det, allertidligst bliver taget i efteråret 2017, har vi så ikke en udfordring rent tidsmæssigt, f.eks. med opkvalificering af arbejdsstyrken?

Kl. 13:29

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Tak. Ministeren.

Kl. 13:29

Finansministeren (Kristian Jensen):

Men der er ikke noget, der er udsat. Der er kun en ting, der er tidsfastsat, og det er, at der vil komme en 2025-plan i foråret 2017. Det kommer der. Det, der er kernen i det, er, at der er en lang række initiativer, som den daværende V-regering prøvede at pulje sammen for at løse det en gang for alle. Der var fra spørgerens parti ikke nogen

appetit til at løse det i en samlet helhedsplan. Derfor var man nødt til at lave en anden model. Den model indebærer, at der kommer en samlet 2025-plan, en plan for, hvordan det er, de konkrete initiativer kommer gradvis efterfølgende, og ikke samtidig med at man præsenterer planen i løbet af foråret.

Der er nogle faresignaler i dansk økonomi. Grundlæggende går det godt, men der er nogle faresignaler. Dem tager vi løbende hånd om og arbejder med, bl.a. med en indsats for at få flere indvandrere ud på arbejdsmarkedet.

Kl. 13:30

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo, sidste spørgsmål. Nej, det er slut, siger min gode sekretær ved siden af. Det er godt, der er nogle, der er vågne.

Så er der et nyt spørgsmål, og det er til erhvervsministeren af hr. Henrik Brodersen, Dansk Folkeparti, værsgo.

Kl. 13:30

Spm. nr. S 731 (omtrykt)

5) Til erhvervsministeren af:

Henrik Brodersen (DF):

Vil ministeren sikre, at danske pengesedler forsynes med en bedre mærkning, som gør det let for blinde og svagtseende at skelne imellem de forskellige sedler, uanset disse har været i omløb i længere tid og dermed er slidte?

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 13:30

Henrik Brodersen (DF):

Tak, formand. Jeg læser spørgsmålet op: Vil ministeren sikre, at danske pengesedler forsynes med en bedre mærkning, som gør det let for blinde og svagtseende at skelne imellem de forskellige sedler, uanset disse har været i omløb i længere tid og dermed er slidte?

Kl. 13:30

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo, ministeren.

Kl. 13:30

Erhvervsministeren (Brian Mikkelsen):

Jeg vil gerne indledningsvis understrege, at jeg synes, det er et relevant spørgsmål, fordi de blinde og svagtseende skal have gode muligheder for at skelne mellem de forskellige pengesedler.

Den nuværende seddelserie, der er i omløb, er fra 2009. Nationalbanken har stået for design og udformning af serien i samarbejde med bl.a. Dansk Blindesamfund. Sedlerne har forskellig størrelse, og sedlerne øges med 10 mm i takt med højere påtrykt værdi. Derudover er der trykt følemærker på 100- og 200-kronesedlerne. Det giver bedre mulighed for at skelne sedlerne fra hinanden. Størrelsesforskellen på sedlerne er typisk det, som synshandicappede primært orienterer sig efter, når de skal skelne seddelværdierne fra hinanden.

Nationalbanken har over for mig oplyst, at man ikke har modtaget henvendelser fra blinde eller svagsynede om udfordringer med at skelne pengesedlerne fra hinanden. Nationalbanken har heller ikke ad andre veje registreret problemer med, at slidte sedler ikke kan genkendes af synshandicappede. Jeg er imidlertid opmærksom på, at det i nogle tilfælde kan være en udfordring, og hvis der opleves problemer med konkrete sedler, der er slidte, vil jeg opfordre til, at bankerne indsender disse sedler til Nationalbanken med henblik på ombytning. Bankerne er, så vidt jeg kan forstå, generelt flittige til at indsende slidte sedler til Nationalbanken, som derefter destruerer disse og erstatter dem med nytrykte sedler.

Jeg kan desuden oplyse, at Nationalbanken har igangsat arbejdet med en opgraduering af den nugældende seddelserie, og i den forbindelse vil Dansk Blindesamfund igen blive hørt, ligesom det skete forud for fremstillingen af serien fra 2009. Hvis der er problemer med, at mærkningen af sedlerne hurtigt bliver slidt, vil det være hensigtsmæssigt at tage spørgsmålet op i den forbindelse.

Kl. 13:32

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Værsgo til hr. Henrik Brodersen.

Kl. 13:32

Henrik Brodersen (DF):

Tak. Det svar er jeg meget glad for, i særdeleshed den sidste del af det, netop at man ser på det her, for jeg snakkede i en anden sammenhæng med Dansk Blindesamfund, og der så også blev talt om det her. Det er jo ikke noget, som vi seende lægger mærke til, at de her små mærker, som er på hundredkronesedlerne og tohundredkronesedlerne, med tiden bliver umulige at læse. Når der er forskellige størrelser på sedlerne, kan man jo altid sortere dem efter størrelse, hvis man har hele serien. Det er ikke altid det, der er tilfældet, og derfor er det jo meget vigtigt, at det er muligt at skelne i den her serie.

Jeg tænker også, at når man nu står med et nyt udbud, når man nu ikke længere trykker sedlerne ovre hos naboen, så kan man sige, at så er man jo i den grad på forkant med tingene, hvis man tager dem op. Og igen: Jeg så det jo heller ikke som værende et problem, før jeg blev gjort opmærksom på det, og derfor er jeg meget tilfreds med svaret. Jeg tænker også: Er der mulighed for at forbedre de følemærker, der er på de nuværende sedler, indtil man eventuelt laver en helt ny serie?

Kl. 13:33

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til ministeren.

Kl. 13:33

Erhvervsministeren (Brian Mikkelsen):

Tak. Jeg har meget tiltro til, at Nationalbanken følger udviklingen på området, men at man også hele tiden tilrettelægger processen, så der tages højde for alle relevante hensyn, også det, som spørgeren er inde på her. Nationalbanken har igangsat en opgraduering af sedlerne i forbindelse med, at der bliver skiftet seddelleverandør, som spørgeren var inde på. Af sikkerhedsmæssige årsager er det ikke hensigtsmæssigt for Nationalbanken på nuværende tidspunkt at give nærmere oplysninger om, hvornår de nye sedler vil være klar. Jeg regner derfor også med, at Nationalbanken vil orientere Nationalbankens repræsentantskab, hvor Folketinget jo som bekendt også er repræsenteret, så snart det er hensigtsmæssigt.

Så man følger udviklingen, og jeg har meget tiltro til, at Nationalbanken selvfølgelig er opmærksom på de problemstillinger, der bliver henvist til her fra spørgerens side.

Kl. 13:34

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Spørgeren.

Kl. 13:34

Henrik Brodersen (DF):

Jeg vil sige, at det ligger Dansk Folkeparti meget på sinde, at man gør alt for at ligestille handicappede, også blinde og svagtseende. Jeg tænker også med hensyn til de her følemærker, som muligvis er genkendelige for danske brugere, at det måske ville være nemmere, hvis man gik over til direkte blindskrift, som man f.eks. har på de canadi-

ske sedler. Det gør det meget, meget nemmere for alle at vide, hvad det er for en seddel, man står med i hånden.

Jeg er meget imponeret over den måde, som blinde agerer i samfundet på. De bruger jo også mere og mere kort med den tillid, der er til, at det, der står i displayet, så også er det rigtige beløb, det, man skal betale. Men de påpeger igen, at de her følemærker simpelt hen forsvinder efter forholdsvis kort tid.

Kl. 13:35

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ministeren.

Kl. 13:35

Erhvervsministeren (Brian Mikkelsen):

Jeg deler fuldstændig respekten for blindes kæmpe indsats for at kunne følge med også i den nye teknologi osv. Der har vi jo som samfund også ansvar for at stille de nødvendige redskaber til rådighed for, at man kan klare sig normalt. Det er Nationalbanken også bevidste om med hensyn til pengesedlerne. Der er også hele tiden cirkulation af pengesedlerne. I dag er ca. 10 pct. af de cirkulerende sedler fra tidligere serier, men de bliver jo hele tiden udskiftet, fordi sedler fra tidligere serier sendes retur til Nationalbanken, hvis de benyttes i butikker eller indleveres til banker. Og de sedler sendes så ikke i om løb igen. Det betyder, at Nationalbanken hele tiden har mulighed for at lave en rullende udskiftning, og der har jeg tiltro til, at de er opmærksomme på de problemstillinger, som man selvfølgelig også skal tage hensyn til i forbindelse med blinde.

Kl. 13:36

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Sidste spørgsmål til ministeren.

Kl. 13:36

Henrik Brodersen (DF):

Det har jeg selvfølgelig også tillid til. Det er også bare for at få dialogen om de her mange problemstillinger, som man ikke opdager i hverdagen, fordi man ikke selv er ramt af dem. Vi står jo netop og har muligheden for at lave tingene om, hvis vi ser noget, som er uheldsmæssigt. Helt tilbage i 1950'erne lavede man en 5-kroneseddel og en 10-kroneseddel i samme størrelse, det holdt kun 1 år, og 10-kronesedlen går stadig væk i samlerkredse som blindetieren, fordi det bare ikke gav nogen mening. Derfor mener jeg, vi har alle muligheder for at have en dialog med dem, der nu er ramt af de her ting, så jeg er meget glad for, at man hele tiden har fokus på det her, for hvis de blinde kan få bare en lille smule nemmere hverdag, ved at de også kan skelne mellem vores pengesedler, vil det være et rigtig stort fremskridt.

Kl. 13:37

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til en besvarelse.

Kl. 13:37

Erhvervsministeren (Brian Mikkelsen):

Hvad vi kan gøre for at gøre blindes hverdag nemmere, synes jeg da vi skal hjælpe til med. Jeg har meget stor tillid til, at Nationalbanken er meget opmærksom på det her, og det er klart, at i tilrettelæggelsen af den nye serie vil man selvfølgelig også tænke det her igennem, så det bliver nemmest muligt at genkende de nye sedler, for selvfølgelig skal vi hjælpe folk, som eksempelvis er blinde. Det er Nationalbanken også opmærksom på, og det har jeg tillid til de nok også skal få løst med de nye sedler.

Kl. 13:37

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Spørgsmålet er sluttet.

Så er der et nyt spørgsmål til udlændinge- og integrationsministeren af fru Marlene Harpsøe, Dansk Folkeparti.

Kl. 13:38

Spm. nr. S 729

6) Til udlændinge- og integrationsministeren af:

Marlene Harpsøe (DF):

Hvilken holdning har ministeren til, at Hørsholm Kommune køber dyre villaer for at boligplacere flygtninge, og hvilke signaler mener ministeren at det sender ude i verden, at man kan få en dyr villa at bo i, hvis man blot tager til Danmark?

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til oplæsning.

Kl. 13:38

Marlene Harpsøe (DF):

Tak. Spørgsmålet lyder: Hvilken holdning har ministeren til, at Hørsholm Kommune køber dyre villaer for at boligplacere flygtninge, og hvilke signaler mener ministeren at det sender ude i verden, at man kan få en dyr villa at bo i, hvis man blot tager til Danmark?

Kl. 13:38

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo. Ministeren.

Kl. 13:38

Udlændinge- og integrationsministeren (Inger Støjberg):

Vi har jo en fælles politik i Dansk Folkeparti og regeringen om at begrænse antallet af asylansøgere til Danmark. Derfor har vi jo også gennemført en række opstramninger lige nøjagtig på asylområdet og også indført midlertidig grænsekontrol.

For de flygtninge, som så får ophold her i Danmark, skal vi jo sørge for, at de bliver bedst muligt integreret, så længe de nu er her – altså at de kommer til at bidrage, så længe de er her. Og en vellykket integration forudsætter nu engang, at alle kommuner kommer til at deltage. Derfor har vi også efter min mening et velfungerende kvotesystem, der sikrer, at de flygtninge, der kommer hertil, bliver jævnt fordelt i landet. Det betyder, at den kommune, som en flygtning visiteres til, har integrationsansvaret, og med til det ansvar hører også, at den enkelte kommune skal anviser en permanent bolig til den pågældende, når det er muligt. Men indtil det bliver muligt for kommunen at anviser en permanent bolig, må man bo midlertidigt, og lige præcis de midlertidige boliger har vi jo sammen lettet kommunernes mulighed for at oprette. Det vil sige, at vi har lempet på reglerne om, hvor mange der kan indkvarteres sammen, under hvilke forhold man kan indkvarteres sammen, f.eks. også sådan noget som støjniveauet og andre ting. Det gør, at kommunerne har noget bedre tid til at finde permanente boliger, som ikke behøver at være så dyre løsninger.

Hvis spørgeren spørger mig – og det tror jeg spørgeren gør – om jeg synes, man skal bo prangende, når man kommer til Danmark som flygtning, så er svaret nej. Det mener jeg ikke. Jeg mener, at det, der er det væsentlige, er, at man får tag over hovedet, og så må man komme til at forsørge sig selv, og så kan man finde sig en bolig, der er bedre end den, man først blev anvist.

Kl. 13:40

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo. Så er det spørgeren.

Kl. 13:40

Marlene Harpsøe (DF):

Først tak til ministeren for at besvare spørgsmålet. Jeg er glad for, at ministeren sådan set siger, at når man kommer til Danmark, skal man ikke bo i en eller anden prangende bolig. Men det er jo så det, der allerede er mulighed for i dag i Hørsholm Kommune. Så er jeg

også blevet gjort opmærksom på via pressen, at Hørsholm Kommunes borgmester nu har to nye dyre villaer i sigte, bl.a. en villa til op mod 10 mio. kr., som så kan huse tre flygtningefamilier.

Jeg synes jo, bl.a. som lokalt valgt, at det er et meget, meget dårligt signal at sende ude i verden. For hos menneskesmuglerne, der bruger det her som salgstrick, kan det blive til, at folk bare skal komme til Danmark, og det kan jo lyde rigtig godt i manges ører, at man kan få sådan en luksuriøs villa at bo i. Så hvad vil ministeren konkret gøre for at sikre, at man ikke tilbyder sådan nogle prangende boliger til flygtninge, der kommer til Danmark?

Kl. 13:41

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Ministeren.

Kl. 13:41

Udlændinge- og integrationsministeren (Inger Støjberg):
Man kan i hvert fald kort sige, at jeg ikke er blevet beskyldt for at sørge for prangende indkvartering til de asylansøgere, der er kommet hertil – og da slet ikke, da vi slog teltlejrene op. Da måtte jeg forstå, at det var i den modsatte retning. Det var nu ikke Dansk Folkeparti, der klandrede mig på daværende tidspunkt, vil jeg gerne sige.

Men jeg synes jo rent faktisk, at det her lige præcis er et sted, hvor man skal gøre sin indflydelse gældende lokalt. For det her er en kommunal opgave, og så betyder det jo altså også, at Dansk Folkeparti i kommunalbestyrelsen må arbejde hen imod nogle løsninger, der selvfølgelig er ordentlige, men som jo heller ikke slår bunden ud af kommunekassen.

Kl. 13:42

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Spørgeren.

Kl. 13:42

Marlene Harpsøe (DF):
Det er jeg fuldstændig enig med ministeren i. Vi arbejder også benhårdt i Hørsholm Kommune på at blive repræsenteret i Hørsholm Byråd, men indtil da har vi selvfølgelig noteret os, at bl.a. Venstre i Hørsholm Kommune gerne ser på, at man køber de her millionvillaer, og det er rigtig, rigtig ærgerligt, synes jeg. For der er rigtig mange danskere, som hver dag går på arbejde, arbejder hårdt og tjener en masse penge, men alligevel ikke nok penge til at kunne købe sådan en prangende villa, som der findes i f.eks. Rungsted. Og for dem kan det jo virke meget unfair, at en flygtning kan komme til Danmark og blive indlogeret så pænt og så flot, mens man som hårdtarbejdende dansker ikke selv har mulighed for at købe den samme villa.

Kl. 13:43

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo til ministeren.

Kl. 13:43

Udlændinge- og integrationsministeren (Inger Støjberg):
Jeg kender ikke til de boliger, som der helt konkret er tale om her. Men jeg kan bare sige, at helt generelt mener jeg ikke, at man skal indkvarteres prangende, når man kommer til Danmark. Jeg mener, at hvis man vil indkvarteres prangende, så må man tjene sine egne penge, og det skal man også som flygtning. Når man kommer hertil, skal man bo ordentligt, man skal have tag over hovedet, og det må dog være det vigtigste, hvis man er flygtet til Danmark. Det må være, at så er man i sikkerhed, og at man har tag over hovedet. Ret meget mere kan man sådan set ikke forlange efter min mening.

Kl. 13:43

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Sidste spørgsmål.

Kl. 13:43

Marlene Harpsøe (DF):

Jeg synes jo bare, det kunne være rart efter den drøftelse, vi nu har haft her i Folketingssalen i dag, og de gode ord, som ministeren sådan set siger, og de gode budskaber, ministeren har, at ministeren så tog henvendelse til Hørsholm Kommune og sagde: Det her er måske lige lidt over grænsen for, hvad man som flygtning skal forvente, når man kommer til det danske samfund. Er det et initiativ, som ministeren vil tage?

Kl. 13:44

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo til ministeren.

Kl. 13:44

Udlændinge- og integrationsministeren (Inger Støjberg):
Nej, det er det ikke, og det er det ikke, fordi det her er en kommunal opgave. I selve asylfasen er det os, kan man sige, der har ansvaret for indkvartering, men når man først har fået sin opholdstilladelse og dermed jo så bliver henvist til en kommune, jamen så er det kommunens ansvar, og så synes jeg ikke, at jeg skal blande mig i, hvordan kommunerne håndterer f.eks. sådan noget som indkvartering.

Men jeg vil gerne igen slå fast, at jeg ikke synes, at man har ret til at blive indkvarteret prangende. Jeg synes, at man har ret til at få tag over hovedet, og så må man tjene sine egne penge, og så må man så sørge for at få en bolig, der er bedre, hvis man er utilfreds med den, man har.

Kl. 13:44

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Tak. Spørgsmålet er sluttet.

Der er et nyt spørgsmål til udlændinge- og integrationsministeren af hr. Christian Langballe, Dansk Folkeparti.

Kl. 13:44

Spm. nr. S 737

7) Til udlændinge- og integrationsministeren af:

Christian Langballe (DF):

På et samråd i Udlændinge- og Integrationsudvalget den 1. oktober 2015 gav ministeren løfte om at ville ændre statsløsekonventionen, og hvordan går det så med det?

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo for en oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 13:45

Christian Langballe (DF):

Tak, formand. Spørgsmålet er som følger: På et samråd i Udlændinge- og Integrationsudvalget den 1. oktober 2015 gav ministeren løfte om at ville ændre statsløsekonventionen, og hvordan går det så med det?

Kl. 13:45

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo til ministeren.

Kl. 13:45

Udlændinge- og integrationsministeren (Inger Støjberg):
Vi har jo haft lejlighed til at diskutere det her emne ad flere omgange, hr. Christian Langballe og jeg, og det her er jo en udmærket mulighed for lige at vende spørgsmålet igen. For at sætte rammerne er det jo sådan, at hvis en ikkestatsløs person ansøger om dansk statsborgerskab, kan vi udelukke vedkommende fra at få et dansk statsborgerskab, hvis PET vurderer den pågældende person til at være til fare for landets sikkerhed. Det kan vi derimod ikke, hvis ansøgeren

er omfattet af statsløsekonventionen, og det er jo altså konventionsmæssigt, vi er bundet på den måde. For at udelukke en person fra at få et statsborgerskab efter statsløsekonventionen er det i forhold til det såkaldte vandelskrav en betingelse, at ansøgeren er fundet skyldig i en forbrydelse mod statens sikkerhed eller er blevet idømt fængselsstraf i minimum 5 år. Det er altså ikke nok, at den, der ansøger om statsborgerskab, vurderes til at kunne være til fare for landets sikkerhed.

Som jeg har sagt flere gange, har det altså efter min mening ikke nogen former for gang på jord, at mennesker, der kan være til fare for landets sikkerhed, skal have krav på et dansk statsborgerskab, bare fordi de er omfattet af statsløsekonventionen. Det er derfor også et problem, som regeringen er meget optaget af og tager meget alvorligt, og som vi jo så fortsat forsøger at finde ud af, hvordan vi håndterer bedst. Men det er bare ikke så enkelt endda, og det er selvfølgelig også derfor, at tingene tager noget tid – det vedgår jeg at de gør. Men det kræver altså, at hele processen er tænkt ordentligt igennem.

Jeg vil sige, at jeg har fuld forståelse for hr. Christian Langballes utålmodighed, jeg deler den faktisk selv, for den sag her skal vi have løst. Og det er klart, at jeg vil orientere udvalget tæt, når vi når lidt længere frem i forhold til en løsning på sagen.

Kl. 13:47

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Hr. Christian Langballe.

Kl. 13:47

Christian Langballe (DF):

Nu er det jo altså regeringen, der sidder inde med initiativretten på det her område, og hvis vi ikke skal vente omkring 100 år på, at der kommer en løsning på problemet, vil det måske være meget godt at tage fat i det nu. Jeg må sige, at jeg faktisk ikke forstår problematikken. Vi har ad tre omgange, mens jeg har siddet i Folketinget, givet statsborgerskaber til potentielle terrorister, alene af den grund at de var omfattet af statsløsekonventionen. Og jeg mener, at det hver eneste gang har været en skamplet på folkestyret, at de overhovedet var på lovforslaget, og selvfølgelig også en skamplet på folkestyret, at alle partier på nær Dansk Folkeparti har stemt for det her forhold.

Der mener jeg så bare, at nu er det altså på tide, at man handler. For vi er en selvstændig nation, der selv sætter reglerne for, hvordan vi giver statsborgerskab. Og jeg synes simpelt hen, at den her konvention er gammel, den er støvet, den er uanvendelig, og der er så åbenbart et hul i den, der gør, at potentielle terrorister kan få et statsborgerskab, og det synes jeg simpelt hen er stærkt utilfredsstillende.

Jeg ved næsten ikke, hvad jeg skal gøre for at få regeringen op af hullerne. Det, man kunne gøre, var jo at tage knoglen og så ringe til de respektive parter og sætte gang i en forhandling. Det er vel den måde, man gør det på.

Kl. 13:48

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo til ministeren.

Kl. 13:48

Udlændinge- og integrationsministeren (Inger Støjberg):

Nu er jeg jo optimistisk af væsen, men hr. Christian Langballe sagde, at det ikke kan nytte noget, at vi venter 100 år, og jeg tror i hvert fald, at hvis vi venter 100 år, bliver det næppe i min tid som minister, desværre. Men jeg kan sige, at jeg heller ikke mener, at der skal ventes 100 år på det her. Jeg er også utålmodig, og jeg mener bestemt heller ikke, at det kan have sin rimelighed, at man skal give statsborgerskab til mennesker, der kan være til potentiel fare for landets sikkerhed.

Kl. 13:49

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo, hr. Christian Langballe.

Kl. 13:49

Christian Langballe (DF):

Jamen så lad os da endelig gå ind i substansdebatten. For hvad skal der til, før regeringen tager en beslutning? Altså, det, som er sket indtil nu, er, at man har rettet henvendelse til forskellige lande for at høre, hvad deres praksis er på det her område, og der er jo ikke rigtig nogen hjælp at hente. Det er jeg sådan set også ligeglad med, for de kan jo gøre, hvad de vil. Det, der interesserer mig, er Danmark. Der synes jeg jo egentlig bare det er på tide, man gør noget. Vi kunne jo gøre ligesom Norge, hvor man i det mindste sætter sagen i bero, indtil man har afklaret, hvad der ligger i den her mistanke.

Kl. 13:50

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Ministeren.

Kl. 13:50

Udlændinge- og integrationsministeren (Inger Støjberg):

Jeg kan i hvert fald sige, at vi overvejer forskellige muligheder. Men endemålet er jo fuldstændig klart for alle, og det er, at vi ikke skal give statsborgerskab til mennesker, der kan være en potentiel fare for landets sikkerhed.

Kl. 13:50

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Hr. Christian Langballe.

Kl. 13:50

Christian Langballe (DF):

Jamen så er et sidste spørgsmål ganske enkelt: Hvad tidsrammen er for det? Er det inden valget? Er det om et halvt år? Er det om et år? Hvad er tidsrammen? Når jeg siger hundrede år, er det egentlig bare, fordi jeg, hver eneste gang jeg har spurgt om det, simpelt hen har syntes, at det er for sløvt. Det går for langsomt. Som sagt er det en regerings og et Folketings fornemste ansvar at tage vare på landets sikkerhed og landets borgere. Og der kan vi jo overhovedet ikke være tjent med, at der så, hvis det skulle ske igen, er en potentiel terrorist, der får statsborgerskab. Så vil vi stå i den samme diskussion her i Folketinget, hvor der vil være et flertal, der angiveligt vil stemme for, for det gør man jo altid, mens vi stemmer nej.

Kl. 13:51

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo.

Kl. 13:51

Udlændinge- og integrationsministeren (Inger Støjberg):

Potentielle terrorister skal ikke have statsborgerskab i Danmark.

Kl. 13:51

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Spørgsmålet er sluttet.

Der er et nyt spørgsmål til udlændinge- og integrationsministeren af hr. Christian Langballe, Dansk Folkeparti.

Kl. 13:51

Spm. nr. S 739

8) Til udlændinge- og integrationsministeren af:

Christian Langballe (DF):

Hvad vil ministeren gøre for at sikre en ordentlig lægefaglig standard i lægeerklæringerne, så der ikke gives statsborgerskab på et

falsk grundlag, i lyset af at man den 7. februar 2017 i BT kunne læse, at en psykiater havde lavet meget mangelfulde og ubegrundede lægeerklæringer, som er blevet brugt af personer i et forsøg på at opnå statsborgerskab gennem dispensation fra bl.a. sprogkrav?

Kl. 13:54

Skriftlig begrundelse

Der henvises til artiklen »Afsøring: Læge mistænkt for at fuske med udlændinges læge-erklæringer« i BT den 7. februar 2017.

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo for at læse det op.

Kl. 13:51

Christian Langballe (DF):

Tak til formanden. Mit spørgsmål er, som følger:

Hvad vil ministeren gøre for at sikre en ordentlig lægefaglig standard i lægeerklæringerne, så der ikke gives statsborgerskab på et falsk grundlag, i lyset af at man den 7. februar 2017 i BT kunne læse, at en psykiater havde lavet meget mangelfulde og ubegrundede lægeerklæringer, som er blevet brugt af personer i et forsøg på at opnå statsborgerskab gennem dispensation fra bl.a. sprogkrav?

Kl. 13:52

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo til ministeren.

Kl. 13:52

Udlændinge- og integrationsministeren (Inger Støjberg):

Først og fremmest vil jeg gerne sige, at jeg er fuldstændig enig med spørgeren i, at det er forkasteligt, hvis læger udsteder mangelfulde eller ubegrundede lægeerklæringer til brug for Indfødsretsudvalgets behandling af sager om dansk statsborgerskab.

Vedrørende den konkrete sag, som der spørges til, vil jeg blot henvise til min orientering af 25. januar 2017 af netop Indfødsretsudvalget. Det fremgår jo heraf bl.a., at jeg har indstillet til udvalget, at der i de ca. 135 verserende sager, men nu berostillede sager, som den pågældende speciallæge har været inde over, indhentes nye lægeerklæringer. Det har jeg gjort, fordi det er afgørende, at Folketinget får konkrete og pålidelige oplysninger, når Indfødsretsudvalget skal tage stilling til, om der kan dispenseres fra et eller flere krav i indfødsretsaftalen på grund af sygdom. Jeg er derfor også tilfreds med, at Indfødsretsudvalget har tiltrådt min indstilling om netop at indhente nye lægeerklæringer og oplysninger i de her sager, hvor det er relevant.

At få dansk statsborgerskab er noget ganske særligt, og det er noget, man som udlænding skal stræbe efter. Det er noget, man skal række ud efter. Derfor skal Indfødsretsudvalget også kunne stole fuldt ud på de dokumenter, som danner grundlag for dispensationen fra et eller flere af de krav, der er i indfødsretsaftalen.

Som bekendt skærpede vi sammen kravene til lægeerklæringer med indfødsretsaftalen i 2015 med lige præcis det her for øje, og som bekendt vil regeringen senere i år også fremlægge et udspil til en ny indfødsretsaftale med skærpede betingelser for netop indfødsret eller statsborgerskab, som det også hedder.

Jeg er sikker på, at vi i den forbindelse får rig mulighed for at drøfte bl.a. spørgsmålet omkring lægeerklæringer, som jeg mener er meget, meget vigtigt, men jo også mulighederne for de dispensationer og indskrænkningen af dispensationer fra de betingelser, som der ligger.

Kl. 13:54

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo til hr. Christian Langballe.

Christian Langballe (DF):

Den her historie fra den 7. februar 2017 viser jo, at en læge i Middelfart simpelt hen har copy-pastet, eller hvad han nu har, og er kommet med nogle lægeerklæringer, som er lægefagligt er fuldstændig ubegrundede. Jeg må bare sige, at for det første er den her sag en skændsel, og vi har haft flere sager. Det vil jo altså sige, at de her læger medvirker til, at folk kan få dispensation fra sprogkravet, og der kan måske uden om Dansk Folkeparti fås et flertal for, at de her personer får statsborgerskab.

I den tid jeg har siddet i Indfødsretsudvalget, og det har jeg siden 2011, er min tillid til kvaliteten af de her lægeerklæringer dalet betragteligt – det må jeg bare sige. Jeg har en eller anden fornemmelse af en gang imellem at kigge ind i en sump, hvor man ikke ved, hvad der er op og ned, og jeg synes bare, at det er på tide, når lægerne ikke selv kan finde ud af det, at vi begynder at sikre, at der er en lægefaglig standard. Jeg synes, at det her er under al kritik. Det er statsborgerskab, det handler om, og så kan der godt sidde en læge i Middelfart, en psykiater, og mene, at det er fantastisk, at han lige kan udstede nogle lægeerklæringer. Jeg synes bare, at det er under al kritik, og jeg bliver egentlig så forarget over, at vi ikke kan få styr på de her områder både med statsløsekonventionen, men også med det her. Jeg synes simpelt hen, at det er under al kritik, når det er statsborgerskab, det drejer sig om.

Kl. 13:56

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo til ministeren.

Kl. 13:56

Udlændinge- og integrationsministeren (Inger Støjberg):

Men man kan jo sige, at Christian Langballe lidt sparker en åben dør ind, og det er så også udmærket, fordi det er noget af det, vi skal til at se på, når vi når længere hen på året, og det skal vi da forhåbentlig sammen.

Kl. 13:56

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Hr. Christian Langballe.

Kl. 13:56

Christian Langballe (DF):

Det kunne så være gavnligt at vide bare sådan lige for at få et lille kig ind i, hvad ministeren har af forestillinger om det her område, at det virkelig bliver underlagt et eftersyn, og at vi virkelig får strammet op, sådan at vi er helt sikre på, at de lægefaglige standarder gælder i forhold til statsborgerskab. Det er godt i alle mulige andre sammenhænge, men det søreme også godt i forhold til statsborgerskab.

Kl. 13:56

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo, ministeren.

Kl. 13:57

Udlændinge- og integrationsministeren (Inger Støjberg):

Der er jo ingen tvivl om, at det her trænger til en opstramning, og det er ikke rimeligt – og det er jo også ulovligt – at der sidder læger og udsteder lægeerklæringer, som ikke er valide, altså, de afspejler jo simpelt hen ikke de faktiske forhold. Det må man ikke, det er helt sikkert. Jeg vil sige, at det, vi end måtte kunne aftale os frem til, jo vil være godt i forhold til opstramninger på det her område. Så det skal vi i gang med.

	Kl. 13:57	<p>hvor der kan være spørgsmål til, om man er over 18 år, selv om man siger, at man er under 18 år, så skal man selvfølgelig testes.</p>	Kl. 13:59
Formanden (Pia Kjærsgaard): Hr. Christian Langballe.			
Christian Langballe (DF): Jeg vil bare sige, at jeg ser frem til forhandlingerne, og det er helt klart, at vi vil komme med et krav om stramminger, markante stramminger, og ikke kun på det her område, men på adskillige områder, og lad os så endelig også få den her statsløsekonvention drøftet. Jeg har ikke flere spørgsmål.	Kl. 13:57	<p>Formanden (Pia Kjærsgaard): Værsgo, fru Pia Adelsteen.</p>	Kl. 13:59
Formanden (Pia Kjærsgaard): Ministeren.			
Udlændinge- og integrationsministeren (Inger Støjberg): Vi mødes ved forhandlingsbordet.	Kl. 13:57	<p>Pia Adelsteen (DF): Tak for det. Når jeg stiller spørgsmålet, er det selvfølgelig, fordi vi i de seneste par år har set en udvikling med, at der er flere og flere, der kommer og kalder sig selv for uledsagede mindreårige. Vi ved også, at de har nogle særlige privilegier, når de er mindreårige. Sådan er det jo. Det koster alt andet lige også penge.</p> <p>Når man ser på statistikken på området, ser man, at i 2015 blev 351 mindreårige alderstestet, og heraf blev 234 vurderet som voksne. Det var to ud af tre. Så sent som undet et samråd den 17. januar har ministeren oplyst, at nu er tallet tre ud af fire, altså 75 pct., der faktisk lyver sig til at være unge. Når man så kun alderstester, hvis man er en lille smule i tvivl, og det er trods alt nogle sagsbehandlere, der sidder rundtomkring og skal vurdere eller have den tvivl, før man alderstester, kan det faktisk give rigtig mange personer. Derfor synes jeg ligesom, at man skulle følge op på det. Det er jo ikke et problem at blive alderstestet, hvis man er 14 år og det konstateres, at man er 14 år. Så får man jo privilegierne.</p> <p>Synes ministeren ikke, at flere bør alderstestes?</p>	Kl. 14:00
Formanden (Pia Kjærsgaard): Tak for det. Så er der et nyt spørgsmål til udlændinge- og integrationsministeren af fru Pia Adelsteen, Dansk Folkeparti.	Kl. 13:58		
Spm. nr. S 741 9) Til udlændinge- og integrationsministeren af: Pia Adelsteen (DF): Hvad er ministerens holdning til, at alle, der søger asyl, og som siger, at de er mindreårige, skal alderstestes for at stoppe den omfattende svindel med asylansøgers alder?		<p>Formanden (Pia Kjærsgaard): Værsgo, ministeren.</p>	Kl. 14:00
Skriftlig begrundelse			
Der henvises til artiklen i Berlingske den 26. januar 2017: »Nu melder en ud af fem asylansøgere sig som uledsaget barn« og artiklen på DRs hjemmeside den 2. februar 2017: »Alderstjek: Hvert 10. uledsagede flygtningebarn er voksen«.		<p>Udlændinge- og integrationsministeren (Inger Støjberg): Jeg mener, man skal aldersteste alle de gange, hvor man er i tvivl, og sådan sker det også i dag. Men det er klart, at hvis man tester alle, man er i tvivl om, vil der selvfølgelig være en større andel, der falder ud, end hvis man tester alle. Altså, hvis der kommer en 9-årig og bliver testet, selv om man ikke er tvivl om, at vedkommende er under 18 år, er det klart, at vedkommende bliver testet til at være under 18 år. Så vi tester i alle de tilfælde, hvor der er tvivl.</p> <p>Jeg har overhovedet ingen principielle problemer med at aldersteste, tværtimod. Jeg deler slet, slet ikke holdningerne i den diskussion, der f.eks. foregår i Sverige, hvor læger nægter at aldersteste, fordi de mener, det er moralsk forkert. Jeg mener, det er moralsk forkert at lyve om sin alder og få de privilegier, der følger med.</p>	Kl. 14:01
Formanden (Pia Kjærsgaard): Værsgo.	Kl. 13:58		
Pia Adelsteen (DF): Tak for det. Spørgsmålet lyder: Hvad er ministerens holdning til, at alle, der søger asyl, og som siger, de er mindreårige, skal alderstestes for at stoppe den omfattende svindel med asylansøgers alder?		<p>Formanden (Pia Kjærsgaard): Spørgeren.</p>	Kl. 14:01
Formanden (Pia Kjærsgaard): Værsgo.	Kl. 13:58	<p>Pia Adelsteen (DF): Det er for så vidt også helt fint, men når jeg så spørger ind til at få alderstestet flere, siger ministeren, at man skal gøre det der, hvor man er i tvivl, men så overlader man jo – hvad kan man sige – det at være i tvivl til de folk, der modtager dem. Hvis man siger, at man alderstester alle – og alt andet lige er det en stor procentdel, 25 pct., der lyver – vil man jo også få flere, der ligesom ryger over i voksenkategorien, og som så ikke har de her privilegier.</p> <p>Kan ministeren ikke se, at det sådan er lidt af et skråplan, hvis man ikke alderstester alle?</p>	Kl. 14:01
Udlændinge- og integrationsministeren (Inger Støjberg): Min holdning er helt klar: Vi skal aldersteste i de tilfælde, hvor vi er i tvivl om, om det er rigtigt, at man er under 18 år. Men det giver jo ikke nogen mening at aldersteste de helt små børn, der kommer her til, eller en 9-årig, hvis man tydeligt kan se, at vedkommende ikke tilnærmelsesvis er 18 år, for det er faktisk en ret dyr foranstaltning. Jeg kan sige, at sådan en aldersundersøgelse koster 12.400 kr. for at være helt nøjagtig, og derfor skal vi selvfølgelig ikke bruge den de gange, hvor det ikke er relevant. Men de gange, hvor det er relevant,		<p>Formanden (Pia Kjærsgaard): Ministeren.</p>	

Kl. 14:01

Kl. 14:04

Udlændinge- og integrationsministeren (Inger Støjberg):

Nej, jeg synes faktisk, det vil være et skråplan, hvis man begynder at bruge 12.500 kr., hver gang der f.eks. kommer et 8-årigt eller et 9-årigt barn til Danmark, for at se, om vedkommende er 18 år, fordi det er så åbenlyst, at vedkommende ikke er 18 år. Men i alle tilfælde, hvor man overhovedet er i tvivl om, om vedkommende er over 18 år, skal man aldersteste, og det er også det, der bliver gjort nu. Jeg mener, det er helt afgørende, at man ikke får de privilegier, som der ellers følger med, når man er under 18 år.

Så jeg har ingen som helst problemer med at aldersteste – tværtimod synes jeg, man skal teste i alle de tilfælde, hvor der overhovedet opstår tvivl, for ingen skal have privilegier, som de ikke har ret til.

Kl. 14:02

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Spørgeren.

Kl. 14:02

Pia Adelsteen (DF):

Men ministeren mener stadig væk, at det er i tvivlstilfælde. Altså, det er klart, at kommer der en 5-årig eller en 9-årig, kan man tydeligt se det, men der, hvor tvivlstilfældene er, er jo faktisk allerede fra 14-årsalderen, vil jeg tro, og så opefter – her kan man være i tvivl. Sådan er det i hvert fald ofte, når man møder danske unge, altså at man har den tvivl. Og der er mit spørgsmål bare: Uanset hvad det koster, for det koster også noget ekstra med de her ekstra privilegier, man har, når man er under 18 år, har det så ikke at gøre med noget retssikkerhedsmæssigt, en eller anden retsfølelse? Jeg synes da, det er generende at se, at en på 25 år kan få nogle privilegier, som man har, når man er under 18 år, hvis det er det, der er tilfældet.

Kl. 14:03

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Ministeren.

Kl. 14:03

Udlændinge- og integrationsministeren (Inger Støjberg):

Jamen hvis der kommer en ind på 14 år, hvor man tænker, om vedkommende kunne være 18 år, så bliver han eller hun alderstestet. Sådan er det i dag. Og det er i øvrigt også sådan, at vi har forhandlet på plads, at man på Retsmedicinsk Institut alderstester flere, og at det jo dermed også kommer til at gå hurtigere nu. Så jeg er fuldstændig enig i, at man skal aldersteste – og det er bare helt modsat, hvordan man f.eks. ser på sagen i Sverige, for der vil man ikke aldersteste i nogen tilfælde. Man mener, at det er moralsk helt forkert. Men som sagt mener jeg, det er moralsk forkert at lyve om sin alder og dermed lyve sig til privilegier, som man rettelig ikke skal have.

Kl. 14:03

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Tak. Spørgsmålet er sluttet.

Der er et nyt spørgsmål til udlændinge- og integrationsministeren, og det er af hr. Lars Aslan Rasmussen, Socialdemokratiet.

Kl. 14:04

Spm. nr. S 768

10) Til udlændinge- og integrationsministeren af:

Lars Aslan Rasmussen (S):

Er ministeren enig med regeringens eneste støtteparti i, at det at være dansk kræver, at man holder kristne højtider og går i kirke juleaften?

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo til oplæsning af spørgsmålet.

Lars Aslan Rasmussen (S):

Tak. Er ministeren enig med regeringens eneste støtteparti i, at det at være dansk kræver, at man holder kristne højtider og går i kirke juleaften?

Kl. 14:04

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo til ministeren.

Kl. 14:04

Udlændinge- og integrationsministeren (Inger Støjberg):

Jeg vil gerne starte med at sige, at jeg er fuldstændig enig med Dansk Folkeparti i, at kristendommen udgør en stor og væsentlig del af fundamentet for dansk kultur og også for vores danske identitet.

Når det så kommer til spørgsmålet om, hvorvidt det at være dansk så kræver, at man holder kristne højtider, og at man går i kirke f.eks. juleaften, så mener jeg, at alle skal kende til og selvfølgelig også respektere de kristne højtider, men det må altså være op til den enkelte at vurdere, hvorvidt man vil deltage aktivt i kristne højtider.

Alle i Danmark skal selvfølgelig have lov til at praktisere den religion, som de nu har, eller helt lade være med at praktisere en religion, men helt grundlæggende må det være sådan, at når man kommer til et nyt land, må man indordne sig efter den kultur, der er der, efter normerne og værdierne i det samfund, som man nu skal være en del af. Og jeg mener i virkeligheden ikke, at det her behøver at være så indviklet, for det handler jo fuldstændig grundlæggende om, at man som indvandrer eller efterkommer gør en indsats for at tage Danmark til sig, for at blive en del af det her samfund.

Det er jo også netop det, der er baggrunden for, at regeringen med støtte fra Dansk Folkeparti har indført, at udlændinge- og integrationspolitikken netop har fokus på, at indvandrere og efterkommere af indvandrere ikke isolerer sig i parallelsamfund, men tilegner sig dansk kultur, tager Danmark til sig, får Danmark ind under huden.

Jeg mener ikke, at man skal tvinges til at gå i kirke juleaften, men jeg mener, at man skal indordne sig, og jeg mener selvfølgelig også, at man skal respektere det fundament, som Danmark er bygget på, fuldstændig, og der spiller kristendommen selvfølgelig en rolle.

Kl. 14:06

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Spørgeren.

Kl. 14:06

Lars Aslan Rasmussen (S):

Tak. Det var også svar på alt muligt andet end det, jeg spurgte om. For det er jo nogle specifikke ting. Altså, jeg tror, mange danskere har det sådan, og jeg har det selv sådan, at jeg egentlig kun holder jul af de kristne højtider. Jeg synes, jeg er blevet for gammel til fastelavn, og pinse kan jeg ikke rigtig huske hvad går ud på. Er ministeren så ikke enig i, at det kan være farligt at bruge religion, i forhold til om man er godt integreret, vel vidende at der er rigtig mange danskere, som heller ikke er medlemmer af folkekirken, og for hvem det heller ikke spiller den helt store rolle? Nu snakker vi ikke om, at man skal kende til kulturen – jeg er sådan set enig i, at det spiller en stor rolle – men er det ikke farligt, at man bruger religion i forhold til dem, der kommer hertil?

Kl. 14:06

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo, ministeren.

Kl. 14:06

Kl. 14:08

Udlændinge- og integrationsministeren (Inger Støjberg):

Allerførst vil jeg bare lige anfægte, at spørgeren siger, at jeg ikke svarer på spørgsmålet. For jeg siger faktisk direkte, at man ikke skal tvinges til at gå i kirke juleaften, og det var det, der blev spurgt til. Jeg mener godt, at man kan være dansker, selv om man ikke går i kirke juleaften, og det svarede jeg fuldstændig klokkeklart og rent på.

Kl. 14:07

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Spørgeren.

Kl. 14:07

Lars Aslan Rasmussen (S):

Jo, men ministeren svarede også på alt muligt andet, som jeg ikke spurgte om, og jeg har heller ikke sagt, at Dansk Folkeparti har sagt, at man skal tvinges til at gå i kirke. Det, jeg spørger om, er, om ministeren ikke kan se problemet i, at man bruger religion, specielt kristendommen, til at sige, hvor god en dansker man er. For det er jo det, der siges med, at en god måde at være dansker på er at holde kristne højtider og gå i kirke juleaften, og det er egentlig det, jeg beder ministeren om at forholde sig til, altså om man er en bedre dansker eller man er bedre integreret, hvis man eksempelvis går i kirke juleaften.

Kl. 14:07

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Ministeren.

Kl. 14:07

Udlændinge- og integrationsministeren (Inger Støjberg):

Jeg må jo altså igen sige, at der ikke er nogen, der skal tvinges til at gå i kirke juleaften. Men jeg synes heller ikke, at man bare kan lægge til side, at kristendommen også er en del af fundamentet i Danmark. Den er en del af det fundament, som Danmark er grundlagt på, og et fundament, der i øvrigt også indeholder en række frihedsrettigheder, kan man sige, netop religionsfriheden som en af de vigtigste, og ytringsfriheden. Man kan sige, hvad man vil, og man kan sågar tegne, lige præcis hvad man vil, og få det bragt i avisen i Danmark. Der er fuldstændig ligestilling. Men der står jo ingen steder, at man skal gå i kirke juleaften. Og det mener jeg bestemt heller ikke at man skal tvinges til, eller at nogen skal sige, at hvis du ikke går i kirke juleaften, er du ikke dansker. Sådan er det jo ikke. Man kan tro på, hvad man vil, og man kan også helt lade være med at gå i kirke, hvis man vil det.

Kl. 14:08

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo til spørgeren.

Kl. 14:08

Lars Aslan Rasmussen (S):

Jeg er jo helt enig med ministeren i, at kristendommen selvfølgelig spiller en stor rolle i Danmark, og det tror jeg de fleste er enige om. Men kan jeg måske så få ministeren til at indrømme, at det er lidt fjollet at sige, at man bliver en bedre dansker af at gå i kirke juleaften, vel vidende at mange etniske danskere, der har boet her i generationer, heller ikke gør det?

Kl. 14:08

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Ministeren.

Udlændinge- og integrationsministeren (Inger Støjberg):

Altså, jeg giver simpelt hen ikke point til og rangerer ikke på nogen måder mine venner ud fra, hvad de skulle mene og har sagt og sådan nogle ting. Jeg kan bare sige, at man jo har ret til at mene lige præcis, hvad man vil, og det har hr. Martin Henriksen fra Dansk Folkeparti jo også ret til. Jeg siger bare, at jeg hverken mener, at man skal tvinge eller pådutte nogen at gå i kirke juleaften, men jeg mener rent faktisk, at kristendommen er meget, meget vigtig for at forstå fundamentet i Danmark og det værdisæt, vi har.

Kl. 14:09

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Spørgsmålet er sluttet.

Så er der et spørgsmål til økonomi- og indenrigsministeren af hr. Troels Ravn, Socialdemokratiet.

Kl. 14:09

Spm. nr. S 771

11) Til økonomi- og indenrigsministeren af:

Troels Ravn (S):

Hvordan forholder ministeren sig til en ansøgning fra lokaludvalget på Mandø omkring støtte til godstransport på 110.000 kr. årligt, og kan ministeren tilslutte sig, at Mandø i lighed med andre danske øer bør få del i puljen til støtte til godstransport?

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til en oplæsning.

Kl. 14:09

Troels Ravn (S):

Tak. Hvordan forholder ministeren sig til en ansøgning fra lokaludvalget på Mandø omkring støtte til godstransport på 110.000 kr. årligt, da Mandø i lighed med andre danske øer bør få del i puljen til støtte til godstransport?

Kl. 14:09

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo, ministeren.

Kl. 14:09

Økonomi- og indenrigsministeren (Simon Emil Ammitzbøll):

Mange tak for spørgsmålet. Jeg skal indledningsvis sige, at ordningen om tilskud til nedsættelse af færgetakster for godstransport politisk er afgrænset til alene at omfatte færgetransport, og det kan man sige er en enkel og objektiv afgrænsning. Der er ikke på nuværende tidspunkt planer om at ændre denne afgrænsning. Tidligere var der også ønske om, at nogle færger til en brofast ø skulle med i ordningen, og det har der været enighed om at afvise. Jeg tror, vi umiddelbart er bedst tjent med at fastholde, at godstransportordningen handler om øer, hvor færgen er eneste transportmulighed. Jeg vil gerne opfordre til, at man tager dialogen ude lokalt, også med transporterhvervet. Jeg har jo noteret mig, at man lokalt har gjort sig nogle tanker om, at fragtudgifterne kan reduceres ved fælles transport til og fra Mandø. Så det er måske en vej, som det i første omgang vil være en god idé at gå videre med, fordi der kan være noget potentiale for at reducere priserne helt uden et statstilskud.

Kl. 14:11

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Spørgeren, værsgo.

Kl. 14:11

Kl. 14:14

Troels Ravn (S):

Der er helt klart nogle særlige omstændigheder i forhold til Mandø og den geografiske placering ude i Vadehavet, der gør, at det et par gange i døgnet er muligt at komme med bil eller traktor til øen, og øen bliver landfast, men ellers er Mandø at betragte som en ø uden bro og uden færge. For nylig havde vi i Landdistriktsudvalget besøg fra Mandø. Der var en positiv stemning i forhold til besøget og den her ansøgning om at få 110.000 kr. årligt, da Mandø så i lighed med andre danske øer kan få del i puljen til støtte til godstransport. Og jeg takker for ministerens svar, men jeg havde også håbet meget på, at vi her i dag kunne blive enige om, at der er særlige forhold, der gælder for Mandø, og at vi i den her sag kunne opfylde ønsket forholdsvis enkelt, og at det ikke kræver nogen lovændring, men at det måtte kunne administreres under den eksisterende bekendtgørelse.

Kl. 14:12

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo, ministeren.

Kl. 14:12

Økonomi- og indenrigsministeren (Simon Emil Ammitzbøll):

Først og fremmest er udgangspunktet, som jeg startede med at sige, at ordningen gælder for ikkebrofaste øer, som har færgetransport, og det er jo det, der gør, kan man sige, at Mandø bliver udelukket. Jeg synes, det er godt at høre, at der var en god stemning, da man havde repræsentanter fra Mandø på besøg i udvalget, for der er jo faktisk også rigtig meget at glæde sig over i forbindelse med den fremgang, der er på Mandø, fordi turisterne jo strømmer til som følge af beligheden i Nationalpark Vadehavet, som har skabt øget opmærksomhed, og som også har haft øget erhvervsmæssig aktivitet og nye arbejdspladser til følge. Så der er jo rigtig mange positive ting at glæde sig over. Jeg synes stadig væk, det er værd at notere sig – ligesom jeg lagde ud med at sige – at jeg har forstået, at man lokalt er opmærksom på at tage en dialog med transporterhvervet, og jeg synes i hvert fald, vi i første omgang skulle se på, om det ikke kan føre et positivt resultat med sig, uden at det skal involvere skatteyderne.

Kl. 14:13

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til spørgeren.

Kl. 14:13

Troels Ravn (S):

Ministeren har uden tvivl fat i noget helt rigtigt her, for det er utrolig positivt, at der er en stigning i turismen og aktiviteterne på Mandø, og med »Verdensarv - Nationalpark Vadehavet« og Vadehavscentret sker der rigtig meget spændende, som altså også har den betydning, at der kommer flere mennesker til, og at erhvervslivet så har nogle muligheder for en større aktivitet. Vi skal jo netop være med til at sikre gode rammevilkår for erhvervslivet i landdistrikterne, og her kan vi altså bidrage positivt med et tilskud til godstransporten til og fra øen, altså til og fra Mandø. Jeg noterede mig ministerens svar, og jeg vil også gå videre i forhold til den her dialog omkring transporterhvervet, men jeg vil ikke undlade her i dag at gøre opmærksom på, at Mandø bliver betragtet som værende en ø også i forhold til fragtmændenes priskataloger. En godstransport med Mandøbussen fra Vester Vedsted til Mandø koster mellem 300 og 700 kr.

Kl. 14:14

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ministeren.

Økonomi- og indenrigsministeren (Simon Emil Ammitzbøll):

Jeg tror ikke, at vi er uenige om, at der kan være nogle omkostningsmæssige udfordringer. Der har måske så været lidt uenigheder om, hvordan man skal prøve at løse dem. Jeg tror stadig væk på, at et lokalt initiativ kunne være det, der kunne være løsningen. Man skal huske på, at det, både i forhold til godstransportordningen og i forhold til ordningen om trafikal ligestilling i forhold til øerne, har været vigtigt at sørge for, at vi, hvad angår de øer, som man ikke kan komme hen til uden at skulle betale for en færge, har sikret mere lige muligheder med resten af landet. Her er der bare en lidt anden situation. Jeg anerkender, at man ikke kan komme frem og tilbage 24 timer i døgnet, men der er jo den mulighed, at man faktisk kan komme frem og tilbage uden at skulle betale for en færgetransport, og det er jo den færgetransport, der er en form for kompensation for i nogle af de forskellige ordninger, vi har i forhold til øerne.

Kl. 14:15

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Spørgeren, værsgo.

Kl. 14:15

Troels Ravn (S):

Det mener jeg sådan set også er en rimelig argumentation, men vi skal altså huske på, at det dermed ikke kun er på øer, der har færger, at erhvervet har betydelige godsomkostninger. Netop fordi der er tale om en ø, er der omkostninger, der ellers ikke ville have været der, hvis erhvervet var blevet drevet fra en adresse på fastlandet, og det er netop baggrunden for indførelsen af godstransportstøtten til samfundene. På Mandø må erhvervene altså, på trods af at de er landfaste, et par gange i døgnet betale ekstra for at få transporteret deres varer til og fra øen, da betegnelsen ikkebrofaste øer også omfatter Mandø.

Kl. 14:16

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Ministeren.

Kl. 14:16

Økonomi- og indenrigsministeren (Simon Emil Ammitzbøll):

Jeg vil gerne takke for den omsorg, der er for de mindre øer i Danmark. Det er jo vigtigt, at øerne også er en del af det danske samfund, og at det er muligt at drive erhverv på øerne. Vi skal huske på, at der er fremgang og vækst på Mandø i erhvervslivet, der er flere arbejdspladser, så jeg synes også, vi skal passe på, hvor langt vi går i forhold til at involvere skatteydernes penge med hensyn til støtteordninger.

Kl. 14:16

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 14:16

Troels Ravn (S):

Så lad mig afslutte med at sige, at Mandø har ingen færge og blev derfor ikke en del af loven om tilskud til nedsættelse af godstransport, men Mandø er en småø uden fast forbindelse til fastlandet og med de samme udfordringer for erhvervslivet som resten af de øer, der er omfattet af ordningen. Det må vi ikke glemme.

Lad os også afslutte med at sige, at Mandøs fortsatte overlevelse som helårsbeboet ø er afhængig af, at der kan skabes erhverv. Det er positivt, at der er gang i en masse spændende aktiviteter på Mandø, men vi skal give gode rammevilkår for arbejdspladser, for bosætning og for erhvervslivet, og derfor må det være naturligt, at Mandø bliver en del af godstilskudsordningen.

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo til ministeren.

Kl. 14:17

Økonomi- og indenrigsministeren (Simon Emil Ammitzbøll):
Jeg bliver nødt til, selv om det er den afsluttende kommentar, at anfægte, at Mandø er i samme situation, som der blev sagt. Man er ikke i samme situation, for der er mulighed for at køre til og fra Mandø uden en færge. Så man er i en anden situation. Og så er det stadig væk positivt, at der er vækst, og at der er skabt nye arbejdspladser, og det skulle vi jo gerne glæde os over og se perspektivet i i stedet for altid at tænke nye støttekroner som det første.

Kl. 14:17

Kl. 14:18

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Tak for det. Spørgsmålet er sluttet.

Så er der et spørgsmål til sundhedsministeren af fru Julie Skovsby, Socialdemokratiet.

Kl. 14:18

Spm. nr. S 746

12) Til sundhedsministeren af:

Julie Skovsby (S):

Hvad mener ministeren, at det fortæller om den præhospitale indsats i Danmarks landdistrikter, at Tønders nu forhenværende borgmester, Laurids Rudebeck, på tragisk vis tilsyneladende ikke fik den bedst mulige hjælp, da han i maj sidste år døde af hjertestop, fordi den nærmeste akutbil i Skærbæk var ude af drift, og har ministeren nogen planer om at tage initiativer til at styrke den præhospitale indsats i Danmarks landdistrikter?

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo for oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 14:18

Julie Skovsby (S):

Hvad mener ministeren, at det fortæller om den præhospitale indsats i Danmarks landdistrikter, at Tønders nu forhenværende borgmester, Laurids Rudebeck, på tragisk vis tilsyneladende ikke fik den bedst mulige hjælp, da han i maj sidste år døde af hjertestop, fordi den nærmeste akutbil i Skærbæk var ude af drift, og har ministeren nogen planer om at tage initiativer til at styrke den præhospitale indsats i Danmarks landdistrikter?

Kl. 14:18

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo.

Kl. 14:18

(Sundhedsministeren)

Karen Ellemann (fg.):

Tak for spørgsmålet. Lad mig starte med at udtrykke min største medfølelse med familien til Tønders forhenværende borgmester. Det siger sig selv, at det er en forfærdelig situation at stå i, når et kært familiemedlem pludselig bliver revet bort.

Som spørgeren selvfølgelig også godt ved, har jeg ikke mulighed for at vurdere, hvorvidt der i et konkret tilfælde er givet den i situationen bedst mulige hjælp. Det er, som spørgeren også ved, regionerne, som er ansvarlige for at sikre deres borgere den nødvendige hjælp i tilfælde af alvorlig akut sygdom eller ulykke, og det er også regionerne, som beslutter, hvilken supplerende præhospital indsats, der skal indsættes, for at sikre hurtig hjælp i de områder, hvor der er relativt lang responstid for ambulancekørsel.

Det har regionerne gjort på forskellig måde, men fælles for de fleste regioner er, at der mange steder i tyndt befolkede områder og på mindre øer er oprettet særlige førstehjælpsordninger. De kan hurtigt rykke ud, når der er tale om f.eks. hjertestop, og dermed yde en indsats, indtil ambulancen eller anden hjælp når frem. Og netop ved hjertestop er det vigtigt, at alle led i den såkaldte indsatskæde virker, og at såvel førstehjælpere som almindelige borgere også træder til og yder en indsats. Vi ser heldigvis også mere og mere, at det er det, der er tilfældet, bl.a. måske også som resultat af, at flere og flere mennesker i Danmark lærer førstehjælp.

Kl. 14:20

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Tak. Så er det spørgeren.

Kl. 14:20

Julie Skovsby (S):

Tak for besvarelsen. Jeg ved selvfølgelig godt, at regionen og regionsrådet arbejder med det her område, men jeg mener også og følger også, at der er behov for, at vi tager politisk ansvar her på Christiansborg, og at vi, som jeg siger i spørgsmålet, tager initiativer til at styrke den præhospitale indsats i Danmarks landdistrikter. Det skal være sådan, at man skal have den bedst mulige hjælp, uanset hvor i landet man bor.

Det er jo sådan, at familien har stillet sig frem og fortalt deres historie, og det har de gjort, fordi den forhenværende borgmester kæmpede for akutbilen. Det betød meget for ham at være tryk ved ambulancedækningen, og det er derfor, man har valgt at stille sig frem. Man ønsker at gøre det her for at sikre, at det ikke sker igen. Man gør det for andres skyld.

Der synes jeg også, at det er så vigtigt, at vi herinde fra Christiansborg tager initiativ. Så det, jeg spurgte ind til, var: Hvad er det for nogle planer, man har i Sundhedsministeriet for at tage initiativer til at styrke den præhospitale indsats i Danmarks landdistrikter? Det spørgsmål tænker jeg at der må være nogle svar på.

I forhold til om det var den bedst mulige hjælp, vil jeg sige, at der jo ifølge den afdækning, der har været i de forskellige medier, har været en hjertelæge og andre, der har sagt, at man formentlig kan sige, at det ikke var den bedst mulige hjælp, der blev givet på det tidspunkt.

Kl. 14:22

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Ministeren.

Kl. 14:22

(Sundhedsministeren)

Karen Ellemann (fg.):

Lad mig starte med at erklære mig enig i vigtigheden af, at det præhospitale også fungerer, og at det med den baggrund jo selvfølgelig er vigtigt, at borgere i alle dele af landet kan være trygge ved, at der kommer den nødvendige hjælp, i det tilfælde man kommer ud for en ulykke eller akut bliver ramt af sygdom. Det er faktisk også baggrunden for, at skiftende regeringer sammen med Folketinget jo har taget det politiske ansvar, vi har, for at afsætte midler til at understøtte lige præcis den præhospitale indsats i regionerne.

For at blive meget konkret vil jeg sige, at den præhospitale indsats senest blev styrket med 20 mio. kr., og samtidig fik sundhedsvæsenet alene i 2016 tilført 2,4 mia. kr. ekstra. Og i finansloven for 2017 har regeringen igen prioriteret sundhedsområdet. Så jeg mener sådan set, at vi også her og på den måde med de finansieringskilder tager det ansvar, som det er nødvendigt at tage.

Kl. 14:23

Kl. 14:26

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo. Så er det spørgeren.

Kl. 14:23

Julie Skovsby (S):

Det er blevet dokumenteret, at akutbilerne i Fåborg, Skærbæk, Haderslev og Grindsted i lange perioder har været ude af drift. Det er simpelt hen blevet dokumenteret. Og det her er ikke den eneste familie, der har stillet sig frem. En enkemand på Fyn har ligeledes i det, som må formodes at være en stor sorg, hvor han har mistet sin kone, også stillet sig frem og peget på, at en akutbil kunne have gjort en forskel.

Jeg mener og jeg siger som socialdemokrat, at vi herinde på Christiansborg må tage ansvar. Vi må sætte os sammen og drøfte politiske tiltag og drøfte, hvordan vi kan styrke den præhospitale indsats i hele Danmark – og særlig i Danmarks landdistrikter. Derfor er det jo, jeg her og nu spørger ministeren: Ønsker man den her politiske drøftelse? Har man nogen planer om at tage initiativer til at styrke den præhospitale indsats?

Kl. 14:24

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Ja tak. Ministeren.

Kl. 14:24

(Sundhedsministeren)

Karen Ellemann (fg.):

Jeg er med på, at spørgeren har behov for hele tiden at tage udgangspunkt i konkrete sager, men jeg synes faktisk, det er vigtigt at slå fast, at jeg som minister ikke har mulighed for at vurdere, hvorvidt der i et konkret tilfælde er ydet den bedst mulige hjælp. Men noget, jeg synes det er vigtigt at slå fast her, frem for at man forsøger at skabe et billede af, at der ikke også foretages en politisk prioritering her, er jo netop, at da vi besluttede at ændre på sygehusstrukturen og få hele den omlægning, vi er vidne til nu, af vores hospitalsvæsen generelt set, afsatte vi jo netop midler til nye supersygehuse. Og med den her nye struktur med færre akutmodtagelser betyder det også, at vi styrker den præhospitale indsats, lige præcis fordi der med den her nye struktur bliver længere til nærmeste akutmodtagelse. Der er jeg nødt til bare meget tydeligt at slå fast, at der er sket væsentlige forbedringer, når man kigger på det over en årrække, og de forbedringer forventer jeg fortsætter.

Kl. 14:25

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Så er det spørgeren.

Kl. 14:25

Julie Skovsby (S):

Nu taler vi om og tager udgangspunkt i nogle konkrete sager, men det, DR Fyn og Fyens Stiftstidende har gjort, er, at de i et omfattende datamateriale har set, at akutbilerne i lange perioder i de her fire byer har været ude af drift. De har simpelt hen ikke kørt. De har holdt i garage. Jeg mener, vi skal tage initiativ herinde fra Christiansborg. Vi kan ikke have overskriften »Huller i trygheden«, som der har været, og derfor må jeg bare gentage mit spørgsmål.

Kl. 14:26

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Nej, det må spørgeren ikke, fordi tiden er gået. Værsgo, ministeren.

(Sundhedsministeren)

Karen Ellemann (fg.):

Det tager vi i næste runde.

I forhold til den konkrete situation – altså bredere set i forhold til spørgsmålet omkring Region Syddanmark, som Fyens Stiftstidende og andre medier har dækket – er det en kendt sag, at regionen har været i en situation med personalemangel, og derfor har der været diskussion om, hvor personalet så gør mest gavn. Er det i en ambulance, eller er det i en akutbil? Der vil jeg erklære mig enig i, at det må være i ambulancen, som jo også kan medbringe patienten og transportere patienten til sygehuset i forhold til den aktuelle situation, der har været historisk set med personalemangel.

Kl. 14:27

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Spørgsmålet er afsluttet.

Så er der et nyt spørgsmål til sundhedsministeren. Det er af hr. Troels Ravn, Socialdemokratiet.

Kl. 14:27

Spm. nr. S 752 (omtrykt)

13) Til sundhedsministeren af:

Troels Ravn (S):

Hvad er ministerens kommentar til artiklen »Få hjælp af naboen« i Ekstra Bladet den 16. februar 2017, der afslører et forringet akutberedskab i Region Syddanmark, og hvad agter ministeren at gøre, så beredskaberne er intakte og antallet af beredskaber er tilstrækkelige, så responstiderne bliver acceptable og borgerne får den tryghed, de har krav på?

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo, og det er til oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 14:27

Troels Ravn (S):

Tak for det. Hvad er ministerens kommentar til artiklen »Få hjælp af naboen« i Ekstra Bladet den 16. februar 2017, der afslører et forringet akutberedskab i Region Syddanmark, og hvad agter ministeren at gøre, så beredskaberne er intakte og antallet af beredskaber er tilstrækkelige, så responstiderne bliver acceptable og borgerne får den tryghed, de har krav på?

Kl. 14:28

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo, ministeren.

Kl. 14:28

(Sundhedsministeren)

Karen Ellemann (fg.):

Tak for spørgsmålet. Det er godt, vi bliver i det samme emne, så vi får mulighed for at folde det mere ud. Og jeg vil også gerne bruge anledningen her til at understrege, at jeg faktisk er helt enig med spørgeren og dermed også med den forrige spørger i, at borgere i alle dele af landet skal kunne være trygge ved, at der kommer den nødvendige hjælp, når de kommer ud for en ulykke, eller når de bliver ramt af alvorlig sygdom som f.eks. hjertestop.

Så det er vigtigt igen at slå fast, at det er regionerne, som netop er ansvarlige for at sikre den nødvendige præhospitale indsats, herunder jo også et velfungerende ambulanceberedskab. Og det er altså også regionerne – i det her tilfælde stadig væk Region Syddanmark, vi taler om – som bestemmer beredskabets omfang i de enkelte geografiske områder på baggrund af de lokale behov. Regionerne er jo ansvarlige for at udarbejde retningslinjer for den faglige visitation af 112-opkaldene – de er ansvarlige for at lave retningslinjer for dispo-

nering af præhospitale ressourcer, de er også ansvarlige for indsættelse af ambulancer og anden hjælp i form af akutlægebiler, akutbiler og akutlægehelikoptere. Og det var blot for at understrege, hvor tydelig, kan man sige, opgavefordelingen er her, og hvilket stort ansvar der naturligvis påhviler vores fem regioner i forhold til tilrettelæggelsen af akutberedskabet.

Kl. 14:29

Troels Ravn (S):

Tak for svaret. Jeg er enig med ministeren så langt, at det her er regionernes ansvar. Jeg vil også understrege, at det her omkring manglende beredskab og meget lange responstider har et omfang ikke kun i Region Syddanmark, men også andre steder i Danmark, så det også bør være et anliggende for sundhedsministeren og for Folketinget. Det her er ikke et partipolitisk slagsmål, men det er grundlæggende sådan, at minutter er afgørende for liv eller død ved ulykker, og ambulancedækning og responstider er et vigtigt emne, når det gælder velfærd og når det gælder grundlæggende tryghed. Vi skal både i byerne såvel som i landdistrikterne kunne være helt sikre på, at vi har det bedst mulige beredskab inden for den økonomiske ramme, der selvfølgelig er.

Der er alt for mange eksempler på såkaldte nedetider og manglende ambulanceberedskab og for lange responstider, og vi kan ganske enkelt ikke spille russisk roulette med borgernes sundhed. Lad mig nævne et par eksempler på huller i ambulancedækningen i Region Syddanmark det seneste 1½ år. Aktindsigt viser, at i løbet af perioden 1.09.2015 til 31.05.2016, hvor akutbilen skulle have været til rådighed i området for syge og tilskadekomne, stod bilen stille 24 pct. af tiden i Skærbæk, 25 pct. af tiden i Haderslev, 29 pct. af tiden i Grindsted.

Omkring ambulancedækningen har aktindsigt vist, at der ved et eksempel i Brørup var en nedetid på hele 60 dage i 2016. Det er de her aktindsigtfortællinger fra bekymrede borgere, der også oplever lange responstider, afdækninger i medierne, JyskeVestkysten, Fyens Stiftstidende, regionalt tv, TV Syd osv., der viser, at det her er en markant udfordring for vores sundhedssystem, og derfor er det, at spørgsmålet her bliver stillet til ministeren.

Kl. 14:31

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Ministeren.

Kl. 14:31

(Sundhedsministeren)

Karen Ellemann (fg.):

Jeg synes bestemt også, at det er en relevant debat at have og vedblive med at have, fordi det er afgørende vigtigt, at også den præhospitale indsats fungerer, for ellers kan vi heller ikke med tryghed etablere den nye sygehusstruktur, som vi jo også alle sammen er enige om bliver etableret. Derfor er det lige præcis også det stærke fokus, som regionerne har og skal have, også på den præhospitale indsats. Det er derfor, at faktisk både den tidligere og den nuværende regering har afsat midler til netop at få styrket den præhospitale indsats, og den er, som jeg nævnte i min forrige besvarelse, jo altså senest styrket med 20 mio. kr. Og så er det jo bredt set ikke et udsultet sundhedsvæsen, vi har i Danmark. Det synes jeg også at vi skylder at sige i debatten i forhold til det her, men jeg er enig i, at den præhospitale indsats er vigtig, og jeg synes helt ærligt også, at regionerne – med de økonomiske rammer, de har – har gode muligheder for netop at sørge for en præhospital indsats, som borgerne kan være trygge ved.

Kl. 14:32

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Spørgeren.

Kl. 14:32

Troels Ravn (S):

Et udsultet område eller ej – igen er jeg sådan set enig i, at det her inden for den økonomiske ramme er regionernes ansvar. Men vi har her at gøre med noget, der har et stort omfang – manglende ambulancedækning, lange responstider – som gør, at vi også i Folketinget bliver nødt til konkret at tage stilling til den her udfordring. Vi kan ikke leve med en falsk tryghed. Vi må kræve reel tryghed for borgerne, og vi skal kunne have tillid til systemerne, når vi ringer 112. Derfor vil jeg gerne spørge til ministerens umiddelbare holdning til det, at vi beder regionerne om at opgøre de her responstider og udsende dem på postnumre og ikke for store geografiske områder. Det skal altså være fordelt på postnumre. Det ville give et mere retvisende og mere præcist billede af de reelle responstider.

Kl. 14:34

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Ministeren.

Kl. 14:34

(Sundhedsministeren)

Karen Ellemann (fg.):

Det vil jeg synes er vanskeligt at tage stilling til bare sådan her på stående fod, for jeg synes netop grundlæggende set, at det, vi har af aftalesæt i forhold til de fastsatte responstidsmål, som regionerne jo fastsætter, skal offentliggøres. Det synes jeg grundlæggende er vigtigt, og det synes jeg er en god idé, og man kan altid diskutere – som ordføreren nu foreslår det – om man i virkeligheden skulle gøre det mere detaljeret. For mig at se er det vigtigt, at vi har den offentlighed, som vi har nu, om responstidsmålene, altså den offentliggørelse, der er af dem, for det betyder, at man som borger i den pågældende region jo netop har mulighed for at stille sine lokale regionspolitikere spørgsmål om, hvordan man prioriterer sundhedsvæsenet og dermed også den præhospitale indsats. Jeg synes, det er afgørende vigtigt for vores demokrati, at vi har den form for åbenhed, og at man dermed også som politiker, når man har ansvaret for at fastlægge nogle serviceniveauer, også kan stilles til ansvar for, om man har prioriteret rigtigt, og om man har sat de rigtige mål og de rigtige rammer for det.

Kl. 14:35

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Spørgeren for det sidste spørgsmål

Kl. 14:35

Troels Ravn (S):

Jeg kvitterer for og er enig i, at åbenhed er vigtigt, og at den kritiske dialog er vigtig. For det er dog tankevækkende, at vi ved udrykning til brand opererer med en maksimal responstid på 15 minutter, mens vi ved udrykning til ulykker med mennesker involveret kan opleve responstider på 20-25 minutter. Og respekt for det regionale så vel som for det kommunale selvstyre, men måske burde det også være en overvejelse værd for ministeren – det kan vi måske forfølge ved en anden lejlighed – at tænke på, om det for det præhospitale område, der sikrer et fastsat service- og kvalitetsniveau for såvel offentlige som private leverandører, måske er en udfordring, at regionerne laver selvkontrol og selv bestemmer, hvad der skal siges udadtil, altså om det måske var på tide, at vi tænker i retning af et landsdækkende organ, som kunne fastsætte et mindste serviceniveau og kvalitetsniveau på det her område.

Kl. 14:36

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Ministeren.

Kl. 14:36

(Sundhedsministeren)

Karen Ellemann (fg.):

Jeg tror ikke, at det er det rigtige redskab, hvis jeg skal være helt ærlig, ikke umiddelbart i hvert fald. Vi kan sagtens diskutere det og diskutere det mere i detaljer. Jeg kunne godt tænke mig lige at bruge mine sidste sekunder her på noget i forhold til det oprindelige spørgsmål, som jo tager udgangspunkt i en artikel i Ekstra Bladet, om, hvad det er for nogle retningslinjer, man har i Region Syddanmark i tilfælde af hjertestop. Jeg har sagt, at jeg ikke kan tage stilling til sådan de lægefaglige vurderinger, som måtte ligge til grund for regionens retningslinjer. Men jeg har faktisk i dag bedt Region Syddanmark om at komme med en redegørelse for regionens præhospitale indsats i forbindelse med hjertestop uden for hospitalet, og det er ligesom en besvarelse til begge spørgere, for jeg synes, det kunne være interessant at få den redegørelse.

Kl. 14:37

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Tusind tak til sundhedsministeren og hr. Troels Ravn for deres engagerede spørgsmål.

Det næste spørgsmål er også til sundhedsministeren, og spørgeren er fru Yildiz Akdogan.

Kl. 14:37

Spm. nr. S 756

14) Til sundhedsministeren af:

Yildiz Akdogan (S):

Vil ministeren redegøre for, hvad ministeren mener at der skal til for at forhindre sager som den, hvor en mor 3 dage efter at være udskrevet fra psykiatrisk afdeling slår sin 9-årige datter ihjel?

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Værsgo.

Kl. 14:37

Yildiz Akdogan (S):

Tak for det, formand. Spørgsmålet lyder: Vil ministeren redegøre for, hvad ministeren mener der skal til for at forhindre sager som den, hvor en mor 3 dage efter at være udskrevet fra psykiatrisk afdeling slår sin 9-årige datter ihjel?

Kl. 14:37

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Ministeren.

Kl. 14:37

(Sundhedsministeren)

Karen Ellemann (fg.):

Tak for spørgsmålet. Lad mig starte med at understrege, at jeg som fungerende sundhedsminister ikke har noget nærmere kendskab til den konkrete sag, som der henvises til i spørgsmålet.

Jeg understreger noget, som jo næsten er selvfølgelig, nemlig at udskrivning af en patient skal være en lægefaglig vurdering, og en udskrivning må ikke afhænge af, om der f.eks. mangler hænder i weekenderne eller der er sygdom blandt personalet, eller have sådanne årsager, som jeg karakteriserer som ikkelægefaglige. Derfor er det generelt set uacceptabelt, hvis patienter udskrives af andre årsager end lægefaglige. Det er sådan set også baggrunden for, at regeringen sammen med Folketingets partier har igangsat en række initiativer med det formål at bidrage til at forbedre forholdene i psykiatrien.

For det første handler det om at få det her langt grundigere blik på hele styringen af psykiatrien. Derfor er der nedsat en arbejdsgruppe, som til efteråret kommer med konkrete anbefalinger til, hvordan

styringen kan blive forbedret med det formål at gavne de patienter, der har brug for, at det fungerer.

For det andet vil vi sikre en bedre opfølgning på de 2,2 mia. kr., som satspuljepartierne altså har givet til regionerne. Jeg tror og håber på, at jeg er enig med spørgeren i, at den her politiske beslutning om at styrke psykiatrien har vi truffet med det formål, at den rent faktisk skal gøre en positiv forskel for både patienterne og de ansatte.

For det tredje vil vi følge op på de kommende anbefalinger fra Udvalget om det nære og sammenhængende sundhedsvæsen.

Kl. 14:39

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Spørgeren.

Kl. 14:39

Yildiz Akdogan (S):

Tak til ministeren for svaret. Jeg er rigtig glad for, at den her arbejdsgruppe, der skal arbejde med styring af psykiatrien, er blevet nedsat. Jeg er især glad for, at man langt om længe prøver at følge op på, hvad der egentlig er sket med de 2,2 mia. kr. Jeg har ad flere omgange efterspurgt svar på spørgsmålet om, hvad pengene konkret er gået til. Nu er den proces sat i gang, og det er jeg personligt rigtig, rigtig glad for.

Ikke desto mindre er der stadig væk nogle ret tragiske sager rundt omkring i landet. Det her er en af dem. Det er en 28-årig mor, der har en psykose. Hun bliver efter eget ønske indlagt, men bliver udskrevet dagen efter, fordi man fra psykiatriens side mener, at der ikke rigtig kan gøres noget for hendes tilstand. Så går der 3 dage. Hun hører stemmer igen, og det ender i den her forfærdelige situation, hvor hun myrder sin 9-årige datter, fordi hun hører stemmer. Det er jo ekstremt bekymrende. Nu siger ministeren, at der selvfølgelig skal være en lægefaglig vurdering, før en patient bliver udskrevet. Det kan undre mig personligt at høre, at en mor, der bliver indlagt på grund af en psykose, bliver udskrevet igen dagen efter.

Derfor vil jeg høre ministeren om noget. Vil ministeren eventuelt bede om en redegørelse fra psykiatrien i Brønderslev for at se på, om der er sket en fejl i processen? Er der noget, vi kan tage ved lære af, så sådan nogle forfærdelige sager ikke gentager sig?

Kl. 14:41

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Ministeren.

Kl. 14:41

(Sundhedsministeren)

Karen Ellemann (fg.):

Jeg har ikke planer om at bede om en konkret redegørelse i den enkelte ulykkelige sag her, for vi skal sikre, at vi er klar over, hvor ansvaret for behandling i psykiatrien ligger. Det er altså altid den ansvarlige læges opgave at foretage en faglig vurdering af den enkelte patient og behovet for behandling. Jeg kommer til at gentage mig selv, men jeg synes, det er meget, meget vigtigt at få slået fast, at udskrivning af en patient skal være en lægefaglig vurdering, og det må ikke afhænge af andre ting.

Det er vigtigt at sige, at vi indimellem hører om tragiske enkelt-sager. Om redegørelser er løsningen på det, tillader jeg mig at stille mig tvivlende over for, for det er vigtigt, at vi har fokus på den lægefaglige vurdering i den her diskussion.

Jeg er glad for, at ordføreren nikker til, at det er vigtigt, når vi afsætter og sender så mange midler ud til netop at få oprustet psykiatrien, at vi får syn for sagen og får set, at det rent faktisk har en positiv effekt ved behandlingen af psykisk syge mennesker.

Kl. 14:42

Kl. 14:45

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Spørgeren.

Kl. 14:42

Yildiz Akdogan (S):

Ministerens svar overrasker mig lidt, fordi ministeren da må være interesseret i, om man netop kan blive klogere på baggrund af den her sag, så andre lignende sager ikke opstår. Vi snakker om en mor, der har haft en psykose, er blevet indlagt og udskrevet dagen efter, og som 3 dage senere myrder sit eget barn. Det må da resultere i en eftertanke om, at noget er gået galt, og så må det også sætte nogle tanker i gang hos ministeren om, hvad det er, der er gået galt. Er det noget, man kan lære af eller drage en konklusion om, så lignende ikke sker igen?

Jeg vil høre: Hvorfor synes ministeren ikke, at det er relevant eventuelt at bede om en redegørelse for at blive klogere?

Kl. 14:43

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ministeren.

Kl. 14:43

(Sundhedsministeren)

Karen Ellemann (fg.):

Fordi når vi taler med Danske Regioner, er svaret sådan set ganske klart, nemlig at der ikke er patienter, som afvises i psykiatrien. Når man henvender sig f.eks. på en psykiatrisk skadestue, skal der være læger eller andet sundhedsfagligt personale, som vurderer, hvilken indsats der er behov for. Og det er ikke nødvendigvis sikkert, de vurderer, at der er behov for en indlæggelse; men det er jo ikke det samme, som at de afviser patienterne.

Der er det vigtigt for mig også at tilkendegive, hvad det er for et ansvar, sundhedspersonalet står med. De står jo med en kæmpestor opgave i forhold til at forklare patienterne og også eventuelle pårørende, hvad der så skal ske med vedkommende. Og det kan jo f.eks. være, at man bliver henvist til egen læge eller speciallæge i stedet for at blive indlagt.

Så blot for at tydeliggøre det kan jeg sige, at enkeltsagsredegørelser ikke i min optik er det redskab, der styrker psykiatrien bredt set, og jeg er sådan set optaget af også at styrke psykiatrien bredt set. Det ved jeg også godt vi kan finde enighed om – og netop også om hele det arbejde med at sikre sammenhængene. Så det er sådan set det, der er baggrunden.

Kl. 14:44

Tredje næstformand (Christian Juhl):

30 sekunder er meget, meget kort tid – jeg ved det godt. Det er det sidste spørgsmål til spørgeren.

Kl. 14:44

Yildiz Akdogan (S):

Tak for det. Enkeltsager kan måske ikke gøre os klogere, men det er jo ikke første gang, vi ser sådan nogle tragiske tilfælde. Der har også været et tilfælde med en ung mand, der var meget psykisk syg, og som endte med at slå sine egne forældre ihjel. Der har været nogle konkrete sager, hvor psykiatrien har følt sig presset, og som så er endt med nogle meget tragiske skæbner. Og jeg tænker, at her er der altså i hvert fald en mulighed for at blive klogere. Så hvis den her enkeltsag ikke skal gentages, kunne det være meget godt at blive klogere af den, og derfor håber jeg, at ministeren kommer på andre tanker og måske vil prøve at grave lidt i den her sag.

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Så er det ministeren.

Kl. 14:45

(Sundhedsministeren)

Karen Ellemann (fg.):

Jeg må sige, at for regeringen og for mig som fungerende sundhedsminister er det vigtigste, altså dér, hvor jeg egentlig vil prioritere min tid, at vi sådan set sammen finder nogle ambitiøse og langsigtede løsninger på problemerne med netop at få skabt sammenhæng i indsatsen over for psykisk syge patienter. Det er der, jeg mener der virkelig er plads til forbedringer. Det er jo også derfor, at Udvalget om det nære og sammenhængende sundhedsvæsen er i gang med det her meget, meget grundige arbejde. Det handler altså om at skabe mere sammenhængende forløb for en sårbar patientgruppe, og det håber jeg også der er en politisk enighed om – frem for at jage enkeltsager, som vi, ja, er enige om er meget, meget tragiske.

Kl. 14:46

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Tusind tak til sundhedsministeren for dagens indsats og også til fru Yildiz Akdogan.

Vi går nu over til spørgsmål 15, der er en – skal vi kalde det – politisk mixed double. Der er nemlig to spørger, som på skift vil stille spørgsmål til undervisningsministeren. Hovedspørgeren er fru Annette Lind fra Socialdemokratiet, og medspørgeren er hr. Morten Bødskov fra Socialdemokratiet.

Kl. 14:47

Spm. nr. S 751

15) Til undervisningsministeren af:

Annette Lind (S) (medspørger: **Morten Bødskov** (S)):

Er ministerens seneste rammeforsøg udtryk for, at ministeren stadig ikke ønsker, at variation, bevægelse, lektiehjælp og samarbejde med fritids- og foreningsliv skal være en del af folkeskolen?

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Værsgo.

Kl. 14:47

Annette Lind (S):

Tak. Er ministerens seneste rammeforsøg udtryk for, at ministeren stadig ikke ønsker, at variation, bevægelse, lektiehjælp og samarbejde med fritids- og foreningsliv skal være en del af folkeskolen?

Kl. 14:47

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Ministeren.

Kl. 14:47

Undervisningsministeren (Merete Riisager):

Tak. Med rammeforsøget lægges der op til, at 50 skoler får mulighed for at konvertere understøttende undervisning til andre indsatser, der skal styrke elevernes læring og trivsel. Det nye rammeforsøg er et forsøg på at afprøve effekten af at give mere frihed til at tilrettelægge skoledagen, så det passer bedst til den enkelte skole. Det er samtidig et forsøg på at imødekomme kritiske røster gennem et afgrænset tiltag, som dermed i et tidsrum på 3 år kan give tid og ro for både de 50 skoler og resten af skolerne til at få nogle flere erfaringer.

Jeg er enig i, at der stadig er behov for varieret undervisning, og det kan heldigvis også sagtens integreres i fagundervisningen. Rammeforsøget ændrer ikke på, at der fortsat vil være krav om variation, bevægelse, lektiehjælp og samarbejde med fritids- og foreningsliv i

folkeskolerne. Elementerne vil blot skulle integreres i fagundervisningen.

Kl. 14:50

Kl. 14:48

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Spørgeren.

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Så er det ministeren. Værsgo.

Kl. 14:50

Kl. 14:48

Annette Lind (S):

Jeg synes, jeg hørte ministeren sige, at det ikke kun var de 50 skoler, men også resten af skolerne, der for fremtiden skal være der. Det vil jeg gerne lige have ministeren til at bekræfte.

Ellers er det jo sådan, at det her forsøg har fået stor kritik fra bl.a. KL, BUPL, Skolelederforeningen og Danske Skoleelever. De har kritiseret det ret kraftigt, fordi de synes, at det her gør den varierede skoledag meget sværere. Det er jeg faktisk meget enig med dem i. Jeg synes, at det, som er koblingen til den længere og mere varierede skoledag, er det her med at have tid til det. Og når man nu forkorter skoledagen, er det den varierede undervisning, som der bliver taget fra.

Det vil sige, at man får mange flere fagfaglige timer, mange timer inde i klasselokalet, og ikke det, som vi synes skal til her, altså netop det med at komme ud i den åbne skole og have en varieret undervisning.

Når ministeren nu siger, at hun bakker op om folkeskolereformen og har gjort det mange gange, hvordan vil hun så sikre, at alle elever får en mere varieret skoledag – hvilket var intentionen – når man nu skal forkorte de her skoledage?

Kl. 14:49

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ministeren.

Kl. 14:49

Undervisningsministeren (Merete Riisager):

Tak. Rammeforsøget omfatter 50 skoler, og det vil være fuldstændig frivilligt at deltage. Det vil sige, at det vil være steder, hvor de fagprofessionelle og borgerne og forældrene mener det kunne være interessant at arbejde med mere frihed. Det handler altså om, at der skal være en efterspørgsel, altså nogle fagprofessionelle og nogle forældre, der mener, at det kunne være spændende. Det er helt frivilligt, det omfatter 50 skoler, og det vil sige ca. 4 pct. af det samlede antal folkeskoler i Danmark.

Det er klart, at de erfaringer, der bliver gjort på de 50 skoler, kan være interessante for disse skoler, men det kan jo også være, at de – nøjagtig som når man har gennemført andre rammeforsøg – kunne være interessante for andre, uanset om det så er gode eller dårlige erfaringer.

Kl. 14:50

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Så er det spørgeren. Værsgo.

Kl. 14:50

Annette Lind (S):

Men det ændrer jo ikke en pind ved, at man tager den varierede skoledag fra de 50 skoler, som måske melder sig til det her forsøg. Det betyder, at de 50 skoler, selv om det er frivilligt, får mindre af den varierede skoledag og meget mere af det fagfaglige, og de ting, der ligesom binder skolen sammen i forhold til den åbne skole og den varierede undervisning, bliver der ikke noget af.

I stedet for at fokusere så meget på det med at sende signaler og lave forsøg vil jeg hellere høre ministeren, om hun synes, at man styrker hele folkeskolen, særlig når der skal skæres så kraftigt ned i det offentlige, som regeringen ønsker.

Undervisningsministeren (Merete Riisager):

Det er meget svært at besvare spørgsmålet, når der er så mange spørgsmål i et, kan man sige, når man har ca. 30 sekunder at svare i. Det er bare for at sige, at det jo er vilkåret i den her sammenhæng.

Men som sagt er det fuldstændig frivilligt. Vi tager ikke noget fra nogen. Det her drejer sig om, at man helt frivilligt kan indsende en ansøgning, hvis man bliver enige med kommunen om at deltage i det her forsøg med mere frihed. Og så kan man omlægge nogle ressourcer til skolens kerneopgaver.

Så nej: Det er ikke noget med at tage noget fra nogen. Det er et helt frivilligt forsøg, som jo kræver, at der er et lokalt engagement, og at man sender en ansøgning.

Kl. 14:51

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Så er det medspørgerens tur. Hr. Morten Bødskov.

Kl. 14:51

Morten Bødskov (S):

Jeg må indrømme, at jeg ikke synes, at ministeren svarer på spørgsmålet. Altså, på den ene side er ministeren kendt for at være den, som af nogle er blevet karakteriseret som at være frådende uenig i folkeskolereformen, og på den anden side har man så iværksat de her 50 forsøg, som man siger er mere eller mindre frivillige, og vi får nærmest indtrykket af, at der er tale om et signal, og at der ikke er nogen, der mister noget ved det.

Men altså, pointen med folkeskolereformen er jo, at det ikke er alle, der synes, at man lærer mest eller får mest ud af at sidde på sin plads og kigge på en tavle – der skal nogle variationer til. Nu iværksætter man de her forsøg, men anerkender ministeren ikke, at hvis man iværksætter de forsøg, kan der være elever de steder, som har behov for anden undervisning, som mister de muligheder, altså bedre mulighed for læring, ved at man fratager dem den her form for varieret undervisning, som er et af kerneelementerne i folkeskolereformen?

Kl. 14:52

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Så er det ministeren.

Kl. 14:52

Undervisningsministeren (Merete Riisager):

I dag er der jo gennemført en reform, som har en række gode elementer, men hvor der ikke er så stor mulighed for lokalt at overveje, hvordan man kan bruge dem. Der er nogle muligheder igennem § 16 b, som blev vedtaget af forligspartierne. Men det her er som sagt et fuldstændig afgrænset forsøg med 50 skoler, og det er ikke mere eller mindre frivilligt – det er frivilligt, at man lokalt beslutter sig til indsende en ansøgning, og man tager en drøftelse med kommunen. Så det er ikke noget med at trække noget ned over hovedet på nogen; tværtimod er det jo fuldstændig frivilligt at deltage, hvis man mener, at man lokalt har behov for at indrette sig anderledes.

Kl. 14:53

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Spørgeren.

Kl. 14:53

Kl. 14:56

Morten Bødskov (S):

Der er det jo så bare, at man må undre sig lidt. Altså, fra at være toltalt frådende modstander af folkeskolereformen og sige de, for at sige det mildt, vildeste ting om reformen – det kommer vi til senere – er ministeren nu der, hvor hun siger, at det er et forsøg, og at det er frivilligt. Men det er svært at tolke ministerens udtalelser anderledes, end at det så er et forsøg, ministeren ønsker ligesom skal være et opgør med nogle af hovedelementerne i folkeskolereformen.

Gør det ikke indtryk på ministeren, at KL, BUPL, Skolelederforeningen og Danske Skoleelever – det er jo ikke ubetydelige organisationer, når vi taler om folkeskolen – pænt sagt har udtrykt skepsis over for det her? Det kunne jo være, det hænger sammen med, at der er nogle elever, som med den måde, folkeskolereformen er indrettet på, vil få bedre og anderledes muligheder for undervisning og indlæring, end hvis det her forsøg bliver gennemført, hvor der så vil være nogle, der mister nogle muligheder og kompetencer i fremtiden.

Kl. 14:54

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Det er ministerens tur.

Kl. 14:54

Undervisningsministeren (Merete Riisager):

Det er som sagt fuldstændig frivilligt for skolerne at deltage i forsøget. Det kræver jo lokal opbakning, og det vil sige, at det, vi kigger på her, jo altså også er borgernes behov og ønsker. Der har været udtrykt ønsker om mere frivillighed og mere frihed, og her giver man så i en helt afgrænset ramme i et rammeforsøg, sådan som tidligere regeringer også har lavet rammeforsøg, en mulighed for mere frihed.

Kl. 14:55

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Så får fru Annette Lind de sidste dyrebare 30 sekunder til det sidste spørgsmål.

Kl. 14:55

Annette Lind (S):

Tak for det. Nu bliver det sagt rigtig tit, at det er frivilligt, og at vi skal tilbage til kerneopgaven. Jeg vil bare gerne have ministeren til at fortælle mig, hvad der skal fokuseres på, hvad der skal ske med de elever i de 50 skoler, som ikke får den varierede undervisning. Hvilken slags undervisning skal de have for de skoler, hvor det er sådan, at de netop ikke får den varierede undervisning, men de kun får det, som ministeren kalder kerneopgaven, altså de fagfaglige timer? Går det ud over eleverne, eller synes ministeren, at det er et gode for eleverne?

Kl. 14:55

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Ministeren.

Kl. 14:55

Undervisningsministeren (Merete Riisager):

Jeg synes, at det er et gode for eleverne, når man tager lokalt ansvar og man har lokal frihed. Det er det, som det her forsøg går ud på, nemlig at man lokalt kan overveje, hvordan man gerne vil bruge ressourcerne lidt anderledes. Det betyder jo, at man lokalt tager et ansvar for, hvordan man gerne vil indrette sig, men det ændrer ikke på, at det her rammeforsøg, som jo altså kun indbefatter ca. 4 pct. af det samlede antal folkeskoler i Danmark, fortsat vil have et krav om variation. Så der vil fortsat være krav om variation i undervisningen, nøjagtig ligesom der jo altså også på frie og private skoler er variation i undervisningen, selv om man ikke er underlagt de samme krav, som man er i folkeskolen.

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Tak for det. Det var spørgsmål 15.

Vi går over til spørgsmål 16, og det er med samme opstilling på begge sider.

Kl. 14:56

Spm. nr. S 753

16) Til undervisningsministeren af:

Annette Lind (S) (medspørger: Morten Bødskov (S)):

Mener ministeren, at en skoledag, hvor der ikke er plads til variation, bevægelse, lektiehjælp og samarbejde med fritids- og foreningsliv, vil være til gavn for de mindre bogligt stærke elever?

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Jeg vil bede fru Annette Lind om at læse spørgsmålet op.

Kl. 14:56

Annette Lind (S):

Tak for det. Mener ministeren, at en skoledag, hvor der ikke er plads til variation, bevægelse, lektiehjælp og samarbejde med fritids- og foreningsliv, vil være til gavn for de mindre bogligt stærke elever?

Kl. 14:56

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Ministeren.

Kl. 14:56

Undervisningsministeren (Merete Riisager):

Det er en central målsætning for regeringen, at betydningen af social arv reduceres, og jeg antager, at spørgsmålet har baggrund i min udmelding om, at jeg agter at udmelde et rammeforsøg for mere frihed for op til 50 skoler.

Formålet med det nye rammeforsøg er at give 50 udvalgte skoler mere frihed til at planlægge deres skoledag og undervisningsforløb, så det passer til deres elever. De skoler, der deltager i forsøget, vil fortsat have pligt til at sikre variation i undervisningen, bevægelse, lektiehjælp og samarbejde med fritids- og foreningsliv, men selvfølgelig vil det kræve, at det integreres i den faglige undervisning. Der er mange måder at løfte de mindre bogligt stærke elever, f.eks. er der evidens for, at klar klasseledelse, en stærk faglig rammesætning og tydelige og høje forventninger til eleverne er helt centralt for en undervisning af høj kvalitet, som skal gøre alle elever dygtigere uanset deres faglige udgangspunkt.

Jeg mener, at det er den lokale skole, som bedst tilrettelægger undervisningen og udnytter ressourcerne, så de bogligt svage elever løftes. Det skal vi ikke detailstyre fuldstændig herinde fra Christiansborg, men vi kan stille viden, vejledning og positive incitamenter til rådighed og derved tilskynde skolerne til at arbejde med at løfte de mindre bogligt stærke elever. Regeringen vil derfor oprette en pulje på 500 mio. kr., der skal tilskynde skoler til at løfte de fagligt svage elever.

Kl. 14:58

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Så er det spørgeren.

Kl. 14:58

Annette Lind (S):

Nu er det sådan, at vi i Socialdemokratiet ønsker, at alle børn skal blive så dygtige, som de kan, uanset social baggrund. Den sociale baggrund er udfordret efter min mening, når man laver et forsøg som det her, og 50 skoler er faktisk alle skoler i Aarhus Kommune. Sådan er det. Det er faktisk et ret stort forsøg. Hvis det er sådan, at man reducerer skoletiden, så skal man også have længere åbent i fritids-

hjemmene. Er det sådan, at ministeren lige vil forklare, hvilke konsekvenser det her forsøg vil have for fritidshjemmene, når de nu skal udvide åbningstiden, og har ministeren tænkt over det, i forhold til hvilke konsekvenser det kan få? Kan det ikke få nogle konsekvenser, som giver en social skævhed i forhold til de her ting, for hvem er det, der bliver sendt hjem med nøglen om halsen? Det er i hvert fald ikke de børn, hvis forældre efter min mening er de stærkeste.

Kl. 14:59

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ministeren.

Kl. 14:59

Undervisningsministeren (Merete Riisager):

Der er ikke nogen tvivl om, at fritidshjemmene har været under hastig forandring som følge af den lange skoledag. Derfor har jeg bl.a. som noget af det første som minister sat en undersøgelse i gang, der handler om især SFO'erne og de mest udsatte børn, og hvordan de har det. Det er min bekymring, at de kan komme i en særlig udsat position nu, hvor der er sket en række forandringer.

Så udsatte børn i fritidstilbud har bestemt min opmærksomhed, det har de haft meget længe, og jeg har som sagt iværksat den her undersøgelse for at kigge nøjere på, om der er nogle særlige problemer, vi skal være opmærksomme på.

Kl. 14:59

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Spørgeren.

Kl. 14:59

Annette Lind (S):

Nu taler ministeren om de hastige forandringer, der sker på fritidsområdet. Man må sige, at det bliver en endnu hastigere forandring, der kommer til at ske på 50 skoler, hvis der er 50 skoler, der søger det her, for så skal de lige pludselig fra det ene skoleår til det næste lave en udvidet SFO-tid. Det er jo konsekvensen. Hvis eleverne skal gå kortere tid i skole, skal åbningstiden være længere. Og i forhold til, hvem det er, som ikke kommer i institution, vil ministeren så sige, hvem hun tror der kommer i en institution, og hvem der ikke kommer i en institution, hvis det er sådan, at man nu skal lave forandring?

Kl. 15:00

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ministeren.

Kl. 15:00

Undervisningsministeren (Merete Riisager):

Dengang Socialdemokratiet stod i spidsen for reformen, forlød det, at den lange skoledag ikke ville have nogen betydning for SFO'erne. Man kan jo overveje, om det var sådan, det var. Der er i hvert fald meget, der tyder på, at den har haft en konsekvens. Jeg står her som minister, kan man sige, og skal forholde mig til, hvordan det ser ud nu, hvordan folkeskolen fungerer i forhold til SFO'erne, og hvordan vi varetager det gode børneliv.

Kl. 15:01

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Så er det hr. Morten Bødskov som medspørger. Værsgo.

Kl. 15:01

Morten Bødskov (S):

Tak for det, formand. Det er svært at blive klog på ministeren og på intentionerne med det her forsøg. Og det er det, fordi det jo lyder lidt, som om det bare er noget, man skal prøve, og at det er noget, man selvfølgelig kan klare lokalt. Men det rykker jo grundlæggende

ved de formål, der er med folkeskolereformen – altså at man skal udfordre alle elever, så alle bliver så dygtige, som de kan, og at folkeskolen skal mindske betydningen af social baggrund i forhold til faglige resultater. Og der er diskussionen om reformens kerneområde, muligheden for, at alle får en varieret skoledag, jo helt central. Og det er det, ministeren her lægger op til at man på 50 skoler – det antal skoler, der er i Aarhus Kommune – kan ændre. Og der er det bare, at spørgsmålet rejser sig, om ministeren så ikke her de facto er inde at pille ved noget af det, der var hensigten med folkeskolereformen, altså at alle uanset social baggrund med reformen skulle have bedre muligheder for at dygtiggøre sig.

Kl. 15:02

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Ministeren.

Kl. 15:02

Undervisningsministeren (Merete Riisager):

Nej, forsøget med de 50 skoler ændrer overhovedet ikke ved det overordnede mål, som spørgeren lige nævnte, altså at børn skal blive dygtige og trives. Det står fortsat ved magt – det er der overhovedet ikke nogen ændringer i forhold til med det nærværende rammeformål.

Men man kan sige, at den her debat jo også viser forskellene på Socialdemokratiet og en borgerlig regering, hvor vi selvfølgelig kigger på: Hvad siger borgerne, og kan man give noget mere frihed tilbage? Og det synes vi er en positiv ting, og vi mener godt, at man lokalt kan tage noget ansvar. Så det er jo, kan man sige, en politisk forskel. Sådan er det.

Kl. 15:03

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Medspørgeren.

Kl. 15:03

Morten Bødskov (S):

Jeg tror, det er rimelig klart for alle, at den nuværende minister har et helt andet syn på uddannelse og uddannelsespolitik end os to, der står herovre. Men det rykker ikke ved, at ministeren nu er minister, og at det er ministerens opgave at forvalte en meget, meget stor reform og et meget, meget stort forlig på uddannelsesområdet. Og derfor er det bare helt naturligt, at man stiller det spørgsmål, om det forsøg, som ministeren står og taler om her – og som altså størrelsesmæssigt svarer til det antal folkeskoler, der er i Aarhus Kommune, må man forstå – de facto kan være med til at underminere hensigten med folkeskolereformen, altså at alle børn og unge uanset baggrund med en mere varieret undervisning og tilrettelæggelse af undervisningen skulle have de muligheder.

Jeg er godt klar over, at ministeren repræsenterer et uddannelsessyn, som er markant anderledes – det har hun selv givet udtryk for – end det, jeg står for. Men jeg synes, det er sørgeligt og kedeligt, hvis det er det, ministeren forsøger at fremme ved det her forsøg.

Kl. 15:04

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Tak. Ministeren.

Kl. 15:04

Undervisningsministeren (Merete Riisager):

Jamen jeg tror ikke, jeg kan sige det så meget klarere. Det her forsøg undergraver på ingen måde de overordnede intentioner med reformen, som vi er fuldstændig enige i, altså at børnene skal blive dygtige, og at de skal trives. Men med det her forsøg giver vi i en fuldstændig afgrænset ramme mulighed for, at man lokalt kan tilrette tin-

gene, og det synes vi er positivt – at man lytter til borgerne og giver mere frihed lokalt i et afgrænset forsøg.

Kl. 15:06

Kl. 15:04

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Ministeren.

Kl. 15:06

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Spørgeren.

Kl. 15:04

Annette Lind (S):

Da vi lavede nye rammer for folkeskolen, indførte vi jo en længere skoledag. Der var der flere fagfaglige timer. Men det, som var det nye i det, var, at man skulle kunne undervise på andre og mere alternative måder, og at man skulle kunne komme ud af huset, så man kunne bygge verden ind i skolen. Det var enormt vigtigt for os, i forhold til at man skulle lave en ny og anderledes skole.

Nu er det sådan, at der skal laves forsøg på 50 skoler. De får fraget deres understøttende undervisning, og det betyder, at de får flere fagfaglige i timer. Hvordan vil ministeren, når hun siger, at de stadig væk er forpligtet på at lave varieret undervisning, sikre, at de 50 skoler får den varierede undervisning? Den varierede undervisning hænger jo meget, meget tæt sammen med elevernes trivsel.

Kl. 15:05

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Ministeren.

Kl. 15:05

Undervisningsministeren (Merete Riisager):

Jeg har ikke lavet nogen undersøgelse af det, men hvis vi kigger på privat- og friskoler i forhold til folkeskolen, er det mit indtryk, at hele den vision om åben skole, altså det her med at tage ud i verden og bringe verden ind i forhold til den faglige undervisning, fungerer ganske udmærket på de frie skoler og privatskoler, som ikke er underlagt reformen.

Nu skal vi have hele visionen om åben skole over at fungere i folkeskolen. Vi er der ikke endnu; nogle steder fungerer det rigtig godt, men nogle steder er vi der ikke endnu. Den vision fastholder vi fuldstændig, den skal være der; men der kan være helt andre barrierer for, at det kommer til at fungere, end det, som ordføreren giver udtryk for her.

Kl. 15:06

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Spørgsmålet er afsluttet.

Vi fortsætter til det næste spørgsmål, som er stilet til undervisningsministeren, af hr. Morten Bødskov, Socialdemokratiet.

Kl. 15:06

Spm. nr. S 754

17) Til undervisningsministeren af:

Morten Bødskov (S) (medspørger: **Annette Lind** (S)):

Mener ministeren stadig, at folkeskolen er kastet ud i »århundredets største projektmageri«, som ministeren skrev på Facebook i marts 2015?

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Værsgo til spørgeren for oplæsning.

Kl. 15:06

Morten Bødskov (S):

Spørgsmålet vedrører også folkeskolereformen, og det lyder: Mener ministeren stadig, at folkeskolen er kastet ud i »århundredets største projektmageri«, som ministeren skrev på Facebook tilbage i marts 2015?

Undervisningsministeren (Merete Riisager):

Tak. Der er en række punkter i folkeskolereformen, som efter min mening kunne have været håndteret bedre eller anderledes, men jeg deler intentionen med reformen. Det er vigtigt, at vi er åbne over for både de positive og negative følger, som reformen kan have lokalt, og at vi handler på det.

Det er primært lokalt, der kan være behov for handling, men jeg er også parat til at foreslå justeringer, hvis det er nødvendigt. Det vil jeg gøre med respekt for at sikre ro om folkeskolen, som der står i regeringsgrundlaget.

Kl. 15:07

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Spørgeren.

Kl. 15:07

Morten Bødskov (S):

Sådan taler en minister, der er gået ind i en ny regering, og som er sat til at varetage et forlig. Det er jo sådan set på mange måder skønssang at høre ministeren sige det, så jeg skal bare forstå det rigtigt, og ministeren kan jo svare ja eller nej: Altså, ministeren mener så ikke mere, at folkeskolen er kastet ud i århundredets største projektmageri?

Kl. 15:07

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Ministeren.

Kl. 15:07

Undervisningsministeren (Merete Riisager):

Jamen jeg kan jo læse mit svar op igen, nemlig at der er en række punkter i reformen, som jeg ville have varetaget anderledes, hvis det havde været mig, der var minister på det tidspunkt. Men jeg deler intentionen med reformen. Det var den, vi talte om tidligere. Børnene skal blive dygtige, og de skal trives. Det er jo det, som vi er optaget af. Og de værktøjer, som er i reformen, skal bringes til at fungere.

Men er der ting, der ikke fungerer, så skal vi kunne tale om det, og der kan jeg ikke forestille mig, at det skulle være i Socialdemokratiets interesse at feje noget ind under gulvtæppet – hvorfor skulle man det? Vi skal jo tale om de ting, der ikke fungerer, så vi kan løse problemerne for borgerne.

Kl. 15:08

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Spørgeren.

Kl. 15:08

Morten Bødskov (S):

For dem, der sidder og ser på det her, er der lidt oplysning til borgerne om samfundet her, fordi sådan taler en minister, som har fundet ud af, at det, man sagde tidligere, måske ikke var helt så godt. Så vi tager det, som ministeren siger her, som et nej. Ministeren mener ikke længere, at folkeskolen er kastet ud i århundredets største projektmageri. Og det er jo sådan set meget betryggende, for så er vi jo der, hvor vi kan begynde at tale om, hvad ministeren så i grunden mener. Altså, hvordan kan man som minister have ment, at folkeskolen var kastet ud i århundredets største projektmageri, og så nu sige, at det drejer sig om nogle få justeringer. Ja, det kan man måske gøre, som vi diskuterede det i forbindelse med et tidligere spørgsmål, ved at lave forsøg, som er med til at underminere dele af folkeskolereformen.

Derfor er der jo her igen et spørgsmål, der rejser sig, nemlig om ministeren står ved de grundlæggende elementer i folkeskolereformen, altså at folkeskolereformen skal sikre, at alle børn og unge uanset baggrund får bedre muligheder for en varieret skoledag, som kan gøre, at de får bedre indlæring og klarer sig bedre i fremtiden.

Kl. 15:09

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Jeg henstiller, at spørgeren respekterer og iagttager den tilmålte tale-tid.

Så er det ministeren. Værsgo.

Kl. 15:09

Undervisningsministeren (Merete Riisager):

Altså, spørgeren har jo selv både været minister og ordfører, så han kender jo også til, at det at være ordfører og det at være minister er to forskellige ressortområder. Det er slet ikke nogen hemmelighed.

Så er der én ting, som jeg bare ikke forstår ved det her politiske, hvad skal man sige, apparat, nemlig det her med, at man spørger om det samme mange gange. Men, ja, når det handler om den overordnede ramme for folkeskolen, altså at børnene skal blive dygtigere, og at de skal trives, så er det jo det, vi er optaget af alle sammen. Så selvfølgelig står det ved magt, det er klart.

Kl. 15:10

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Så er det fru Annette Lind som medspørger, værsgo.

Kl. 15:10

Annette Lind (S):

Tak for det. Nu siger ministeren, at der skal være ro om folkeskolen, og det er jeg sådan set meget enig i. Men hvordan hænger det sammen med, at man nu laver sådan et vidtgående forsøg på ret mange skoler med, at man tager noget af den varierede undervisning, som er kernesubstans i de nye rammer for folkeskolen?

Kl. 15:10

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Ministeren.

Kl. 15:10

Undervisningsministeren (Merete Riisager):

Jeg tror, at de mennesker, der vil søge om at deltage i det her forsøg, vil opleve, at det kan give dem ro til at koncentrere sig om det, der er kerneopgaven. De vil formentlig søge det, fordi de mener, der er et pædagogisk behov for at samle sig og bruge ressourcerne på en lidt anden måde, ikke dramatisk, men på en lidt anden måde. Det vil sige, man får en lokal mulighed for at understøtte undervisningen, elevernes læring og trivsel på en lidt anden måde end det, man i starten er blevet bedt om. Det tror jeg man vil opleve som ro på de 50 skoler.

Kl. 15:11

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Medspørgeren.

Kl. 15:11

Annette Lind (S):

Når KL, Danmarks Lærerforening er undtaget, BUPL, Skolelederforeningen, skoleeleverne, DGI og DUF og alle andre siger, at det her med den varierede undervisning og det her med, at vi laver en længere, men mere varieret undervisning er noget af det allerallervigtigste i den nye reform, bekymrer det så ikke ministeren?

Kl. 15:11

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Ministeren.

Kl. 15:11

Undervisningsministeren (Merete Riisager):

Jeg taler meget med en lang række organisationer, herunder de organisationer, som ordføreren nævner, men jeg taler også med borgerne, og det er jo dem, som vi arbejder for. Uanset om vi står her i Folketinget, eller om vi sidder i en organisation, er det borgerne, vi er her for. Det er eleverne, og det er forældrene. Så det er deres stemmer, der vægtes tungest, og det betyder, at når der er en efterspørgsel efter inden for en bestemt ramme at få mere frihed, vil jeg gerne lytte til det.

Kl. 15:12

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Så er det hr. Morten Bødskov som spørger, værsgo.

Kl. 15:12

Morten Bødskov (S):

Jeg tror, der er mange, ikke mindst i uddannelsesmiljøet, som undrer sig lidt over, at ministeren for ganske kort tid siden på medie efter medie talte den her reform langt, langt ned under gulvbrædderne og arbejdede den langt, langt ned under gulvbrædderne. Ministeren har som sagt udtalt, at det var århundredets største projektmageri, men har så lige nu skiftet holdning. Hvordan kan man så markant skifte holdning på så kort tid?

Kl. 15:12

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Ministeren.

Kl. 15:12

Undervisningsministeren (Merete Riisager):

Jeg ved rigtig meget om den her reform, og jeg ved også rigtig meget om folkeskolen, jeg har læst rigtig meget forskning, jeg har talt med rigtig mange lærere, jeg har talt med rigtig mange forældre, og det tror jeg gør mig kvalificeret til at være undervisningsminister. Man skal selvfølgelig være meget ydmyg over for opgaven, for det er en stor opgave, det er jeg fuldstændig klar over, og det er det for hvem som helst, men jeg mener, jeg har et rimeligt grundlag for at indtræde i den her rolle, uanset hvor svært det er.

Kl. 15:13

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Spørgsmål nr. 17 er afsluttet.

Vi går videre til spørgsmål nr. 18, som også er til undervisningsministeren stilet af hr. Morten Bødskov, Socialdemokratiet.

Kl. 15:13

Spm. nr. S 755

18) Til undervisningsministeren af:

Morten Bødskov (S) (medspørger: **Annette Lind** (S)):

Mener ministeren stadig, at folkeskolereformen »gør ondt på eleverne«, som ministeren tidligere har udtalt?

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Værsgo.

Kl. 15:13

Morten Bødskov (S):

Det er lidt i forlængelse af det sidste spørgsmål, og det lyder sådan her: Mener ministeren stadig, at folkeskolereformen »gør ondt på eleverne«, som ministeren tidligere har udtalt?

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Ministeren.

Kl. 15:13 tilgængelige. Vi kan drøfte dem her, vi kan drøfte dem i samråd. Ja, lad os endelig gøre det.

Kl. 15:13 Det handler lige nu om, hvordan eleverne har det i folkeskolen. Det er det, jeg synes er vigtigt. Og noget af det, jeg har fokus på, er, at både lærere og forældre siger, at der er sket en stigning i niveauet af støj og uro i undervisningen. Specielt den stigning, forældrene taler om, er ret markant, og det bør vi lytte til. Vi bør lytte til borgerne, når de siger, at der er mere uro. Når der også er en meget stor stigning i antallet af elever, der er bekymrede for skoledagens længde, og der er cirka en tredjedel af forældrene, der er bekymrede for, om deres børn kan komme til sport og idræt, så er det jo noget, vi også skal lytte til, samtidig med at vi kigger på de positive ting i reformen. Vi må tale ærligt om de udfordringer, der er, og de gode ting, der er.

Kl. 15:17

Undervisningsministeren (Merete Riisager):

Jeg kender folkeskolereformen rigtig godt, og jeg kender både de mange gode elementer i folkeskolen og nogle af de udfordringer med folkeskolen, der er i dag. Heldigvis viser den seneste trivselsmåling fra foråret 2016, at elevernes angivne trivsel er steget lidt siden den første måling i foråret 2015. Særlig elevernes sociale trivsel ligger højt. Men der er også udfordringer. 82 pct. af eleverne synes, at skoledagen er for lang, og både lærere og forældre har siden 2014 oplevet en stigning i niveauet af støj og uro i undervisningen.

Det er vigtigt, vi er åbne over for både de positive og de negative følger, som reformen kan have lokalt, og at vi handler på det. Det er primært lokalt, at der kan være behov for handling, men jeg er også parat til at foreslå justeringer fra centralt hold, hvis det er nødvendigt. Det vil jeg gøre med en respekt for at sikre ro om folkeskolen, som der står i regeringsgrundlaget.

Kl. 15:14

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Spørgeren.

Kl. 15:14

Morten Bødskov (S):

Tak for det, formand. Det er jo lidt i forlængelse af det tidligere spørgsmål. Vi har nu en minister for folkeskolen, som har sagt – pænt sagt – de vildeste ting om en af danmarkshistoriens største reformer på uddannelsesområdet. Før det foregående spørgsmål havde ministeren udtalt, at folkeskolereformen havde kastet folkeskolen ud i, som det blev sagt, århundredets største projektmageri. Det må vi så forstå er et synspunkt, man er afvejet fra, efter at man har fået lov til at blive minister.

Nu er spørgsmålet jo så, om ministeren stadig væk mener det, hun sagde, altså at folkeskolereformen »gør ondt på eleverne« – gør ondt på eleverne. Hvis man ser på de resultater, den allerede har skabt – og det siger ministeren jo selv – så kan man faktisk se, at en meget, meget stor del af eleverne trives ganske godt. De seneste analyser og de overordnede resultater viser, at 71 pct. af eleverne trives rigtig godt i skolen. Der er stadig nogle, der skal trives bedre. Dem skal vi have bedre fat om. De viser, at samlet set udviser 65 pct. af eleverne en høj grad af faglig interesse for skolen. Det er en stigning, en lille stigning. Resultaterne i særlig matematik er blevet bedre ifølge PISA-undersøgelserne. Betydningen af den negative sociale arv er ifølge selv samme undersøgelser, PISA-undersøgelserne, mindsket.

Jeg har meget svært ved at se, hvordan en sådan reform kan betegnes som noget, der gør ondt på eleverne. Derfor vil jeg bare høre, om ministeren stadig væk mener, at folkeskolereformen gør ondt på eleverne.

Kl. 15:16

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Ministeren.

Kl. 15:16

Undervisningsministeren (Merete Riisager):

I Socialdemokratiet er man meget optaget af at finde citater af noget, jeg tidligere har sagt, og det kan jo holde os alle sammen beskæftiget i lang tid. Det bliver spændende. Man kan slå op på Google og finde citaterne, de er ikke gemt nogen steder, de er fuldstændig offentligt

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Spørgeren.

Kl. 15:17

Morten Bødskov (S):

Jamen ministeren vil ikke høre fra Socialdemokratiet, at man ikke skal lytte til forældre eller elever eller andre af de mange naturlige interessenter, der er omkring vores folkeskole. Vi betragter helt grundlæggende folkeskolen som en af de mest afgørende integrationsfaktorer i det danske samfund. Det er derfor, vi er lidt skeptiske over for de initiativer, som regeringen sætter i gang på privatskoleområdet. Det må ministeren jo forklare i en anden sammenhæng. Vi betragter grundlæggende folkeskolen som noget helt særligt. Derfor undrer det os bare, at man kan have en minister, som har ment, at folkeskolereformen gør ondt på eleverne. Og det er det, jeg spørger om: Mener ministeren stadig væk – man kan svare ja eller nej – at folkeskolereformen gør ondt på eleverne, som ministeren har sagt?

Kl. 15:18

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Ministeren.

Kl. 15:18

Undervisningsministeren (Merete Riisager):

Som sagt er Socialdemokratiet meget optaget af mine citater. Vi kan mødes her en gang om ugen de næste par år, hvis det er det. Det har jeg sådan set ikke spor imod. Jeg er bare i mit arbejde i øvrigt mere optaget af, hvordan folkeskolen ser ud lige nu og her. Hvilke gode ting er der? Hvad fungerer godt? Det ser ud til, at der er en positiv strømning omkring bevægelse. Der er stadig væk nogle udfordringer i forhold til bevægelse for de store elever. Uro i klasserne: Der har vi simpelt hen nogle udfordringer. Vi har også en udfordring i, at for mange af eleverne synes, at skoledagen stadig væk er lang. Det er det, som jeg er optaget af.

Kl. 15:19

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Så giver jeg ordet til fru Annette Lind som medspørger. Værsgo.

Kl. 15:19

Annette Lind (S):

I Socialdemokratiet er vi optaget af, at det er den hele skole, og ministeren må jo kunne forstå, at vi også er optaget af det, selv om ministeren bliver pikeret over, at vi kommer med en masse af de her citater. For der er jo sagt meget og meget og meget groft om den her reform, som ministeren nu står i spidsen for. Så derfor er vi selvfølgelig optaget af, om ministeren nu er for at skulle gøre en god skole bedre, eller om man stadig væk synes, at det er århundredets største fejltagelse eller projektmageri.

Jeg bed mærke i, at ministeren sagde, at der er justeringer fra centralt hold på vej. Kan ministeren løfte sløret for, hvad det er, der er på vej?

Kl. 15:21

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Ministeren.

Kl. 15:19

Undervisningsministeren (Merete Riisager):

Jeg bliver ikke pikeret. Jeg synes, det er rigtig fint, at man citerer hinanden korrekt, og det vil jeg kreditere ordførerne for. De er rigtig gode til at citere mig korrekt. Det har de gjort ved mange lejligheder, og det vil de sikkert gøre meget. De citater, som bringes frem, kan findes. De er offentligt tilgængelige. Vi kan diskutere dem nu og hver eneste uge, det har jeg intet imod. Men jeg vil bare i mit daglige arbejde være mere optaget af skolens drift og af, hvordan eleverne og forældrene har det. Det er det, som jeg er optaget af, og det er det, som mit embede går ud på.

Kl. 15:20

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Medspørgeren.

Kl. 15:20

Annette Lind (S):

Ministeren sagde, at ministeren er optaget af skolens drift, men jeg fik ikke svar på, hvad de nye justeringer, der kommer fra centralt hold, er. Så kan ministeren løfte sløret for, hvad hun har på tegnebrættet? Hvad er de justeringer, der skal ske fra centralt hold på skoleområdet, samtidig med at ministeren siger, at der skal være ro på området?

Kl. 15:20

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Ministeren.

Kl. 15:20

Undervisningsministeren (Merete Riisager):

Jeg tror såmænd bare, at jeg citerede regeringsgrundlaget, hvori der står, at der skal være ro om folkeskolen, men at der bliver plads til justeringer, hvis der er behov for det.

Kl. 15:21

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Så vender vi tilbage til hr. Morten Bødskov som spørger. Værsgo.

Kl. 15:21

Morten Bødskov (S):

Det er jo rigtigt nok, som fru Annette Lind siger, at det ikke er, fordi der mangler citater fra ministeren, når man står her og diskuterer folkeskolereformen med ministeren. Altså, der er rigeligt. Og vi håber da ikke at tage modet fra ministeren. Det er jo et vigtigt område, ministeren er minister for.

Men vi er trods alt glade for – og det skal være det afsluttende spørgsmål, med et håb om en bekræftelse – at ministeren altså ikke mener, at folkeskolen nu som følge af reformen er kastet ud i århundredets største projektmageri; det måtte man forstå før. Mener ministeren så heller ikke mere, at folkeskolereformen gør ondt på eleverne?

Kl. 15:21

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Ministeren.

Undervisningsministeren (Merete Riisager):

Jeg tror ikke, at I kommer til at tage modet fra mig. Jeg kan bare konstatere, at der i forligskredsen er partier, som udvikler ny politik. SF og R kigger på: Hvordan har folkeskolen det? Er der noget, vi skal justere? Er der noget, der kan forbedres? I Socialdemokratiet finder man citater, og det må I selv om; det er jer, der planlægger jeres arbejde.

Kl. 15:22

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Spørgsmål nr. 18 er afsluttet. Vi siger tak til undervisningsministeren, og vi siger tak til hr. Morten Bødskov og fru Annette Lind.

Vi går videre til spørgsmål nr. 19, som er stilet til kulturministeren, af hr. Daniel Toft Jakobsen, Socialdemokratiet.

Kl. 15:22

Spm. nr. S 760

19) Til kulturministeren af:

Daniel Toft Jakobsen (S):

Hvilke muligheder og potentialer ser ministeren i et øget samspil mellem skole og kulturliv, og hvordan agter ministeren at følge op på efterårets høring i Kulturudvalget og Undervisningsudvalget om kultur i den åbne skole?

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Værsgo.

Kl. 15:22

Daniel Toft Jakobsen (S):

Tak for det. Hvilke muligheder og potentialer ser ministeren i et øget samspil mellem skole og kulturliv, og hvordan agter ministeren at følge op på efterårets høring i Kulturudvalget og Undervisningsudvalget om kultur i den åbne skole?

Kl. 15:22

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Kulturministeren.

Kl. 15:22

Kulturministeren (Mette Bock):

Tak for spørgsmålet. Mødet med kunsten i skolen rummer jo rigtig mange potentialer, og jeg tror, at der er mange, både ude i kommunerne, blandt forældrene og også her på Christiansborg, som er optaget af, at det møde skal føre så meget godt som overhovedet muligt med sig. Vi ved, at det allerede er i de unge år, at der sker en dannelse, her også en dannelse, som fører ind i vores kunst, vores kultur bredt, og det er faktisk en del af den demokratiske dannelse. Så jeg tror, at vi har en fælles optagethed af, at det her er vigtigt.

Derfor er samspillet mellem skole og kulturliv jo noget, som har fået en stigende bevågenhed igennem de senere år. Jeg synes, at det er vigtigt, at børnene igennem deres skolegang oplever så meget kunst og kultur som overhovedet muligt, og at den igennem skolen når til alle børn i landet. Jeg ser gerne, at folkeskolerne indgår i et endnu tættere samarbejde med kulturlivet, uanset om det er uddannelsesinstitutioner, om det er museer, teatre, eller hvad det er, det, som ligger i nærområderne omkring de enkelte skoler.

Jeg tror, at meget af den her indsats i bund og grund også handler om vilje, og jeg kan se, at den vilje faktisk er til stede mange steder. Der er rigtig gode eksempler på, at det virkelig lykkes. Det er mennesker, som viser en interesse for det, som finder ud af, hvordan vi kan samarbejde, hvordan vi kan få det her til at lykkes.

Så jeg vil i samarbejde med undervisningsministeren arbejde for et vedvarende fokus på det, og der vil jeg så blot sige, at der jo allerede er flere initiativer i gang fra statens side, som jeg vil følge op

på: Der er 31 kommunale samarbejdsprojekter, som allerede nu har fået støtte; der kommer den åbne skole-seminarer, og der kommer videns- og erfaringsopsamling. Fra Kulturministeriets side prøver vi at skubbe på, herunder med at skoletjenesterne udfører en stor opgave i forhold til museerne; vi har støttet med en række kulturtjenester, som netop skal bygge bro mellem skole og det brede kulturliv; og endelig kommer tænketanken for musikskolerne med en række anbefalinger her kort før sommer, og det vil selvfølgelig også være afsæt for en overvejelse om, om der er yderligere, som vi kan gøre.

Endelig ved jeg, at der sker rigtig meget, som jeg indledte med at sige, rundtomkring lokalt. Det sammenspil er under udvikling. Jeg synes, at det en god gænge, men det er selvfølgelig noget, vi skal holde øje med.

Kl. 15:25

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Spørgeren.

Kl. 15:25

Daniel Toft Jakobsen (S):

Tak for svaret. Jeg kan høre, at vi sådan set er meget enige i forhold til det potentiale, der ligger i et øget samspil mellem skole og kulturliv. Når jeg har stillet spørgsmålet, er det, fordi jeg er oprigtigt interesseret i at høre, hvad den stadig væk relativt nye kulturminister tænker om det. For jeg synes, at det her med at få kultur ud til alle børn er vigtigt. Jeg tror virkelig, at kulturen og kulturlivet har noget at bidrage med i forhold til børns læring og deres trivsel og deres dannelse i det hele taget, som ministeren også var inde på, men også simpelt hen bare i forhold til en fornemmelse af at høre til, en fornemmelse af at være en del af en større sammenhæng. Jeg tror, at hvis man allerede som barn får en god, solid kulturel rygsæk med sig ud i livet, vil det for manges vedkommende give en god ballast langt ind i voksenlivet, en fornemmelse af at være inkluderet. Derfor synes jeg, at det her med børnekultur er vigtigt, og derfor synes jeg, at hele ideen med den åbne skole indeholder et rigtig stort potentiale. Det kan jeg høre at ministeren er enig i, og det er jeg glad for.

Jeg er også glad for, at potentialet mange steder begynder at blive forløst, at der er gode projekter og initiativer rundtomkring. I forbindelse med den høring, som vi havde sidste efterår i september, så vidt jeg husker, kom det jo frem, at i omkring halvdelen af landets kommuner havde man en oplevelse af, at det gik rigtig, rigtig godt med at få taget hul på det her med den åbne skole, mens man i den anden halvdel af landets kommuner ikke rigtig var kommet i gang endnu. Jeg kunne godt tænke mig at høre ministerens holdning til det her med, at det går godt i halvdelen af kommunerne, men at man måske ikke er kommet så godt i gang i den anden halvdel.

Kl. 15:26

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Ministeren.

Kl. 15:26

Kulturministeren (Mette Bock):

Tak for det. Først og fremmest er det jo et kommunalt anliggende at få det til at virke helt konkret ude i lokalområderne. Det, jeg tror jeg kan gøre fra min side, er at holde øje med det og finde ud af, hvor det lykkes; hvad der er grunden til, at det lykkes rigtig godt nogle steder; hvad det er, man de steder, hvor tingene lykkes, kan fortælle der kommer ud af det; og hvordan man dermed kan være med til at inspirere andre. Der er fokus på det, og jeg tror som sagt, at meget af det handler om god vilje, men det handler også om at få viden overført, altså at få en inspiration fra de steder, hvor det virkelig lykkes.

Så vil jeg godt holde fast i, at der jo også er et tredje ben i det her med mødet mellem børn og kultur, og det er hele forældreengagementet. Skoler og institutioner kan gøre meget, og vi kan skabe nog-

le rammer for det, men i sidste ende er der altså også et forældreansvar, der handler om at tage børnene i hånden og introducere dem til det her.

Kl. 15:27

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Spørgeren.

Kl. 15:27

Daniel Toft Jakobsen (S):

Jeg er rigtig glad for, at kulturministeren holder øje med det. Da vi havde den her høring i efteråret, var der jo også blevet lavet en rapport med en lang række anbefalinger, og nogle af de anbefalinger rettede sig også mod staten. Så der er også nogle ting, staten kan gøre, og kulturministeren har også allerede været inde på, at der er nogle initiativer i gang. Jeg er glad for, at ministeren holder øje med det. Jeg vil også opfordre ministeren til at holde øje med, om det er i nogle bestemte typer af kommuner, at det måske er sværere at komme i gang, end i andre typer af kommuner. Jeg kunne have en idé om, uden at jeg lige har dokumentation for det, at i de kommuner, hvor der er stærke kulturinstitutioner, måske med stærke skoletjenester osv., er det nemmere at få det her til at spille end i de kommuner, hvor kulturlivet måske står lidt mere svagt. Der synes jeg også at det ville være interessant, hvis ministeren kunne have blik for det, fordi der måske kan være brug for nogle særlige initiativer i nogle af de kommuner, hvor der ikke lige er så stærke kulturinstitutioner.

Kl. 15:28

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Ministeren.

Kl. 15:28

Kulturministeren (Mette Bock):

Det vil jeg gerne give tilsagn om at holde øje med, men samtidig vil jeg også holde fast i, at det her er et kommunalt anliggende. Men kan vi være med til at formidle noget viden og dermed give inspiration, sådan at de steder, som måske ikke er kommet så godt i gang, kan lære af dem, som har succes, så er jeg fuldstændig med på det. Det vil jeg gerne give tilsagn om at vi nok skal holde øje med. Det næste pitstop lige sådan på den korte bane bliver, når vi får rapporten om musikskolerne – musik- og kulturskolerne, som det jo også er ved at udvikle sig til – og det kan være et afsæt til at tage en fornyet diskussion. Men jeg vil gerne give et tilsagn om at holde øje med det, som ordføreren nævner.

Kl. 15:29

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Spørgeren.

Kl. 15:29

Daniel Toft Jakobsen (S):

Det lyder godt, også det der med musik- og kulturskoler, for der er jo musikskoler i alle kommuner, og de er måske nogle af de mest oplagte kulturinstitutioner overhovedet til at skabe det her sammenspil mellem kulturliv og børn og få kulturen ind på skolerne. De bliver jo også en lille smule ramt af det her omprioriteringsbidrag på 2 pct., og nogle steder står de måske ikke helt så stærkt, som de har gjort. Så jeg er glad for det med musikskolerne og også for det med kulturskolerne, som der jo kun er i nogle kommuner og ikke i andre kommuner. Der er måske også en ting i forhold til det med transport, og det er måske især i nogle af de kommuner, hvor der er langt til de stærke kulturinstitutioner med stærke skoletjenester. Der kan transport simpelt hen også være en barriere. Derfor vil jeg bare sige, at der jo også er nogle skruer, som staten kan have en lille smule indflydelse på. Så det er sådan set bare en varm opfordring til også at

kigge på dem og så i øvrigt fortsætte dialogen, som vi har nu, om, hvordan vi kan sikre, at det her kommer til at lykkes. Så tak for det.

Kl. 15:30

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Ministeren.

Kl. 15:30

Kulturministeren (Mette Bock):

Jeg synes bare, vi skal sige, at vi fortsætter samtalen. Jeg er altid lydhør over for gode forslag.

Kl. 15:30

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Spørgsmål nr. 19 er afsluttet. Vi siger tak til kulturministeren og tak til spørgeren.

Vi fortsætter til spørgsmål nr. 20, som er stilet til transport-, bygnings- og boligministeren, af hr. Kaare Dybvad, Socialdemokratiet.

Kl. 15:30

Spm. nr. S 699 (omtrykt)

20) Til transport-, bygnings- og boligministeren af:

Kaare Dybvad (S):

Hvad er ministerens holdning til, at de almene boligforeninger i landområderne i stigende grad slås med tomme lejligheder og huse, og hvor de tilbageværende lejere kan ende med dyrere husleje, som DR har beskrevet i artiklen »Tomme lejligheder truer boligforeninger på landet«?

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Værsø til spørgeren for oplæsning.

Kl. 15:30

Kaare Dybvad (S):

Mange tak, hr. formand. Hvad er ministerens holdning til, at de almene boligforeninger i landområderne i stigende grad slås med tomme lejligheder og huse, og hvor de tilbageværende lejere kan ende med dyrere husleje, som DR har beskrevet i artiklen »Tomme lejligheder truer boligforeninger på landet«?

Kl. 15:31

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Ministeren.

Kl. 15:31

Transport-, bygnings- og boligministeren (Ole Birk Olesen):

Tak for spørgsmålet. Der foregår i disse år en bevægelse i befolkningen fra yderområder til centerbyer i provinsen og fra centerbyer i provinsen til de store byområder i København og Østjylland. Denne bevægelse indebærer, at bolig efterspørgslen i yderområderne falder. For det private boligmarked indebærer det lavere huspriser og faldende huslejer i udlejningsbyggeriet. Sådan hænger det ikke sammen i den almene boligsektor. Her fastsættes huslejen efter balancelejeprincippet, og huslejen skal dække udgifterne i boligafdelingen. Det er derfor naturligt og en konsekvens af loven, at der opstår problemer med tomme boliger.

Det er i første række boligorganisationens ansvar at takle udfordringerne. De kan spare på udgifterne for på den måde at bringe huslejen ned. De kan også søge at øge efterspørgslen efter boliger ved at gøre dem mere attraktive. Men man må indse, at den type foranstaltninger har sine begrænsninger, når der grundlæggende ikke er efterspørgsel på boligerne.

Når en afdeling bliver nødlidende og boligorganisationen ikke længere selv kan løse problemerne, kan den søge hjælp hos Landsbyggefonden. I den situation går Landsbyggefonden sammen med kommunen og boligorganisationen for at finde langsigtede og øko-

nomisk bæredygtige løsninger på problemerne. I nogle tilfælde er der ikke løsninger, som kan sikre en videreførelse af afdelingen. I den situation må man enten sælge boligerne til anden side eller helt eller delvis nedrive boligerne i afdelingen. Det er på den ene side selvfølgelig kedeligt, når det sker. På den anden side kan vi ikke have almene boliger stående, som ingen ønsker at bo i.

Kl. 15:32

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Spørgeren.

Kl. 15:32

Kaare Dybvad (S):

Mange tak for svaret. Det synes jeg var meget dækkende. Jeg vil høre om Landsbyggefonden. Ministeren nævner, at der kan være brug for at bruge penge derfra til at sørge for, at de enkelte boliger kan opretholdes – sådan hørte jeg det i hvert fald. Er det ministerens holdning, at det ville være hensigtsmæssigt at bruge en større del af Landsbyggefondens midler til at understøtte afdelinger i mindre byer og landområder?

Kl. 15:33

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Ministeren.

Kl. 15:33

Transport-, bygnings- og boligministeren (Ole Birk Olesen):

Nej, det er det ikke umiddelbart. Man må jo forstå, at det at organisere sig selv som en forening, hvor man er sammen om at betale de udgifter, der er i foreningen, giver nogle fordele. Hvis det er sådan, at udgifterne falder, så kan foreningen lade være med at opkræve så højt et medlemskontingent hos borgerne, eller i det her tilfælde husleje. Hvis udgifterne omvendt er de samme og indtægterne falder, fordi folk ikke vil være medlem af foreningen, så har det den konsekvens, at de resterende medlemmer må dække udgifterne alene uden dem, der er fraflyttet. Det giver en højere husleje. Det er en konsekvens af den måde, man har valgt at organisere sig på. Alle måder at organisere sig på har fordele og ulemper. Det her er en af ulemperne ved at organisere sig selv som en forening.

Kl. 15:34

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Spørgeren.

Kl. 15:34

Kaare Dybvad (S):

Mange tak. Lige meget om man vil nedrive en afdeling, eller om man vil renovere den og dermed gøre den billigere, så er der jo nogle udgifter forbundet med det. Er det ministerens holdning, at der vil være et stigende udgiftspres på Landsbyggefonden i forbindelse med de her nødlidende foreninger på landet, end der har været tidligere?

Kl. 15:34

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Ministeren.

Kl. 15:34

Transport-, bygnings- og boligministeren (Ole Birk Olesen):

Det kan jeg ikke på stående fod vurdere.

Kl. 15:34

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Så er spørgsmålet afsluttet.

Vi går videre til spørgsmål nr. 21, som også er stilet til transport-, bygnings- og boligministeren, af hr. Kaare Dybvad, Socialdemokratiet.

Spm. nr. S 700 (omtrykt)

21) Til transport-, bygnings- og boligministeren af:

Kaare Dybvad (S):

Mener ministeren, at det er problematisk, at der ifølge en ny opgørelse fra Københavns Kommune er 2.700 boliger i kommunen uden bopælspligt, når der samtidig opleves stor boligmangel i hovedstaden?

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Værsgo til oplæsning.

Kl. 15:34

bopælspligt for en bolig – det sker f.eks. i nogle landkommuner – og det vil sige, at man har lov til at have en bolig, uden at man bor der. Så jeg vil spørge ministeren om det principielle, der ligger i det med, at en kommune kan lade være med at kræve bopælspligt, men faktisk heller ikke kan kræve, at der bor nogen i de boliger, der bliver bygget, hvilket følger af boligreguleringslovens § 50.

Så altså: Er ministeren enig på det principielle og politiske niveau, uagtet hvor mange boliger der står tomme eller ikke står tomme, i, at en kommune skal have lov til at sige i en lokalplan, at her skal der bo mennesker, fordi det her er en bolig, der er blevet bygget til, at der skal bo mennesker i den?

Kl. 15:37

Kl. 15:34

Kaare Dybvad (S):

Mange tak, hr. formand. Mener ministeren, at det er problematisk, at der ifølge en ny opgørelse fra Københavns Kommune er 2.700 boliger i kommunen uden bopælspligt, når der samtidig opleves stor boligmangel i hovedstaden?

Kl. 15:35

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Ministeren.

Kl. 15:35

Transport-, bygnings- og boligministeren (Ole Birk Olesen):

Tak også for det spørgsmål. Ifølge Københavns Kommunes opgørelse var der på opgørelsestidspunktet ca. 2.700 boliger, hvor der aldrig har været folkeregistrering. Vi ved ikke, om og i givet fald hvor mange af disse boliger der er omfattet af lokalplanens bestemmelser om anvendelse til helårsbeboelse, men alligevel altså bruges som fritidsbolig for udenlandske, men også indenlandske danskere i strid med lokalplanen. Vi ved ikke, om og i givet fald hvor mange af disse boliger der er ubenyttede, tomme, aflåste lejligheder, hvis ejere bor langt fra København og aldrig har taget dem i brug. Vi ved ikke, om og i givet fald hvor mange af disse boliger der bruges i forbindelse med arbejde i hovedstaden af erhvervsfolk eller forskere, der ikke ligesom f.eks. folketingsmedlemmer har mulighed for at få dispensation fra reglerne om bopælspligt. Vi ved heller ikke, om kommunerne bruger de redskaber, som de gældende regler i planlovgivningen stiller til rådighed.

Så før vi problematiserer noget og søger at finde en hurtig lappeløsning, synes jeg, at vi skal gøre os umage og se på forholdets omfang og baggrund. Derfor har jeg igangsat en analyse af problemets omfang og behovet for eventuelle justeringer af reglerne for bopælspligt. Analysen forventes at være færdig inden sommerferien 2017 og skal kortlægge følgende punkter: Omfanget af boliger uden bopælspligt i de tre største byer i Danmark, og hvad disse boliger anvendes til; kommunernes brug af nuværende regler for håndhævelse af bopælspligten; behovet for eventuelle justeringer af gældende regler.

Jeg vil sørge for, at Folketinget orienteres om resultatet af analysen, når det foreligger.

Kl. 15:36

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Spørgeren.

Kl. 15:36

Kaare Dybvad (S):

Tak. Det vil jeg i hvert fald se frem til. Ikke desto mindre ligger der ud over diskussionen om det konkrete antal en principiel diskussion på det politiske niveau, som jeg havde håbet på ministeren ville kunne tage stilling til. Altså, man har et vist antal, det være sig 2.700 eller færre eller flere, og vi har givet kommunerne mulighed for at lave fleksboliger, således at kommunen kan lade være med at kræve

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Ministeren.

Kl. 15:37

Transport-, bygnings- og boligministeren (Ole Birk Olesen):

Det er jeg enig i. Men en kommune har mulighed for at sørge for det i sin lokalplan. Den skal skrive i sin lokalplan, at området er udlagt til helårsbeboelse. Problemet i København, forstår jeg er, at man i en del af lokalplanerne har skrevet, at det skal bruges til beboelse, og det vil sige, at man i lokalplanen ikke har taget stilling til, om det er helårsbeboelse eller fritidsbolig, det er udlagt til. Så når man ikke har taget stilling i lokalplanen til, at det skal være helårsbeboelse, har man et problem med at håndhæve den lokalplan. For de områder, og det er de nye områder, hvor man har skrevet helårsbeboelse i lokalplanen, kan man også håndhæve lokalplanen via planloven, og man kan uddele bøder osv., hvis den ikke efterkommes.

Så er der boligreguleringsloven, som er en anden del af det: Når folk flytter ind og opretter folkeregisteradresse der, træder boligreguleringsloven i kraft, og så er der andre sanktionsmekanismer, som kommunerne kan bruge.

Kl. 15:38

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Spørgeren.

Kl. 15:38

Kaare Dybvad (S):

Bare for at gøre det klart: Ministeren er altså enig i, at lige såvel som en kommune skal have lov til at lade en bolig stå ubeboet, skal den have lov til at kræve, at alle boliger inden for et område, der er nybybygget, skal være beboet.

Kl. 15:39

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Ministeren.

Kl. 15:39

Transport-, bygnings- og boligministeren (Ole Birk Olesen):

Ja. Jeg synes altså, det er klogt af kommunerne at have en vis fleksibilitet på det her område, og især er det klogt af en stor kommune som København, hvor der kan være behov for, at borgere, der bor i København og fraflytter København for f.eks. at arbejde i udlandet, eller at borgere, som bor andre steder i verden og har lyst til at bo en del af deres liv i København, skal have mulighed for også at gøre det. Men jeg synes, at kommunen skal bestemme det selv. De bør gøre det, men jeg synes, at de skal have lov til at bestemme noget andet, hvis de ønsker det, og det har kommunerne, så vidt jeg kan se, mulighed for at gøre i dag. Problemet er, at en del af Københavns Kommunes lokalplaner ikke opererer med udtrykket helårsbeboelse.

Så tror jeg også, at problemet i et eller andet omfang er, at vi for Københavns Kommunes vedkommende hører meget om det fra Enhedslistens borgmester, Mikkel Warming, for han klager over det

her, men vi hører ikke tilsvarende meget fra byens politiske flertal, repræsenteret af overborgmester Frank Jensen fra Socialdemokratiet, om, at det her er et problem. Måske er der også nogle interne problemer i Københavns Kommune med, at den borgmester, som klager meget over det, ikke har opbakning fra det flertal, som dominerer i kommunen.

Kl. 15:40

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Spørgeren.

Kl. 15:40

Kaare Dybvad (S):

Ja, det er jo svært at sige noget om, hvad der foregår på Københavns Rådhus. Det må vi jo overlade til Københavns Rådhus. Men jeg vil bare være helt sikker på, at vi er enige her forstået på den måde, at ministeren vil give Københavns Kommune alle de beføjelser, som der skal til, for at sikre, at de her boliger, som står ubeboede, også kan blive beboet af borgerne, hvis det politiske flertal på Københavns Rådhus ønsker, at de boliger skal bebos.

Kl. 15:40

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Ministeren.

Kl. 15:40

Transport-, bygnings- og boligministeren (Ole Birk Olesen):

Det er vi enige om. Jeg er enig i det, og derfor har jeg også sat undersøgelsen i gang for at finde ud af, om der virkelig er nogen begrænsninger i, at et kommunalt flertal kan håndhæve en helårsbeboelsespligt i kommunens boliger, eller om det bare er en enkelt kommune, der har håndteret tingene på en måde, så man ikke kan gøre det, som man ellers har mulighed for at gøre ifølge loven, hvis man ønsker det.

Kl. 15:41

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Spørgsmålet er afsluttet. Og jeg siger tak til spørgeren.

Vi fortsætter til spørgsmål nr. 22, som også er stillet til transport-, bygnings- og boligministeren, og det er stillet af fru Marlene Harpsøe, Dansk Folkeparti.

Kl. 15:41

Spm. nr. S 728

22) Til transport-, bygnings- og boligministeren af:

Marlene Harpsøe (DF):

Hvilke initiativer agter ministeren at tage for at få Kystbanen til at køre rettidigt?

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Værsgo til oplæsning.

Kl. 15:41

Marlene Harpsøe (DF):

Mange tak. Mit spørgsmål lyder: Hvilke initiativer agter ministeren at tage for at få Kystbanen til at køre rettidigt?

Kl. 15:41

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Ministeren.

Kl. 15:41

Transport-, bygnings- og boligministeren (Ole Birk Olesen):

Tak for det udmærkede spørgsmål. Kystbanen er en strækning, hvor det i dag er forbundet med særlige vanskeligheder at få togene til at køre til tiden.

Det er det for det første, fordi der kører mange tog. Problemet er særlig slemt på Københavns Hovedbanegård og Øresundsbanen, som notorisk er flaskehalse.

For det andet indgår Kystbanen i et stort sammenhængende svensk intercitytogsystem. Det gør trafikken særdeles kompleks. Forsinkelser fra svenske enkeltsporede strækninger mærkes direkte på Kystbanen.

For det tredje har den svenske regering besluttet at indføre id- og grænsekontrol. Kontrollerne er en yderligere belastning af kapaciteten, og de forhindrer effektiv togtrafik og øger risikoen for driftsforstyrrelser, navnlig på Kystbanen.

Hvis man ønsker at forbedre punktligheden på Kystbanen er en mulighed at tynde ud i trafikken, altså køre færre tog. Det har der dog ikke hidtil været et politisk ønske om.

En anden og umiddelbart attraktiv løsning ville være at køre Kystbanen som et lukket system, hvor togene vender på Københavns Hovedbanegård. Det er desværre fysisk umuligt, da der ikke er kapacitet til at vende togene på Københavns Hovedbanegård.

En tredje mulighed er at koble Kystbanetrafikken sammen med den sjællandske regionaltrafik i stedet for som i dag med den langstrakte sydsvenske intercitytrafik. Det er en reel mulighed, men det forudsætter, at togene kan fortsætte på Sjælland ad elektrificerede strækninger. En sådan omlægning skal derfor ses i sammenhæng med elektrificeringen på Sjælland. Der er et arbejde i gang for at gennemføre en sådan løsning på længere sigt.

Hvad angår id- og grænsekontrollen, har vi taget flere initiativer. DSB har den 30. januar i år indført en ny og bedre model for id-kontrol ved lufthavnen, som på sigt åbner for 10-minuttersdrift på den danske side. Derudover har regeringen senest accepteret, at svensk grænsekontrol kan ske i togene mod Sverige. Dette gør det muligt at spare 10 minutter, som svensk politi i dag bruger på grænsekontrollen på Hyllie Station.

Som et sidste element af betydning for punktligheden på Kystbanen skal nævnes, at der er planlagt sporarbejder på strækningen over 6 uger i 2017 og 6 uger i 2018. Der er tale om nødvendige sporarbejder. De vil selvfølgelig være til gene for de rejsende på Kystbanen, mens de står på, men funktionsdygtig infrastruktur er en nødvendighed for punktligheden i togtrafikken.

Kl. 15:44

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Spørgeren.

Kl. 15:44

Marlene Harpsøe (DF):

Tak til ministeren for at svare på det her spørgsmål. Det er jo et eller andet sted måske nogle langsigtede planer, som ministeren her har i sinde at udføre, men jeg synes nu, at DSB bl.a. jo kunne have udvist noget rettidig omhu. Det viste sig jo f.eks. i DSB's regnskab for tredje kvartal 2016, at øresundstogene kørte 37 pct. dårligere end bare et år tidligere. Årsagen var primært fejl på togene og manglende vedligeholdelse. Vi er altså i en helt anden boldgade end den, ministeren nævner. Og jeg synes jo, at det er uansvarligt fra DSB's side, at man i en meget lang periode ikke har vedligeholdt togene, og at det i den grad har en påvirkning på rettidigheden på Kystbanen.

Så jeg vil gerne høre ministeren om, hvad ministeren rent faktisk har tænkt sig at gøre ved det. For en ting er de langsigtede ting, men der er altså nogle kortsigtede ting, som man kunne have gjort bedre, og som man bør gøre bedre nu.

Kl. 15:45

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Ministeren.

Kl. 15:45

Kl. 15:48

Transport-, bygnings- og boligministeren (Ole Birk Olesen):

Det er jeg helt enig i. Og det er også rigtigt, at DSB har opbygget en vedligeholdelsespukkel på sine toge. Det har DSB erkendt i en rapport. Af samme årsag har DSB afsat et beløb på 100 mio. kr. til at få vedligeholdelsespuklen ned, således at man fremover kun skal tage sig af det løbende vedligehold og ikke af at fjerne en pukkel.

Så det er jeg helt enig i. Det har været kritisabelt, at DSB dér har prioriteret forkert. Heldigvis er DSB nu gået i gang med at rette op på det.

Kl. 15:45

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Spørgeren.

Kl. 15:45

Marlene Harpsøe (DF):

Nu må jeg jo også lægge kortene på bordet. Jeg er også lokalt valgt i området og kender derfor indgående de problemer, der er med Kystbanen, også som pendler. Som pendler igennem efterhånden 15-17 år ved jeg selv noget om, hvad det vil sige at være pendler på Kystbanen, og der er jo endnu ikke sket det, at Kystbanen i en lang periode har været tilfredsstillende for pendlerne, heller ikke i forhold til DSB og deres datterselskab, da de havde den opgave. Det var heller ikke en opgave, som de kunne klare. Vi blev lovet, at DSB fra den 15. december 2015 nu ville køre rettidigt. Det gør de stadig væk ikke. Er der ikke brug for et nyt udbud?

Kl. 15:46

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Ministeren.

Kl. 15:46

Transport-, bygnings- og boligministeren (Ole Birk Olesen):

Det, vi må gøre i den her situation, er at lære af den. Der er nogle ting, som er grundlæggende forkerte i den måde, man har gjort det på her. Det at binde et regionaltoget – eller man kunne endda kalde det et lokaltog – fra København op langs Øresundskysten sammen med et svensk intercitytog var en meget, meget dum idé. Man bør derfor i forbindelse med al fremtidig togafvikling og togudbud huske på den erfaring og i så lille et omfang som muligt binde tog sammen, sådan at forsinkelser på en del af strækningen ikke afstedkommer forsinkelser på andre dele af strækningen. Det bør være sådan, at tog i et vist omfang kører frem og tilbage mellem destinationer på kortere strækninger, i stedet for at køre frem og tilbage mellem destinationer, der ligger meget langt fra hinanden. Det er svært at lave et nyt udbud uden at ændre på de helt strukturelle forhold. Altså, det, vi venter på, er jo, at toget op langs Kystbanen kan bindes sammen med regionaltogene. Når den fysiske forudsætning er til stede, er forudsætningen for en mere stabil togtrafik også til stede, og det ændrer et nyt udbud formentlig ikke på.

Kl. 15:48

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Spørgeren.

Kl. 15:48

Marlene Harpsøe (DF):

Hvor lange udsigter mener ministeren det vil have for pendlerne på Kystbanen, som jo har været plaget af forsinkelser i rigtig, rigtig mange år, at der bliver styr på Kystbanen?

Kl. 15:48

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Ministeren.**Transport-, bygnings- og boligministeren (Ole Birk Olesen):**

Jeg kan sige, at det forhåbentlig er sådan, at det, når vi får en mere smidig id-kontrol hen over Øresund – takket være initiativer, der allerede er taget – og når vi får sat det i værk, så også vil aflaste Kystbanen, og det er det bedste, jeg kan love her og nu. Man må også være ærlig i den her situation og sige, at der er truffet dårlige beslutninger tidligere, og førend disse dårlige beslutninger kan omgøres, er der nogle nye forhold, der skal etableres. Først når de nye forhold etableres, kan det blive rigtig godt.

Kl. 15:49

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Spørgsmålet er afsluttet. Jeg siger tak til spørgeren.

Vi går videre til spørgsmål nr. 23, der også er stilet til transport-, bygnings- og boligministeren, denne gang af hr. Rasmus Prehn, Socialdemokratiet.

Kl. 15:49

Spm. nr. S 764

23) Til transport-, bygnings- og boligministeren af:

Rasmus Prehn (S):

Hvordan forsvaret ministeren, at der er blevet indkøbt et helt nyt signalsystem til S-tog, som tilsyneladende ikke kan tåle frost?

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Værsgo.

Kl. 15:49

Rasmus Prehn (S):

Tak, formand, og jeg skal læse højt: Hvordan forsvaret ministeren, at der er blevet indkøbt et helt nyt signalsystem til S-tog, som tilsyneladende ikke kan tåle frost?

Kl. 15:49

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Ministeren.

Kl. 15:49

Transport-, bygnings- og boligministeren (Ole Birk Olesen):

Lad mig starte med at sige, at jeg er enig med hr. Rasmus Prehn i, at det nye signalsystem på S-banen har haft for mange problemer på strækningen mellem Jægersborg og Hillerød. Det er ærgerligt, at det ikke går bedre på strækningen, og det skal blive bedre. Jeg tror ikke, at hr. Rasmus Prehn og jeg står alene med hverken vores utilfredshed eller vores ønske om at få signalsystemet til at fungere som forudsat. Der er næppe nogen tvivl om, at passagererne, DSB og Banedanmark deler det ønske, og det samme gælder formentlig også de øvrige forligspartier. Spørgsmålet om, hvorvidt S-banens nye signalsystem kan tåle frost, er et teknisk emne. Jeg kan derfor ikke give et detaljeret svar nu og her. Jeg kan dog sige, at det selvfølgelig skal kunne virke i frostvejr. Signalsystemet er på nuværende tidspunkt i en testfase på en teststrækning, hvilket bl.a. tjener det formål, at man lærer om systemets brug og vedligeholdelse.

Når det er sagt, tror jeg, at omfanget og varigheden af systemets børnesygdomme har overrasket alle, og jeg ser frem til, at Banedanmark får lejlighed til at give os alle i forligskredsen en forklaring. Af samme grund har jeg inviteret til månedlige møder i forligskredsen, hvor Banedanmark skal redegøre for status for signalprogrammerne. Der skulle som bekendt have været et møde i dag, men det har desværre måttet udskydes af hensyn til ordførernes kalendere. Vi vil prøve at finde en ny dato for mødet i starten af uge 11. På dette møde vil Banedanmark bl.a. kunne redegøre for den problemstilling, som hr. Rasmus Prehn har rejst her i dag.

Kl. 15:51

Kl. 15:54

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Spørgeren.

Kl. 15:51

Kl. 15:54

Rasmus Prehn (S):

Tak til ministeren for den her redegørelse, og det er også korrekt, at det er et meget teknisk spørgsmål. Jeg skal retfærdighedsvis også nævne, at ministeriet har tilbudt mig, at jeg kan få en mere teknisk besvarelse som udvalgsbesvarelse, men jeg synes alligevel, at det, når vi har onsdagsspørgetiden, så er relevant at tage op med ministeren, hvordan de her ting bliver håndteret. For ministeren nævner jo selv, at man fra Banedanmarks side faktisk har valgt at lave en teststrækning, og det er jo positivt, sådan at det ikke er hele S-togsnettet, der bliver lammet, når man sætter noget nyt i gang og det så ikke er klar til frost.

Men har ministeren ikke som den øverste politisk ansvarlige for det her område overvejet at lave yderligere tiltag i Banedanmark, der skal gøre, at man ikke får rodet sig ud i sådan nogle forsøg her, inden man har tjekket bedre efter, hvad der er af ulemper ved det her? Altså, hvad har man haft af overvejelser hos Banedanmark, inden man går i gang med det her system, i forhold til hvordan det fungerer i frost? Har man ikke indhentet erfaringer fra udlandet? Har man ikke testet det uden for det rigtige skinnenet, altså i en eller anden form for forsøgsordning? Har man ikke gjort andre tiltag, der gør, at man udelukker, at man kommer derhen, hvor man – godt nok kun på en forsøgsstrækning – oplever, at det ikke virker, og at togene kommer forkert til perron og alverdens ting? Altså, kunne man ikke have taget flere tiltag, inden man ruller det her ud på en forsøgsordning i den virkelige verden? Er der ikke noget, man kan indskærpe over for Banedanmark for at undgå det her? For for den almindelige dansker, der læser i avisen, at nu er DSB og Banedanmark gået i gang med et nyt signalsystem, og det så viser sig, at det ikke kan tåle frost, er det jo med til at underminere den tillid, der er til den kollektive trafik. Når der er sådan en episode, siger folk, at nu er der endnu en gang en eller anden tåbelig historie. Altså, kan man ikke gøre noget mere for at undgå den her slags historier?

Kan man ikke teste det uden for skinnenettet, inden man går i gang? Er der ikke yderligere tiltag? Og hvad for nogle samtaler har ministeren haft med Banedanmark for at opnå en forbedring på det her område?

Kl. 15:53

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Ministeren.

Kl. 15:53

Transport-, bygnings- og boligministeren (Ole Birk Olesen):

Jeg tror, hr. Rasmus Prehn her stillede ca. 25 spørgsmål, hvoraf jeg især kan huske ét spørgsmål, som handlede om: Hvad er der mon gået galt? Altså, det her signalsystem fungerer fint i andre lande, hvor det har kørt i flere år, og hvor der også er frostvejr. Det gælder bl.a. Schweiz, og det gælder Istanbul, hvor der faktisk også kan være koldt. Så fejlen er formentlig opstået, fordi det på en eller anden måde er monteret anderledes. Måske er der en antenne, der er monteret anderledes på de danske tog, end det er på et tilsvarende signalsystem, som fungerer i Schweiz og i Istanbul, og det er jo sådan noget, man skal rette, og det skal man rette i den her testfase. Derfor er det godt, at vi har en testfase, hvor vi prøver sådan nogle ting af, i stedet for at vi udruller det over hele S-togssystemet, førend det er prøvet af. Det var det, jeg kunne svare på de 25 spørgsmål, som jeg tror hr. Rasmus Prehn stillede her.

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Spørgeren.

Rasmus Prehn (S):

Så skal jeg prøve at gøre det lidt kortere. Kunne man forestille sig, at man i stedet for at lave en teststrækning på det virkelige S-togsnet testede det af uden for det eksisterende S-togsnet, altså på en lukket strækning, hvor man prøver nogle af de her ting, så man ikke kommer til at genere passagerer i virkeligheden med noget, der ikke virker, fordi man har monteret det forkert?

Kl. 15:54

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Ministeren.

Kl. 15:54

Transport-, bygnings- og boligministeren (Ole Birk Olesen):

Sagen er jo, at systemet har fungeret, og det er også blevet testet, inden det er blevet sat i brug i Danmark, og det har fungeret i virkelig brug i andre lande. På et eller andet tidspunkt bliver man nødt til at tage et system i brug. Man kan så tage det i brug på en måde, hvor man udruller det over hele S-togssystemet med det vons. Det har man klogeligt valgt ikke at gøre. Eller man kan tage det i brug kun på en udvalgt strækning og se, hvilke problemer det giver, når man nu tester det i det virkelige liv. Og det er det, man har gjort.

Det forekommer mig at være en fornuftig måde at gøre det på, men det er også kommet bag på mig, at der har været så mange problemer i den her testperiode i virkelig brug, som der har været. Men det er dog bedre, at det er i en testperiode og på en teststrækning, end det er at have det i hele systemet.

Jeg kan ikke på stående fod sige, om man kunne have gjort det anderledes. Jeg kan ikke sige, om man skulle have kørt frem og tilbage på en bane, hvor der ikke var passagerer, i et år og kørt millioner af kilometer der. Det kan godt være, man kunne have gjort det. Det ville nok have fordyret hele processen, og det er muligt, at Socialdemokraterne har de penge, men jeg er ikke sikker på, at andre i den virkelige verden har de penge.

Kl. 15:55

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Spørgeren.

Kl. 15:55

Rasmus Prehn (S):

Hvis der opstår store problemer, kan det jo altid være en meget god tilgang at glæde sig over, at der ikke er endnu større problemer. Men alligevel: Er der ikke nogle ting, Banedanmark kan gøre for at undgå, at vi kommer i en så tåbelig situation? Altså, det må da være sådan, at hvis man har testet det i udlandet og de er løbet ind i nogle af de samme problemer, i hvert fald i en indkøringsfase eller noget andet, så har man vidst, hvordan man skulle montere det, så man ikke monterer det anderledes end i Istanbul og Schweiz, men på den samme måde, så man ikke får det her problem. Altså, er der ikke nogle yderligere tiltag, man kan gøre, og hvad for nogle samtaler har ministeren haft med Banedanmark for at opnå det? For det er jo hele den kollektive trafiks troværdighed, der bliver udfordret, når der kommer sådan en dårlig historie frem her. Kan man ikke gøre yderligere tiltag for at undgå den her type fejl?

Kl. 15:56

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Ministeren.

Kl. 15:56

Kl. 15:59

Transport-, bygnings- og boligministeren (Ole Birk Olesen):

Det får vi mulighed for at spørge Banedanmark om på vores næste månedlige orienteringsmøde med Banedanmark. Og det kan jo være, man skulle overveje at montere kameraer i det mødelokale, så hr. Rasmus Prehn også kan få sine spørgsmål transmitteret. Det ville nok øge sandsynligheden for, at hr. Rasmus Prehn stillede spørgsmålene der, hvor man kan få rigtig gode svar, nemlig hos Banedanmark selv, altså de tekniske eksperter, der er hos Banedanmark, frem for at stille spørgsmål i salen til ministeren.

Kl. 15:57

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Spørgsmålet er afsluttet. Jeg siger tak til spørgeren og til ministeren.

Vi går videre til spørgsmål 24, der er stillet til ældreministeren af hr. Henrik Brodersen, Dansk Folkeparti.

Kl. 15:57

Spm. nr. S 732

24) Til ældreministeren af:

Henrik Brodersen (DF):

Hvad er ministerens definition på en værdig ældrepleje?

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Værsgo for oplæsning.

Kl. 15:57

Henrik Brodersen (DF):

Tak for det, formand. Hvad er ministerens definition på en værdig ældrepleje?

Kl. 15:57

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Ministeren.

Kl. 15:57

Ældreministeren (Thyra Frank):

Tak til hr. Henrik Brodersen for spørgsmålet. Min definition på en værdig ældrepleje er, at hvert enkelt menneske får den pleje og omsorg, som man har behov for, tilrettelagt efter ens individuelle behov. For mig handler det konkret om, at ældre borgere, der får hjælp, fortsat har indflydelse på eget liv, at vi har respekt for, at alle mennesker er forskellige, at medmenneskeligheden er i fokus i plejen, at de ældre har mulighed for at få gode oplevelser, og at vi sikrer alle en værdig afslutning på livet. Det er værdier, som også Ældrekommissionen er kommet frem til, og som jeg er rigtig glad for at vi har fået skrevet ind i regeringsgrundlaget.

En anden ting, som jeg er godt tilfreds med, er, at de tre partier, der nu udgør regeringen, sammen med Dansk Folkeparti i finansloven for 2016 blev enige om en samlet model for, hvordan vi sikrer mere værdighed i ældreplejen. Med indførelsen af værdighedspolitikkerne er det nu et krav, at den enkelte kommune beskriver sine overordnede værdier og prioriteringer på ældreområdet. Det er et meget vigtigt skridt, for på den måde har vi nu sat værdighedsdiskussionen på dagsordenen i alle 98 kommuner. Med værdighedspolitikkerne i hånden har borgere, pårørende og medarbejdere nu fået en rigtig god mulighed for at tage en dialog med lokalpolitikkerne om, hvordan vi sikrer, at plejen og omsorgen i kommunerne udføres med værdighed.

Kl. 15:59

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Spørgeren.

Henrik Brodersen (DF):

Mange tak. Jeg er meget enig i svaret. Det er også langt hen ad vejen sådan, jeg ser en værdig ældrepleje. Det er meget, meget vigtigt, at vi hele tiden holder fokus på, at det ikke kun er et spørgsmål om, at de praktiske gøremål bliver gjort, men også at der bliver taget hånd om den ældre, som jo også typisk og tit kan have et svingende humør, alt efter hvordan dagen er.

Min opfattelse er bare, at selv om der er blevet sat meget fokus på det her, er der stadig væk nogle ældre derude, der sidder og ikke har den samme følelse, og dem, som skal udføre plejen, ligeså. Jeg vil bare høre, om ministeren har nogen plan for en opfølgning på, om det rent faktisk også finder sted.

Kl. 16:00

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Ministeren.

Kl. 16:00

Ældreministeren (Thyra Frank):

Vi har jo set nogle eksempler, som vi bestemt ikke synes om. Og det er klart, at det også er noget af det, vi skal have øje på, og som vi fremover vil følge. Men jeg er nu rigtig, rigtig glad for, at vi ved de sidste 2 års finanslovsforhandlinger sammen med Dansk Folkeparti har fået en række gode initiativer sat i gang, bl.a. med værdighedspolitikkerne, som jeg lige nævnte her, hvor der fulgte en værdighedsmilliard med, og nu med pengene til køkkenerne – den pulje, som Dansk Folkeparti også var med til at sørge for at vi fik på finansloven for 2017, så vi fik 450 mio. kr., som nu kan bruges. Og vi håber, at der kommer mange ansøgere, så vi kan få maden tilbage til plejehjemmene.

Så har jeg også sammen med KL nedsat en arbejdsgruppe, som skal se på, om vi kan finde nogle dokumentationskrav og regler, som er unødige.

Kl. 16:01

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Spørgeren.

Kl. 16:01

Henrik Brodersen (DF):

Ja, for alle de tiltag, som der er lagt op til her, er jo absolut skridt i den rigtige retning, og vi kan vel ikke betvivle, at det har der også været behov for. Vi ved jo, at der er nogle kommuner, som virkelig har været udfordret i forhold til økonomien, og så skærer man jo også ned de steder, hvor man overhovedet ikke har lyst til at skære ned. Men det ændrer ikke på, at selv om det selvfølgelig skal løbes i gang, er der stadig nogle eksempler derude, hvor hverken dem, som skal udføre plejen, eller dem, som modtager den, har det indtryk. Man kan sige, at der måske stadig væk er steder, hvor der er plads til forbedringer, og mit spinkle håb her er bare, at ministeren kan bekræfte, at der vil være en konstant opfølgning på det her fra ministerens side.

Kl. 16:02

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Ministeren.

Kl. 16:02

Ældreministeren (Thyra Frank):

Ja, jeg kan godt love spørgeren, at det er noget, jeg vil følge tæt, for det er også meget vigtigt for mig, at vi får en værdig og respektfuld ældrepleje derude. Og så er jeg da glad for at kunne se, at kommunerne faktisk har budgetteret med øgede udgifter til ældreområdet – med 1,2 mia. kr. fra 2015 til 2016, og nu i 2017 budgetterer man

med yderligere 0,7 mia. kr., når der er taget højde for det løft, som følger af finanslovsaftalen. Så jeg vil følge det og selvfølgelig håbe på, at vi får en værdig og respektfuld pleje for alle.

Kl. 16:02

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Spørgeren.

Kl. 16:02

Henrik Brodersen (DF):

Det sidste vil jeg tage med mig med taknemlighed. Men jeg vil samtidig love ministeren, at jeg vil følge det nøje, og hvis ikke jeg synes, det går i den rigtige retning, kan det være, vi står her igen senere.

Det ved jeg ministeren vil stille op til til enhver tid. Så tak for svaret.

Kl. 16:03

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Ministeren.

Kl. 16:03

Ældreministeren (Thyra Frank):

Det er helt sikkert. Når spørgeren kalder, står jeg her.

Kl. 16:03

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Tak for det. Spørgsmålet er afsluttet. Vi siger tak til spørgeren.

Jeg går videre til spørgsmål nr. 25, som er stilet til ældreministeren af fru Astrid Krag, Socialdemokratiet.

Kl. 16:03

Spm. nr. S 761

25) Til ældreministeren af:

Astrid Krag (S) (medspørger: **Erik Christensen** (S)):

Mener ministeren i forlængelse af ministerens besvarelse af spørgsmål nr. S 591 den 25. januar 2017 i Folketingssalen, at ledelserne på plejehjem i Danmark har tilstrækkeligt fokus på medicinhåndtering?

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Værsgo for oplæsning.

Kl. 16:03

Astrid Krag (S):

Tak for det. Mener ministeren i forlængelse af ministerens besvarelse af spørgsmål nr. S 591 den 25. januar 2017 i Folketingssalen, at ledelserne på plejehjem i Danmark har tilstrækkeligt fokus på medicinhåndtering?

Kl. 16:03

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Ministeren.

Kl. 16:03

Ældreministeren (Thyra Frank):

Tak for spørgsmålet. Jeg bliver bedt om at svare på, om jeg mener, at ledelserne på plejehjem i Danmark har tilstrækkeligt fokus på medicinhåndtering. En god og forsvarlig medicinhåndtering er en opgave, der skal løftes lokalt, selvfølgelig med støtte fra regler og vejledninger fastsat fra centralt hold. Det er plejehjemmets administrative ledelse, der har ansvaret for at tilrettelægge arbejdet på en måde, der tilgodeser patientsikkerheden. Det gælder også for medicinhåndteringen, også når behandlingen med medicin ved uddelegation overlades til medhjælpere.

På behandlingsstederne er der forskelle i medhjælpernes forudsætninger, i opgavevaretagelsen og i de lokale forhold. Det skal de lokale instrukser tage højde for. Den administrative ledelse har bl.a. ansvaret for at sikre, at personalet ved, hvordan medicinen skal

håndteres, og det gælder både receptpligtig medicin, håndkøbsmedicin og kosttilskud. Ledelsen har også ansvaret for, at der er instrukser for medhjælpernes samarbejde med lægerne, og at personalet benytter det fælles medicinkort. Endelig skal ledelsen sikre, at medhjælperne i relevant omfang journalfører medicinhåndteringen i patientjournalerne. Ledelsen skal også føre det nødvendige tilsyn med, at instrukserne følges. Altså kort sagt: Enhver ansvarlig plejehjemsleder skal have fokus på god medicinhåndtering og sikre, at personalet kan udføre arbejdet forsvarligt.

Kl. 16:05

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Spørgeren.

Kl. 16:05

Astrid Krag (S):

Det er jeg glad for at ministeren siger så klart. Nu har ministeren jo selv været leder på et plejehjem. Det har vi talt om tit, og senest talte ministeren jo også i DR-programmet »Adgang med Abdel« om hele den her diskussion om medicinhåndtering osv., fordi Abdel kunne henvise til nogle indskærpelser, der var kommet til ministeren, bl.a. fra embedslægetilsynet.

Jeg er glad for, at ministeren i sin besvarelse i dag fremhæver, hvor vigtigt det er, at der er lokale instrukser. Men kan ministeren så forklare – og ministeren behøver ikke sige, at hun ikke vil snakke om det, for det ville hun jo i hvert fald godt på DR tidligere, så det vil hun selvfølgelig også her i Folketingssalen – at ud af de 17 kritikpunkter af plejehjemmet Lotte, der ligger fra embedslægen, også fra den periode, hvor ministeren var forstander, er nogle af kritikpunkterne bl.a., at der manglede skriftlige instrukser i forhold til sygeplejefaglige optegnelser, at instruks for medicinhåndtering ikke stemte overens med Sundhedsstyrelsens vejledning, og at der ikke var en skriftlig instruks for personalets opgave i forbindelse med beboernes behov for behandling, for nu bare at nævne 3 af de 17 konkrete kritikpunkter fra embedslægens tilsyn. Hvordan vil ministeren forklare det set i lyset af det, hun står og siger så klart her i dag, om, at det er helt afgørende?

Kl. 16:06

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Ministeren.

Kl. 16:06

Ældreministeren (Thyra Frank):

Når der spørges til min tid som plejehjemsforstander, må jeg sige, at det vigtigste for mig var at have fokus på beboernes livskvalitet og skabe nogle gode rammer for beboerne. Men det betyder selvfølgelig ikke, at der ikke også skal være fokus på bl.a. rigtig medicinhåndtering.

Kl. 16:07

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Spørgeren.

Kl. 16:07

Astrid Krag (S):

Det var jo ikke et voldsomt konkret svar på, hvordan ministeren har det med, at der var så konkrete kritikpunkter, både fra embedslægen, men jo også i sidste ende et skærpet kommunalt tilsyn af Lotte som resultat af den måde, plejehjemmet Lotte blev drevet på. Hvordan har ministeren det med at stå i dag og sige, at det er meget vigtigt, at man lever op til de her ting, når der var så konkrete kritikpunkter fra embedslægen ved de tilsyn, der blev lavet? Synes ministeren ikke, at det er et stort problem? Og synes ministeren ikke, at beboernes livskvalitet også hænger temmelig tæt sammen med, om de kan være

sikre på, at de får den medicin, de har brug for, og at der ikke er blandet rundt på det?

Kl. 16:09

Kl. 16:07

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Så er det fru Astrid Krag som spørger.

Kl. 16:09

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Ministeren.

Kl. 16:07

Astrid Krag (S):

Jamen jeg bliver lige nødt til at holde lidt fast i det, ministeren står her og siger i dag. Altså, ministeren kan jo faktisk blive nødt til at vedstå sig tilsynsrapporten, for den er lige her, og der er 17 konkrete kritikpunkter. Det er dem, jeg har nævnt i forhold til alle de manglende instrukser, som ministeren selv i dag står og siger er så vigtige. Det er også et spørgsmål om, at der ikke er overensstemmelse mellem den medicin, lægerne har ordineret, og så det, der står i medicinskemaerne. Og så står ministeren her og siger, at der skal være fokus på livskvalitet.

Vil ministeren ikke godt give mig ret i, at man som leder ikke kan se stort på regler for medicinhåndtering, altså at det ikke må flyde med medicinen, og at der er nogle helt klare rammer, der skal være på plads? De regler kan man altså ikke slippe uden om som leder ved at sige: Jamen jeg har fokus på livskvaliteten.

Kl. 16:10

Ældreministeren (Thyra Frank):

Det er helt sikkert, at medicinen har stor betydning, og medicinhåndteringen skal tilrettelægges, så det på det enkelte plejehjem giver mening og inden for de regler og vejledninger, der er fastsat fra centralt hold. Men ingen plejehjem er ens. Hvordan det nærmere skal ske, må tilpasses de lokale forhold og personalets kvalifikationer, uden at man går på kompromis med patientsikkerheden.

Kl. 16:08

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Så er det hr. Erik Christensen som medspørger. Værsgo.

Kl. 16:08

Erik Christensen (S):

Tak for det. Jeg har i første omgang et ganske kort spørgsmål til ministeren: Er det sådan, at ministeren mener, at det kan være farligt for beboerne på et plejehjem, hvis man ikke får den rette medicin – og ikke får den rette medicin på det rigtige tidspunkt?

Kl. 16:08

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Ministeren.

Kl. 16:08

Ældreministeren (Thyra Frank):

Det er klart, at det sundhedsfaglige skal være i orden på plejehjemmene, og det betyder også, at medicinen skal gives efter den foreskrevne ordination. Nu står jeg her i dag som ældreminister, og som minister forventer jeg, at de enkelte plejehjem lever op til de eksisterende regler og vejledninger, når der lokalt skal tilrettelægges en patientsikker medicinhåndtering. Og samtidig skal det også være muligt, at man lokalt med instrukser kan tilrettelægge arbejdet, så det giver faglig mening, og iagttagelse patientsikkerheden.

Kl. 16:09

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Medspørgeren.

Kl. 16:09

Erik Christensen (S):

Hvis jeg forstår det rigtigt, vil det jo betyde, at hvis ministeren havde været minister på tidspunktet for indskærpelserne over for plejehjemmet Lotte, altså hvor ministeren var plejehjemsleder dér, så ville ministeren ikke have accepteret det, altså som minister. Skal jeg forstå svaret sådan?

Kl. 16:09

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Ministeren.

Kl. 16:09

Ældreministeren (Thyra Frank):

Svaret skal forstås på den måde, at i min tid som plejehjemsforstander var det vigtigt for mig at have fokus på beboernes livskvalitet og skabe gode rammer for beboerne, men det betyder selvfølgelig ikke, at der ikke også skal være fokus på bl.a. den rigtige medicinering.

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Ministeren.

Kl. 16:10

Ældreministeren (Thyra Frank):

Da jeg var leder af plejehjemmet Lotte, var det vores sundhedsfaglige vurdering, at det fungerede med, at vores personale, som var sygeplejersker, selv doserede beboernes medicin. Man kan jo altid arbejde med forbedringer, og det forventer jeg selvfølgelig også at alle plejehjem er optaget af.

Kl. 16:10

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Spørgsmålet er afsluttet.

Jeg forsetter til spørgsmål nr. 26, som er stilet til ældreministeren, af fru Astrid Krag, Socialdemokratiet.

Kl. 16:11

Spm. nr. S 762

26) Til ældreministeren af:

Astrid Krag (S) (medspørger: **Erik Christensen** (S)):

Mener ministeren i forlængelse af ministerens besvarelse af spørgsmål nr. S 591 den 25. januar 2017 i Folketingssalen, at der er behov for øget kompetenceudvikling af medarbejdere på landets plejehjem i forhold til medicinhåndtering?

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Værsgo for oplæsning.

Kl. 16:11

Astrid Krag (S):

Tak for det. Mener ministeren i forlængelse af ministerens besvarelse af spørgsmål nr. S 591 den 25. januar 2017 i Folketingssalen, at der er behov for øget kompetenceudvikling af medarbejdere på landets plejehjem i forhold til medicinhåndtering?

Kl. 16:11

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Ministeren.

Kl. 16:11

Kl. 16:14

Ældreministeren (Thyra Frank):

Tak for spørgsmålet om kompetenceudvikling af medarbejdere på landets plejehjem i forhold til medicinhåndtering. Det synes jeg faktisk er rigtig vigtigt, for de, der møder vores ældre, skal naturligvis kunne drage omsorg for dem, både når det drejer sig om medicinering, men også når det drejer sig om andre aspekter af et godt ældre-liv. F.eks. er det vigtigt, at vi møder og tager hånd om de ældre med inddragelse og værdighed. Også derfor tager regeringen kompetenceudvikling af personalet på plejehjemmene og i ældreplejen seriøst.

Regeringen har sammen med de øvrige satspuljepartier, herunder spørgerens eget parti, lige afsat godt 145 mio. kr. i demenshandlingsplanen til praksisnære kompetenceløft i kommunerne og regionerne. Det skal sikre en kompetenceudvikling på demensområdet med fokus på anvendelse og forankring af viden og kompetence i praksis.

Kompetenceudviklingen af personalet er også et punkt, som specifikt er nævnt i forhold til initiativer, som kommunerne kan anvende værdighedsmilliarden på. I 2016 anvendte kommunerne 10 pct. af værdighedsmilliarden på kompetenceudvikling, og i 2017 er forventningerne, at kommunerne vil anvende 6 pct. af værdighedsmilliarden på kompetenceudvikling.

Så fra centralt hold har vi skabt rammerne, der skal sikre den nødvendige kompetenceudvikling hos medarbejderne på landets plejehjem. Herefter er det så en lokal opgave at sikre, at medarbejderne bliver klædt på til deres opgaver, hvad enten det drejer sig om pleje eller piller.

Kl. 16:12

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Spørgeren.

Kl. 16:12

Astrid Krag (S):

Jeg må nok sige helt ærligt, at jeg bliver lidt bekymret for, hvad det er, der er ministerens ambitionsniveau, når det kommer til medicinhåndtering, for nogle af de svageste ældre, vi har. Altså, ministeren sagde i DR-programmet Adgang med Abdel, at hun er fagligt stolt over det, der er foregået på plejehjem Lotte. Nu siger hun, at ministerens faglige vurdering af sygeplejen var, at den var helt okay. Det siger ministeren altså, på trods af at der i sidste ende jo var et tredje skærpet, uanmeldt tilsyn på plejehjemmet Lotte – det er altså ikke småting – og at embedslægen kom med 17 konkrete kritikpunkter, hvoraf mange af dem var punkter, der ikke var blevet fulgt op på over år.

Altså: Over år, hvor ministeren havde været leder, valgte man ikke at rette op på de steder, hvor der var fejl og mangler i forhold til medicinhåndtering, f.eks. hvorvidt alle beholdere med ophældt medicin var mærkede med beboeres navn og personnummer, altså ting, der er temmelig vigtige. Vi snakker om svækkede ældre, der har behov for at få den rette medicin, ikke naboens medicin. Det kan jo være decideret farligt.

Derfor bliver jeg så bare nødt til at spørge ministeren om det. De fejl, som bl.a. embedslægen har peget på, der var på plejehjemmet Lotte, skyldtes de manglende kompetencer hos personalet på plejehjemmet Lotte, da ministeren var leder der, eller skyldtes de de ledelsesmæssige beslutninger, som ministeren tog som leder, fordi hun var uenig i de kritikpunkter, som embedslægen kom med?

Kl. 16:14

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Ministeren.**Ældreministeren (Thyra Frank):**

Jamen selvfølgelig skal det sundhedsfaglige være i orden på et plejehjem, og det betyder også, at medicinen selvfølgelig skal gives som foreskrevet og efter ordination. Nu står jeg her i dag som ældreminister, og som minister forventer jeg så, at de enkelte plejehjem lever op til de eksisterende regler og vejledninger, når der lokalt skal tilrettelægges en patientsikker medicinhåndtering.

Kl. 16:14

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Spørgeren.

Kl. 16:14

Astrid Krag (S):

Ministeren siger, at det selvfølgelig skal være i orden, men virkeligheden er jo den, at det ikke var det, da ministeren selv var leder af et plejehjem. Det kan vi se. Jeg tror endda, at der er en avis, der har skrevet, at det sejlede med medicinhåndteringen – altså, det er nogle relativt alvorlige kritikpunkter. Og jeg synes næsten, at det mest alvorlige er, at det blev påpeget løbende, at der skulle rettes op på de her ting, uden at ministeren gjorde det.

Derfor bliver jeg nødt til at spørge ministeren, der havde ledelsesansvaret, om det igen – og nu diskuterer vi, at det er vigtigt, at personalet har de rette kompetencer: Skete de her fejl, fordi personalet ikke havde de rette kompetencer, eller skete de her fejl, fordi ministeren som leder valgte ikke at lytte til den kritik, der kom fra embedslægen?

Kl. 16:15

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Ministeren.

Kl. 16:15

Ældreministeren (Thyra Frank):

For mig var det i min tid som plejhjemsleder meget vigtigt at have fokus på beboernes livskvalitet og på at skabe nogle gode rammer for dem, men det betyder selvfølgelig ikke, at der ikke også skal være fokus på bl.a. den rigtige medicinering.

Kl. 16:15

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Så er det medspørgerens tur, og det er hr. Erik Christensen, Socialdemokratiet.

Kl. 16:15

Erik Christensen (S):

Jeg bliver nødt til lige at holde fast i det, ministeren flere gange har sagt var vigtigt for ministeren, nemlig at holde fokus på livskvalitet. Hvordan vil ministeren reagere som minister, hvis en plejhjemsleder med 17 anmærkninger fra embedslægen i dag siger: Jamen jeg har fokus på livskvalitet, så det med medicinen håndterer vi på bedste vis her, hvor jeg er? Hvordan vil ministeren reagere på en sådan udtalelse?

Kl. 16:16

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ministeren.

Kl. 16:16

Ældreministeren (Thyra Frank):

Jamen medicinhåndtering skal tilrettelægges sådan på det enkelte plejehjem, at det giver mening og sker inden for de regler og vejledninger, der er fastsat fra centralt hold. Ingen plejehjem er ens. Hvordan det nærmere skal ske, må tilpasses de lokale forhold og persona-

lets kvalifikationer, uden at man selvfølgelig går på kompromis med patientsikkerheden.

Kl. 16:16

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Spørgeren.

Kl. 16:16

Erik Christensen (S):

Det, jeg så kan konstatere, er, at ministeren ikke levede op til de sundhedsfaglige krav, der var på det tidspunkt, da ministeren var leder af plejehjemmet Lotte. Er det rigtigt forstået?

Kl. 16:17

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ministeren.

Kl. 16:17

Ældreministeren (Thyra Frank):

Som jeg sagde før, så skal medicinhåndtering tilrettelægges, så det på det enkelte plejehjem giver mening og sker inden for de regler og vejledninger, der er fastsat fra centralt hold.

Kl. 16:17

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Så er det hovedspørgeren, fru Astrid Krag. Værsgo.

Kl. 16:17

Astrid Krag (S):

Men det vil altså også sige, at ministeren siger meget klart her i dag, at hun ikke kan stå på mål for den måde, man drev medicinhåndteringen på på det plejehjem, hvor hun havde ledelsesansvaret, hvor hun var lederen. Det synes jeg jo er bemærkelsesværdigt, og jeg synes, det er underligt at høre det fra en minister, der for 1½ uge siden på tv sagde, at hun var fagligt stolt af det, der var foregået med medicinhåndteringen. Det må jeg simpelt hen sige. Derfor bliver jeg nødt til at sige til ministeren, at jeg synes, at hun lidt negligerer, hvad det her betyder, ved at hun snakker om livskvalitet og siger, at man skal indrette det efter lokale forhold.

Er ministeren ikke enig i, at det kan være farligt for svækkede ældre at få forkert medicin, og at det f.eks. er derfor, at der er regler om, at der skal være navn og cpr-nummer på den medicin, man har doseret?

Kl. 16:18

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ministeren.

Kl. 16:18

Ældreministeren (Thyra Frank):

Jo, selvfølgelig skal det sundhedsfaglige være i orden på et plejehjem, og det betyder også, at medicinen skal gives som foreskrevet og efter ordination. Nu står jeg her i dag som ældreminister, og jeg forventer selvfølgelig, at de enkelte plejehjem lever op til de eksisterende regler og vejledninger, når der lokalt skal tilrettelægges en patientsikker medicinhåndtering.

Kl. 16:18

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Tak for det. Så er vi færdige med spørgsmålet.

Vi går videre med samme hold til det næste spørgsmål, dog i en anden opstilling, idet hr. Erik Christensen er hovedspørger og fru Astrid Krag er medspørger, og det er stadig væk et spørgsmål til ældreministeren.

Kl. 16:18

Spm. nr. S 763

27) Til ældreministeren af:

Erik Christensen (S) (medspørger: **Astrid Krag** (S)):

Mener ministeren, at opgaven med at håndtere de ældres medicin korrekt er blevet mere eller mindre kompleks for de ansatte på plejehjem og i hjemmeplejen i løbet af de sidste 10 år?

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Jeg vil bede hr. Erik Christensen læse spørgsmålet op.

Kl. 16:18

Erik Christensen (S):

Tak for det. Mener ministeren, at opgaven med at håndtere de ældres medicin korrekt er blevet mere eller mindre kompleks for de ansatte på plejehjem og i hjemmeplejen i løbet af de sidste 10 år?

Kl. 16:19

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Ministeren.

Kl. 16:19

Ældreministeren (Thyra Frank):

Det er vigtigt, at alle borgere er trygge ved, at personalet på landets plejehjem og i hjemmeplejen på forsvarlig vis kan håndtere den medicin, borgerne skal have. Det gælder i dag, og det gjorde det også for 10 år siden. Der er derfor fra centralt hold fastsat regler og vejledninger om, hvordan det skal gøres.

Det er klart, at der stilles større krav til omhyggeligheden i medicinhåndteringen, jo flere lægemidler der bruges. Reglerne for medicinhåndtering henhører generelt under sundhedsministeren, men jeg vil gerne nævne, at Styrelsen for Patientsikkerhed i 2015 har foretaget en gennemgribende revision af vejledningen om ordination og håndtering af medicin. Vejledningen skal sikre en ensartet høj patientsikkerhed ved ordination og håndtering af medicin. For mig er det vigtigt, at medicinhåndteringen tilrettelægges, så den er patientsikkerhedsmæssigt forsvarlig inden for de gældende regler og vejledninger.

Det er vigtigt, at vi er meget opmærksomme på ældres lægemiddelforbrug. Derfor har regeringen taget initiativer på området. Størstedelen af initiativerne hører hjemme under sundhedsministerens område, men jeg vil gerne nævne dem kort her: Vi er som aftalt i satspuljen gradvis ved at indføre en landsdækkende ordning med fast tilknyttede læger til beboerne på plejecentre. Ordningen skal bl.a. medvirke til en forbedring af medicinhåndteringen på plejecentrene. Herudover er der i handlingsplanen for den ældre medicinske patient også flere initiativer, og der er igangsat et projekt om medicinenemgang til borgere over 65 år, som bruger mere end fem slags medicin. Endelig vil jeg nævne, at der også i aftalen om den nationale demenshandlingsplan 2025 indgår initiativer med fokus på et mere hensigtsmæssigt medicinforbrug.

Kl. 16:20

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Så er det spørgeren.

Kl. 16:20

Erik Christensen (S):

Tak for svaret. Jeg vil jo sige, at det selvfølgelig er positivt, at der nu tages initiativer og er blevet taget initiativ til at stramme op på området her.

Men jeg vil gerne vende tilbage til det, som vi drøftede under de sidste to spørgsmål, nemlig det, at ministeren jo som plejehjemsleder fra embedslægen fik kritik på 17 punkter, hvoraf en del var om medicin. Inden jeg kom herind i Folketinget, har jeg siddet som borgmester i 13 år, og jeg vil sige, at hvis vi så sådan en sag her – hvis vi

så 17 kritikpunkter, hvor en del af dem var, skal vi sige ret alvorlige i forhold til medicin håndteringen – så ville vi i hvert fald kalde den leder til samtale og forsøge at få strammet op på det her, for det er jo helt uacceptabelt.

Kl. 16:24

Derfor vil jeg spørge ministeren igen: Hvis der nu kommer en ny Thyra Frank, som har samme holdning som den nuværende minister og bliver leder på et plejehjem, hvad vil ministeren så sige til en sådan plejehjemsleder, hvis hun fastholder, at hun har fokus på livskvalitet og ikke er så opmærksom på det omkring medicin håndteringen? Hvordan ville ministeren reagere på en sådan plejehjemsleders udsagn?

Kl. 16:22

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ministeren.

Kl. 16:22

Ældreministeren (Thyra Frank):

Jeg står jo så her i dag som ældreminister, og som minister forventer jeg, at de enkelte plejehjem lever op til de eksisterende regler og vejledninger, når der lokalt skal tilrettelægges en patientsikker medicin håndtering.

Kl. 16:22

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Spørgeren.

Kl. 16:22

Erik Christensen (S):

Så det, ministeren siger, er, at hun som minister vil forlange, at der bliver levet op til de krav, der er i lovgivningen. Kan ministeren så i dag røbe lidt om, hvorfor ministeren ikke syntes, at det var nødvendigt at gøre som plejehjemsleder?

Kl. 16:22

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ministeren.

Kl. 16:22

Ældreministeren (Thyra Frank):

Jeg mener, at det sundhedsfaglige selvfølgelig skal være i orden på et plejehjem. Det betyder også, at medicinen skal gives efter den foreskrevne ordination. Jeg brugte en del tid på at have fokus på beboernes livskvalitet og skabe gode rammer for dem, men det betyder selvfølgelig ikke, at der ikke også skal være fokus på bl.a. en rigtig medicinering.

Kl. 16:23

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Så er det medspørgerens tur, og det er fru Astrid Krag.

Kl. 16:23

Astrid Krag (S):

Men hør nu her, minister. Jo, selvfølgelig skal det være i orden med det sundhedsfaglige, siger ministeren. Men hvorfor rettede ministeren så ikke op på de kritikpunkter, som embedslægens tilsyn kom med, på de kritikpunkter, der kom i forlængelse af det kommunale tilsyn? Det endte jo med, at plejehjemmet Lotte var ude i ikke bare én, men hele tre runder med uanmeldte, skærpede tilsyn. Det kommer ikke ud af det blå. Det kommer jo på baggrund af en årrække med kritikpunkter, fordi man ikke har gjort tingene, som ministeren nu står i dag og siger at man selvfølgelig skal gøre. Der er vel ikke noget selvfølgeligt over det. Altså, hvorfor rettede ministeren ikke op, før det kom så vidt, som det gjorde på plejehjemmet Lotte, i forhold til medicin håndtering?

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ministeren.

Kl. 16:24

Ældreministeren (Thyra Frank):

Da jeg var leder af plejehjemmet Lotte, var det vores sundhedsfaglige vurdering, at det fungerede fint, at vores personale, som var sygeplejersker, selv doserede beboernes medicin. Man kan jo altid arbejde med forbedringer, og det forventer jeg da også at alle plejehjem er optaget af.

Kl. 16:24

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Medspørgeren.

Kl. 16:24

Astrid Krag (S):

Jeg bliver altså nødt til at sige til ministeren, at jeg ikke spurgte ind til, hvilken konkret beslutning man havde truffet, med hensyn til hvordan man doserede medicin. Det er rigtigt, at der er en del af de her kritikpunkter, der handler om, at man havde en helt forkert tilgang til medicinen: Man havde fælles medicin, man havde ikke medicinen mærket med cpr-numre og navne, altså helt basale ting, der skal være på plads. Så det er nogle af de kritikpunkter, der var.

Men jeg spurgte faktisk bredt: Hvorfor rettede ministeren så ikke op på det som leder? Hvorfor skulle der gå så mange år med kritikpunkter fra embedslægen og fra kommunen, at plejehjemmet Lotte endte med skærpede uanmeldte tilsyn?

Kl. 16:25

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ministeren.

Kl. 16:25

Ældreministeren (Thyra Frank):

Jamen jeg vil svare, som jeg har svaret før, nemlig at selvfølgelig skal det sundhedsfaglige være i orden på et plejehjem. Og det betyder også, at medicinen skal gives efter den foreskrevne ordination. I dag står jeg her som ældreminister, og jeg forventer, at de enkelte plejehjem lever op til de eksisterende regler og vejledninger, når der lokalt skal tilrettelægges en patientsikker medicin håndtering.

Kl. 16:25

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Så går vi tilbage til hovedspørgeren, hr. Erik Christensen.

Kl. 16:25

Erik Christensen (S):

Tak for det. Hvordan kan ministeren forvente, at andre plejehjemsledere i dag, hvor Thyra Frank er minister, retter ind efter de forskrifter og de regler, der er for medicin håndtering? Hvordan kan ministeren forvente det, når ministeren selv igennem adskillige år sådan set så stort på de kritikpunkter, der var, fra bl.a. embedslægen og det kommunale tilsyn?

Kl. 16:25

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ministeren.

Kl. 16:25

Ældreministeren (Thyra Frank):

Som jeg sagde før, var det vores sundhedsfaglige vurdering, at det fungerede fint, at vores personale, som var sygeplejersker, selv doserede beboernes medicin. Så medicin håndteringen skal tilrettelægges,

så det på det enkelte plejehjem giver mening, og inden for de regler og vejledninger, der er fastsat fra centralt hold.

Kl. 16:28

Kl. 16:26

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Tak for det.

Så går vi over til næste spørgsmål med samme holdopstilling.

Kl. 16:26

Spm. nr. S 765

28) Til ældreministeren af:

Erik Christensen (S) (medspørger: **Astrid Krag** (S)):

Vil ministeren tage nye initiativer til, at de ansatte på landets plejehjem bliver bedre til at forebygge sygehusindlæggelser af ældre på grund af forkert medicin?

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Jeg vil bede hr. Erik Christensen om at oplæse spørgsmålet. Værsgo.

Kl. 16:26

Erik Christensen (S):

Tak for det. Vil ministeren tage nye initiativer til, at de ansatte på landets plejehjem bliver bedre til at forebygge sygehusindlæggelser af ældre på grund af forkert medicin?

Kl. 16:26

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Ministeren.

Kl. 16:26

Ældreministeren (Thyra Frank):

Tak for spørgsmålet om initiativer til forebyggelse af sygehusindlæggelser af ældre på grund af forkert medicin. Som jeg sagde i min besvarelse af spørgsmål nr. S 762 for lidt siden, er kompetenceudviklingen af de medarbejdere, der arbejder med vores ældre, et meget vigtigt område at have fokus på, for de, der møder vores ældre, skal naturligvis kunne drage omsorg for dem på betryggende vis. Det gælder også i forhold til at kunne gribe ind i tide og bl.a. forebygge sygehusindlæggelser. Vi kan altid udvikle os og blive bedre til at håndtere de situationer, vi står over for.

Inden for sundhedsministerens ressortområde vil jeg særlig nævne den nationale handlingsplan for en styrket indsats for den ældre medicinske patient fra juni 2016. Det er et område, som Venstre-regeringen og partierne Dansk Folkeparti, Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti har prioriteret at styrke med 1,2 mia. kr. i perioden 2016-2019 og herefter med 300 mio. kr. årligt. Handlingsplanen skal bl.a. medvirke til, at færre ældre får behov for en sygehusindlæggelse på grund af problemer, der kunne være forebygget ved en mindre indgribende indsats. Dette skal bl.a. ske ved at styrke de kommunale akutfunktioner, som er et tilbud til patienter, der har særlige behov, som ikke kan varetages af den øvrige hjemmesygepleje. Det skal også ske igennem et kompetenceløft til de medarbejdere i kommunerne, der løser sygeplejefaglige opgaver, og det skal ske ved, at sygehusene opretter flere udgående funktioner og øger deres rådgivning til kommunerne.

Kommunerne og regionerne er i fuld gang med at implementere initiativerne i handlingsplanen. Og regeringen har en klar forventning om, at de initiativer, jeg lige har nævnt, sammen med de øvrige initiativer i handlingsplanen vil bidrage til at styrke indsatsen for den ældre medicinske patient og ikke mindst til at forebygge genindlæggelser.

Kl. 16:28

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Spørgeren.

Erik Christensen (S):

Tak for svaret. Det er jo sådan, at det selvfølgelig er positivt, at der sættes flere midler af, men det er vel også sådan, at selv om der sættes flere midler af – og det er ved gud nødvendigt – så er det jo også et spørgsmål om, hvilken kultur og hvilke arbejdsmetoder man har ude lokalt. Så derfor bliver jeg lige nødt til at vende tilbage til det, som vi har talt om tidligere i dag.

Ministeren sagde ved det foregående spørgsmål, at til trods for de mange indskærpelser var det ministerens vurdering som plejehjemsleder, at man gjorde det rigtigt på Lotte. Når jeg kan konstatere, at det faktisk startede med, at man fik de første indskærpelser i 2003 og derefter fortløbende i alle årene frem, og at man ikke afhjalp de problemer, som indskærpelserne sådan set påviste, hvordan harmonerer det så med, at ministeren siger, at det var hendes vurdering, at man sådan set gjorde det godt nok – altså med de indskærpelser fra de myndigheder, der skal kigge plejehjemmene over skulderen for at se, om det nu foregår rigtigt, af hensyn til de borgere og beboere, som er på plejehjem? Hvordan kunne det være vurderingen igennem adskillige år, når både det kommunale tilsyn og embedslægens tilsyn rent faktisk sagde: Det er bare ikke i orden?

Kl. 16:30

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Ministeren.

Kl. 16:30

Ældreministeren (Thyra Frank):

Ja, det er jo de samme spørgsmål, og så bliver svarene også de samme. Det er en selvfølgelig, at det sundhedsfaglige skal være i orden på et plejehjem, og det betyder, at medicinen selvfølgelig skal gives efter den foreskrevne ordination.

Kl. 16:30

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Spørgeren.

Kl. 16:30

Erik Christensen (S):

Jeg må så bare konstatere, at den sundhedsfaglige kvalitet var der ikke på Lotte i forhold til medicin håndtering. Vil ministeren anerkende det?

Kl. 16:31

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Ministeren.

Kl. 16:31

Ældreministeren (Thyra Frank):

Jeg mener, at det er utrolig vigtigt, at der er fokus på en rigtig medicinering. Og det var også vigtigt for mig, at der var fokus på beboernes livskvalitet og det at skabe nogle gode rammer for beboerne.

Kl. 16:31

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Så går vi over til medspørgeren, fru Astrid Krag.

Kl. 16:31

Astrid Krag (S):

Jamen så er vi jo tilbage ved det igen. Vil det sige, at ministeren sådan set har det budskab til landets plejehjemsledelser, at de regler, vi har for medicin håndtering, der skal sikre, at rette pille ender i rette mund, så vi ikke ender med at have ældre, der bliver indlagt på sygehuset, fordi de ikke har fået deres medicin, eller fordi de har fået forkert medicin, ikke er så vigtige, bare de tager ansvar for det, de selv

synes er livskvalitet? For det vil jeg godt nok sige er meget, meget bekymrende. Vil ministeren ikke anerkende, at vi har at gøre med svækkede ældre, og at det kan være farligt ikke at få sin medicin, at det kan være farligt at få den forkerte medicin?

Kl. 16:32

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ministeren.

Kl. 16:32

Ældreministeren (Thyra Frank):

Det er klart, at det skal være den rigtige medicin til den rigtige patient på det rigtige tidspunkt, og medicinbehandlingen skal tilrettelægges, så det på det enkelte plejehjem giver mening, og inden for de regler og vejledninger, der er fastsat fra centralt hold.

Kl. 16:32

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Medspørgeren.

Kl. 16:32

Astrid Krag (S):

Men ministeren kan jo ikke stå og sige, at sådan skal det selvfølgelig være, for sådan var det ikke på ministerens eget plejehjem. Altså, jeg kan ikke forstå, at ministeren ikke har en trang til at sige, at ministeren beklager, at der ikke blev fulgt op på de kritikpunkter, der kom fra embedslægens tilsyn i over mere end et årti, altså en trang til at beklage det og sige, at hun søreme ikke håber, at der er andre plejehjemsledere, der ser lige så løst på det. Og så kan vi meget gerne kigge fremad.

Men det, der har foregået på Lotte, har været noget farligt noget. Det er blevet påpeget over årene, og ministeren mangler stadig at svare på, hvorfor ministeren ikke rettede op på det, altså hvorfor det skulle komme så langt i forhold til skærpede uanmeldte tilsyn, som det gjorde.

Kl. 16:33

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ministeren.

Kl. 16:33

Ældreministeren (Thyra Frank):

Jamen endnu en gang må jeg svare, at da jeg var leder på Lotte, var det vores sundhedsfaglige vurdering, at det fungerede fint, at vores personale, som var sygeplejersker, selv doserede beboernes medicin. Man kan jo altid arbejde med forbedringer, og det forventer jeg også at alle plejehjem er optaget af.

Kl. 16:33

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Så går vi tilbage til hovedspørgeren for sit sidste spørgsmål.

Kl. 16:33

Erik Christensen (S):

Det bliver en mellemtid mellem et spørgsmål og en konstatering. Jeg er faktisk en lille smule rystet, må jeg sige, over de indskærpelser, der starter i 2003, og hvis jeg ikke er galt orienteret, så stopper ministeren på Lotte i 2011. Det vil sige, at der har været 8 år til at rette op på de her ting i, og det har ministeren så ikke gjort. Men i dag står ministeren her og forventer, at det gør man meget, meget hurtigt ude på de plejehjem, ministeren nu er minister for i dag. Så jeg må bare konstatere, at det er en smule rystende for mig at høre, at en tidligere plejehjemsleder, som nu er minister, siger som minister, at man har vurderet, at det var korrekt, og at man har forsøgt at gøre det bedre, selv om det i løbet af 8 år ikke er lykkedes.

Vil ministeren anerkende, at det dog er en lang periode, man har haft til at kunne rette ind i, i forhold til de indskærpelser, der er kommet?

Kl. 16:34

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Så er det ministeren for sin sidste bemærkning.

Kl. 16:34

Ældreministeren (Thyra Frank):

Medicinbehandlingen skal tilrettelægges, så det på det enkelte plejehjem giver mening og sker inden for de regler og vejledninger, der er fastsat fra centralt hold.

Kl. 16:34

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Så siger jeg tak til hr. Erik Christensen, fru Astrid Krag og ældreministeren for dagens indsats.

Der er ikke mere at foretage her, fordi spørgetiden er afsluttet.

Kl. 16:34

Meddelelser fra formanden

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Der er ikke mere at foretage i mødet i dag.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, torsdag den 23. februar 2017, kl. 10.00.

Jeg henviser til den dagsorden, der fremgår af Folketingets hjemmeside.

Mødet er hævet. (Kl. 16:35).